

Giới thiệu Ngô Đạo Tiên Cường Convert

Mấy trăm vạn năm trước, Viêm Tiên Tộc tại Thượng Cổ thần trong tràng chiến bại, bị khốn ở thần bí hư vô không gian.

Mấy trăm vạn năm về sau, bọn hán phải như thế nào giữa đạo này trói buộc, tái nhập Tiên Giới?

Vương Phi, một gã thiếu niên bình thường, trong lúc vô tình đạt được một khóa ấn chứa thôn phệ linh căn màu xanh ngọc thạch. Lúc này dưới sự trợ giúp, từng bước một đi về hướng này giới đỉnh phong, hán phải như thế nào dẫn đầu tộc nhân, phá vỡ tầng này trói buộc?

Hết thấy hết thấy, tận ở trong đó...

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: rình coi luyện đan

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

"Hỗn đản, chẳng lẽ tạp dịch đệ tử tự dễ khi dễ sao?"

Mặt trời chiều ngã về tây, Vương Phi đi tại đường hẹp quanh co bên trên rầu rĩ không thôi, Lạc Nhật ánh chiều tà kéo dài hắc gầy thân ảnh, bên cạnh là từng tòa vồn quanh vách đá vách núi, trập trập gió lạnh suru suru thổi tới, Vương Phi nắm thật chặt trên người phát củi quần áo, xiết chặt nắm đấm, tức giận mắng không thôi.

Hôm nay là nộp lên trên Linh Dược đổi lấy linh thạch đan dược thời gian, Vương Phi sáng sớm liền sớm, bị kích động mà dẫn dắt một cái sọt Linh Dược tiến đến đổi lấy linh tinh đan dược.

Bởi vì linh thượng nhiều người, Vương Phi đợi đến lúc mặt trời sắp xuống núi mới đến phiên chính mình, kỳ thật tối nay cũng không có gì, dựa vào trong tay mấy chục gốc bách niên Linh Dược, mới có thể đạt được năm khối lớn nhỏ cỡ nắm tay hoàng mạch tam đẳng linh tinh cùng ba miếng Dung Linh Đan, nghĩ đến sáng long lanh linh tinh cùng hương khí tràn ngập đan dược, Vương Phi tâm như thế nào đều không thể bình tĩnh trở lại.

Nhưng khi nhìn bắt tay vào làm bên trong hai khối linh tinh cùng một viên thuốc, Vương Phi rất muốn tìm chủ sự người lý luận một phen, tên kia chết tiết quản sự xem chính mình là tạp dịch đệ tử, tự một mình hà khẩu trừ chính mình linh tinh, linh đan, chỉ là cho hai khối linh tinh cùng một viên thuốc, trọn vẹn cùng chính mình nên được thiếu đi nửa số có thừa.

Vương Phi đón lấy trong tay linh tinh, linh đan, còn tưởng rằng quản sự phát sai rồi, cười hi hi nhắc nhở lấy quản sự, không nghĩ tới quản sự lý đều không để ý, phát tay tự đuôi chính mình thối lui.

Tại một môn phái, ai sẽ để ý một người không có linh căn tu vi bạc nhược yếu kém đệ tử đầu này? Hết thấy tao ngộ, chỉ có thể đánh rớt hàm răng hướng trong bụng nuốt.

Người biết chuyện tình âm lạnh, lòng người dễ thay đổi Vương Phi, tự nhiên sẽ không phát tác, chỉ có thể ỉn nhẫn không phát. Thế nhưng mà trên đường đi, Vương Phi nhưng lại đem tên kia quản sự liên tổ tông mười tám đời đều cho mắng lượt. Tâm tình không thoải mái, phát phát miệng nguyền vẫn là có thể điều tiết quyết tâm tình đấy!

"Vương Phi!"

Đang lúc Vương Phi mắng được thống khoái chi tể, sau lưng đột nhiên vang lên một nữ tử trong trẻo nhưng lạnh lùng thanh âm, cái này quả thực lại để cho Vương Phi lại càng hoảng sợ.

Vương Phi xoay người lại, đã thấy trước mặt đứng đấy một gã đang mặc áo trắng song thập nữ tử, nàng cao ngạo địa ngẩng lên đầu lâu, đồng dạng là vẻ mặt khinh miệt biểu lộ.

"Nguyên lai là Đình sư tỷ ah!" Vương Phi có chút thi lễ một cái.

Đình sư tỷ là một gã chủng quản dược điền đệ tử chánh thức, có linh trần tầng thứ tám tu vi, tới một bước tự là linh trần hậu kỳ, tại Vương Phi những này tạp dịch đệ tử trong mắt, xem như đầu to rồi.

Mặc dù đối với nàng này thái độ phi thường bất mãn, nhưng là Vương Phi không có để ý, như cũ là một bộ khiêm cung bộ dạng hỏi.

"Không biết Đình sư tỷ bảo ta cần làm chuyện gì?"

"Đi, đến đàn phòng cho ta chất lọc mười bình 100 miếng Dung Linh Đan tới, sáng mai đưa tới, nếu như đến trễ, có người đẹp mất!"

Đình sư tỷ tiện tay ném ra một trương có nàng ẩn kỹ lá bùa, phiến đến Vương Phi trước mặt, sau đó cũng không quay đầu lại địa uốn éo hồi trở lại kích thước lưng áo đã đi ra, trong lúc mơ hồ Vương Phi còn nghe được trong miệng nàng phát ra bức tức.

"Như vậy lại ngu xuẩn vừa nát lại không có thiên phú đệ tử, môn phái lúc trước là như thế nào chiêu vào..."

Wang Phi nhìn qua dần dần từng bước đi đến Đình sư tỷ, sắc mặt âm trầm xuống, chợt thu hồi tờ giấy kia phù, hướng phía đàn quán phòng bước đi.

Sắc trời càng ngày càng mờ, vốn là náo nhiệt son cốc cũng khôi phục yên lặng, trên bầu trời đêm, treo một vòng hình cầu ánh trắng. Đảo mắt, Vương Phi liền tới đến đàn quán phòng.

Chỉ là trong phòng, Vương Phi không có phát hiện phụ trách việc này Lâm sư huynh, vốn Vương Phi muốn sáng sớm ngày mai đến, thế nhưng mà vừa nghĩ tới Đình sư tỷ định ra kỳ hạn, không thể không mọi nơi tìm, hai canh giờ về sau, Vương Phi đã sưu tầm nguyên vẹn cái đàn quán phòng chung quanh, thế nhưng mà như trước không có gặp Lâm sư huynh bóng dáng.

"Ai, tìm không ra người, cũng không thể trách ta a, được rồi, ngày mai rồi nói sau!"

Gặp một phen tìm không có kết quả, Vương Phi đành phải trở về, nhưng vào lúc này, PHỐC thoáng một phát, một cái nặng nề thanh âm vang lên, ngay sau đó, Vương Phi chỗ đứng chỉ địa, bị một đoàn hào quang bao phủ.

Đột nhiên xuất hiện dị biến, quả thực đem Vương Phi đã giật mình, vì vậy hấn tranh thủ thời gian mọi nơi nhìn quanh, phát hiện mình vậy mà đứng tại một chỗ phòng bên ngoài, cái kia đạo quang mang, cũng là theo trong phòng bắn ra đến đấy.

Cũng may bốn bề vắng lặng, Vương Phi an định lại, hiếu kỳ ngẩng đầu nhìn lại, cái này mới phát hiện mình vậy mà trong lúc vô tình đi đến chuyên môn luyện chế đan dược đan bên ngoài.

Wang Phi lắc đầu, khẽ thở dài, đang chuẩn bị quay người ly khai, nhưng là cái kia một dóm sáng loáng hào quang, dự hoặc lấy hấn, làm hấn không cách nào giơ chân lên bước.

"Phòng luyện đan, luyện đan..."

Nhìn qua lóe lên lóe lên hỏa diễm, Vương Phi đáy lòng ngứa.

Wang Phi bái nhập đan Phong tông đã có mười năm, không có linh căn hấn đã trở thành hạ đẳng nhất tạp dịch đệ tử, bình thường lần thụ đồng bạn đối xử lạnh nhạt.

Về phần hấn vì sao phải đến đan Phong tông chịu được người khác phân công, vẫn là vì đòi lấy một ít thanh Linh Mộc dịch, bởi vì chỉ cần nó mới có thể trị tốt mẫu thân nhanh mắt.

Dưới mắt dùng thân phận của hấn, muốn đạt được thanh Linh Mộc dịch phi thường khó khăn, đã như vậy, sao không nghĩ đến như thế nào đi luyện chế đầu này?

Nghĩ vậy, Vương Phi bước chân chậm rãi hướng về đàn phòng cửa sổ tới gần...

Thâm trầm dưới bóng đêm, Vương Phi co lại cái đầu, thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó địa đứng tại ngoài phòng, ngắm nhìn bốn phía, nhìn thấy không có người về sau, cẩn thận từng li từng tí địa duỗi ra ngón tay, đem màn cửa sổ bằng lụa mỏng đẩy ra một cái lỗ nhỏ, mắt hí hướng trong phòng nhìn lại.

Trong phòng, một gã đang mặc áo lam tuổi trẻ đạo sĩ ngồi xếp bằng tại trên bồ đoàn, hai mắt nhắm nghiền, trong tay điều khiển một đoàn hỏa diễm. Đối diện với của hấn là một tòa hơn một trượng cao lò luyện đan đỉnh, lò đan phía dưới màu hồng đỏ thẫm hỏa diễm hùng hực thiêu đốt, sóng nhiệt cuộn cuộn, một cổ nhàn nhạt mùi thuốc phiêu chảy ra.

"Là Lâm sư huynh?" Vương Phi giật mình, không nghĩ tới chính mình một mực tìm chi nhân vậy mà tại đàn trong phòng, khiếp sợ quy khiếp sợ, Vương Phi bình phục quyết tâm tình, tiếp tục địa chăm chăm vào động tác của hấn xem tiếp đi. Nhìn hồi lâu, Vương Phi trong nội tâm có chút mặc niệm lấy, "Không biết hấn luyện đan dược có hay không ta muốn đấy."

Ngay tại Vương Phi trầm tư chi tế, trong phòng Lâm sư huynh bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, con mắt mạnh mà mở ra, quay đầu nhìn về phía Vương Phi chỗ đứng chỗ, gằn nhẹ nói: "Ai!"

"Gặp không may, bị phát hiện rồi!" Vương Phi bị hấn như vậy vừa quát, vào đầu uống bỗng, trong nội tâm có chút xiết chặt, ám đạo:thăm nghĩ xui, chính mình che giấu địa như thế chi sâu, như thế nào hội bị phát hiện đầu này?

Chỉ là trước mắt tình huống không để cho hấn đa tưởng, quy củ tông môn cũng không hay ứng phó, đối với cái này, Vương Phi khả trương không thôi, vội vàng mọi nơi nhìn quanh một vòng nhi, hướng về xa xa rừng rậm chạy đi.

"Ồ đầu ra cuồng đồ, dám nhìn lên ta luyện đan!" Lâm sư huynh nhìn thấy ngoài cửa sổ lác lác bóng người, há mồm quát mạnh lao ra đàn phòng.

"Muốn chạy, không dễ dàng như vậy!" Lâm sư huynh thấy thế, lạnh lùng cười cười, lật tay lấy ra một lưỡi phi kiếm, ngự kiếm đuổi theo mau.

Vương Phi còn chưa chạy ra rất xa, chỉ nghe bá một tiếng, trước mắt hiện lên một mảnh đỏ thẫm chi quang, một đạo nhân ảnh liền xuất hiện tại trước mắt.

"Hừ, Vương Phi, nguyên lai là ngươi cái này tạp dịch đệ tử, hừ, lại dám nhìn lên đệ tử chánh thức luyện đan, chán sống lệch ra có phải không?"

"Ách, Lâm sư huynh, ta..." Vương Phi thấy bị đuổi kịp, trong nội tâm rung mình, con ngươi đảo một vòng, vội vàng giả bộ ngu nói, "Lâm sư huynh, Đinh sư tỷ để cho ta tới tìm ngươi muốn đan phòng đan dược, tìm cả buổi đều không gặp lấy ngươi, nguyên lai tại đan phòng ah."

Vương Phi cố ý giả trang ra một bộ bưng bình đại ngộ bộ dáng nói.

"Đừng muốn chuyển hướng chủ đề, muốn chết phải không?"

Lâm sư huynh vốn tựu xem Vương Phi loại này tạp dịch đệ tử không vừa mắt, hiện tại lại thấy hắn chẳng những không có quý xuống cầu xin tha thứ, ngược lại giả vờ ngây ngốc, cảm Đinh sư tỷ qua loa tắc trách, lập tức lửa giận giờ lên, giờ tay lên bên trong phi kiếm, nhẹ nhàng cười nói: "Hắc hắc, làm sai sự tình, còn không tranh thủ thời gian quý xuống cầu xin tha thứ, còn muốn tránh thoát trách nhiệm? Thành tâm muốn chết!"

"Lâm sư huynh hiểu lầm! Hiểu lầm!"

"Toàn (chui vào) cái lỗ vượt qua, lão tử tạm tha ngươi một lần, bằng không thì, hắc hắc..." Lâm sư huynh vuốt vuốt trong tay phi kiếm, trêu tức nói.

Môn phái quy củ, nếu như tạp dịch đệ tử tùy tiện nhìn lên đệ tử chánh thức luyện công, thế nhưng mà có quyền xử phạt nhìn lên người, về phần như thế nào xử phạt, là hung hăng đau nhức đánh một trận.

Nhìn thấy đối với Phương Hàn lông lánh phi kiếm, Vương Phi không phải người ngu, cũng may ngày bình thường tựu vì việc này từng có đề phòng huấn luyện, vì vậy hắn ra vẻ bối rối địa lui ra phía sau một bước, về mặt cung kính nói: "Đinh... Đinh sư tỷ, ngài đừng nóng vội, ta đây không phải đang tìm hắn à."

"Đinh sư tỷ?"

Lâm sư huynh nghe vậy, lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian quay đầu lại, nhưng vào lúc này, Vương Phi theo trong tay áo móc ra một khóa màu đen viên châu, hướng hắn ném đi.

Chỉ nghe bành một tiếng, một đoàn màu xám đen sương mù bạo tạc nổ tung tràn ngập ra đến, đem Lâm sư huynh bao phủ ở bên trong, Vương Phi thừa cơ thoát đi, sau lưng truyền đến Lâm sư huynh phẫn nộ gào thét.

"Đáng chết, Vương Phi, lại dám đùa ta! Lão tử không giết ngươi, thế không làm người!"

Vương Phi nghe thấy cái này, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra: "Chẳng phải xem cái thuật luyện đan ấy ư, có tất yếu như vậy sao? Nếu là ta có tốt linh căn, còn có thể thụ người khi dễ?" Vương Phi Phi chạy trốn, trong nội tâm không khỏi cũng nói đầu đầu vài câu.

Vương Phi tuyết khẩu xui, lại nhanh hơn dưới chân bộ pháp, đảo mắt đã trốn rậm rạp trong rừng.

"Đứng lại!"

Ngay tại Vương Phi một vị thoát đi Lâm sư huynh cái kia đồ đệ tiện truy kích về sau, bỗng nhiên sau lưng truyền đến một tiếng quát chói tai, đảo mắt xem xét, cái kia đồ đệ tiện đã tại không xa đằng sau rồi.

Trong rừng, bởi vì cây cối quá mức rậm rạp, Lâm sư huynh cũng không cách nào ngự kiếm phi hành, chỉ có thể hùng hùng hổ hổ địa đẩy ra nhánh cây đuổi theo.

Tất tiếng xột xoạt tốt, Vương Phi đẩy ra rậm rạp rừng nhiệt đới, chui vào một trong sơn động.

Cái sơn động này, ngày bình thường hắn cũng là thường xuyên tới ngồi xuống tu luyện, đối với cái này phi thường quen thuộc, vừa tiến vào liền dùng nhánh cây lá cây đem sơn động che dấu, chỉ chừa một cái lỗ nhỏ quan sát bên ngoài.

"Đáng chết, cái này tên tiểu tử thú, như thế nào nháy mắt sẽ không có?"

Vương Phi vừa mới đi vào trong động, Lâm sư huynh đã truy đến, nhìn qua thoáng cái biến mất Vương Phi, nhện không được chửi ầm lên, "Nha , chết người nào vậy, Xú tiểu tử, có gan ngươi đứng tại đan Phong tông hỗn, bằng không thì ta nhất định chém ngươi! Hỗn đản!"

Nói xong, hắn lại hướng địa phương khác sục tầm đi qua.

Nhìn qua dần dần từng bước đi đến Lâm sư huynh, Vương Phi thật dài thở phào một cái, quay người dựa vào sơn động thạch bích ngồi liệt trên mặt đất.

Vừa rồi bỏ mạng chạy vội, thế nhưng mà hao phí đại lượng thể lực, nếu không phải có lấy linh trần tầng thứ nhất nội tình, sợ là đã sớm chạy không nổi rồi. Rất tốt tại có một tạm thời đồ dự bị sơn động, cái này mới tránh thoát một kiếp.

"Hồn đản? Người hấn / mẹ trứng hốn, có tốt như vậy tư chất, mới linh trần tầng thứ ba, nếu để cho ta có người linh căn tư chất, ta..."

Vương Phi nghĩ ngợi một lát sau, thể lực khôi phục không ít, lúc này lại nhai.

Vương Phi là người không có linh căn người bình thường, tu đạo một đường, khó khăn trùng trùng điệp điệp, người khác hoa một năm có thể tu luyện tới linh trần tầng thứ nhất, mà hấn cần mười năm, có thể nghĩ, không có linh căn là cỡ nào bị kịch.

Trái lại vị này Lâm sư huynh, trong cơ thể linh căn đã có ba cọng tơ (tú) phẩm chất, thuộc về Thất phẩm linh căn, tư chất so Vương Phi rất biết gấp bao nhiêu lần.

Nghĩ được như vậy, Vương Phi là phi thường được phiên muộn, nắm lên bên cạnh một căn rom rạ, nhai tại trong miệng, hai tay ôm vai, phần uất mà nghĩ đến.

"Răng rắc!"

Đột nhiên, yên tĩnh trong sơn động, vang lên một cái thanh thúy thanh âm, Vương Phi mạnh mẽ theo phần nộ trong trạng thái bùng nổ, đứng thẳng thân thể, khẩn trương địa nhìn về phía âm thanh nguyên chỗ.

Đối diện trên thạch bích, vậy mà vỡ ra một đạo khe hẹp! Ngay sau đó, một cái mạng theo trào phúng thanh âm, theo Vương Phi bên cạnh thân vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: thôn phệ linh căn

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Tiểu tử, đáy lòng không phục?"

Vô cớ vang lên thanh âm, làm cho Vương Phi rung cả mình, tranh thủ thời gian lui mấy bước, hoảng sợ địa nhìn về phía bốn phía, thấy không có bất kỳ bóng người, lo sợ bất an nói: "Ai, là ai? Là ai đang nói chuyện, tranh thủ thời gian đi ra cho ta!"

Bởi vì đối phương quá mức thần bí, khiến cho Vương Phi trong thanh âm, lại có chút ít phát run.

Dù sao hấn là một cái bình thường người, đối mặt loại tình huống này, có thể bình yên bất động như núi, quả thực là phi nhân loại.

"Hắc hắc, ta ngay tại người phía trước, vỡ ra khe đá ở bên trong." Trêu tức âm thanh lần nữa vang lên.

"Cái gì?" Vương Phi nghe xong, lần nữa cả kinh, hai mắt ngưng mắt nhìn khe đá, chỉ thấy đạo này khe hẹp, tại một đám dưới ánh trăng, vậy mà lộ ra một tia yếu ớt nhu hòa thanh sắc quang mang. Bên trong dĩ nhiên là một khối màu xanh ngọc thạch.

"Ngọc thạch?" Vương Phi chứng kiến thanh sắc quang mang, vội vàng lui ra phía sau một bước, sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đồng thời nhắc tới hoàn toàn cảnh giác, ngữ khí không tốt, khó coi mà hỏi thăm: "Người đến tột cùng là ai, tại sao lại tại ngọc thạch ở bên trong, lại muốn làm cái gì?"

"Hắc, tiểu tử, trước hai vấn đề sau này hãy nói. Nói người a, người không phải rất bất mãn cái kia Lâm sư huynh ấy ư, cho là hấn không có một thân tốt tư chất, kết quả không có thể hảo hảo lợi dụng ám cảm giác đáng tiếc sao?"

Nói xong, đối phương lại mỉm cười hai tiếng.

Ám chìm cảnh ban đêm, suu suu gió mát, hơn nữa cái này quỷ dị thanh âm, khiến cho chỗ này sơn động lộ ra khủng bố như thế đáng sợ.

"Đúng thì sao?" Vương Phi nao nao, trong nội tâm tuy nhiên khủng hoảng, nhưng hay vẫn là cố giả bộ trấn định nói.

"Nếu như vậy, ta có thể giúp người đạt thành tâm nguyện."

"Người có thể giúp ta?"

Đối phương thật sự là vượt quá Vương Phi dự kiến, Vương Phi không thể tin địa nhìn xem hắn, trong mắt lộ vẻ không tin, dù sao linh căn loại này đông Tây Thiên sinh nhất định, không phải theo liền có thể sửa đổi đấy.

"Ta không thể giúp ngươi, nhưng là khối ngọc này thạch có thể!" Lần này, cái kia trào phúng thanh âm thay đổi ngữ khí, ngược lại một bộ đứng đắn nói, "Khối ngọc này thạch ở bên trong, phong ấn lấy một đạo linh căn! Tên là thôn phệ linh căn. Chuyên môn thôn phệ tu giả linh căn thôn phệ linh căn."

"Thôn phệ linh căn!"

Vương Phi nghe vậy, thần sắc phải biến đổi, đặng đặng đặng sau lùi lại mấy bước, bành một tiếng, đâm vào trên tường.

Yên lặng, yên lặng!

Cả trong sơn động, tĩnh được không thấy bất kỳ thanh âm gì, chỉ có Vương Phi tiếng thở hào hển.

Không biết qua bao lâu, Vương Phi cuối cùng từ trong lúc khiếp sợ tỉnh táo lại, chậm rãi đi đến trước, nói: "Thôn phệ linh căn? Có thể thôn phệ tu sĩ khác linh căn? Như vậy, là không phải có thể tướng địch người linh căn thôn phệ tới, từng cái dung hợp lớn mạnh?"

"Hắc, thông minh, lớn mạnh linh căn, theo cửu phẩm đến bát phẩm, Thất phẩm, cuối cùng, nhất phẩm, thậm chí tuyệt phẩm, Thánh phẩm, vương phẩm, tiên phẩm... Như thế nào, tâm động không?"

Đối phương đánh gãy Vương Phi thoại ngữ, tiếp mãnh vụn (gốc) nói.

Vương Phi thần sắc biến ảo bất định, nếu như thôn phệ linh căn thực sự cái loại này bổn sự, chẳng phải là nghịch thiên?

Tu đạo một đường, linh căn đại biểu thiên phú, có được thượng đẳng linh căn, nếu không tiến giai tốc độ nhanh, hơn nữa cùng cảnh giới so sánh với, thực lực còn hơn linh căn chênh lệch tu sĩ,

Chỉ là thôn phệ người khác linh căn, cái này không khỏi quá mức nham hiểm rồi.

Âm thầm suy tư sau một lúc, Vương Phi tâm tình bình phục không ít, dùng bình thản ngữ khí nói: "Nếu như gần kề nói cho ta biết những này, là vô dụng, cái này thôn phệ linh căn, ta muốn như thế nào đạt được, bất quá, ngươi giúp ta khẳng định có nguyên nhân, đem những này đều nói rõ ràng."

"Ha ha, người trẻ tuổi người sáng khoái nói chuyện sáng khoái, ta thích. Có sự can đảm có dũng khí, không tệ." Đối phương lẳng lẽ cười cười, nói tiếp, "Ta xác thực cần ngươi hỗ trợ, bất quá đây đều là sự tình từ nay về sau, đương nhiên tuyệt sẽ không cho ngươi khó xử đấy."

Nghe được đối phương thoại ngữ, Vương Phi thoáng thờ phào một cái, nếu để cho hắn làm một ít táng tận thiên lương sự tình, thật đúng là có chút phiền phức, vì vậy Vương Phi lại nói: "Cái này có thể, như vậy, hiện tại nói cho ta biết như thế nào đạt được thôn phệ linh căn."

"Cái này sao..." Thần bí nhân ngừng một chút nói, "Ngươi lấy ra khe đá ở bên trong ngọc thạch, sau đó rót vào một tia linh lực là được."

Vương Phi nhìn qua hiện ra màu xanh hào quang khe đá, do dự một hồi, đem ngọc thạch lấy ra.

Nhìn qua xúc tu tang thương ngọc thạch, Vương Phi có chút lo lắng, vạn nhất đối phương nói cũng không phải là tình hình thực tế, chính mình chẳng phải muốn gặp nạn. Chỉ là vừa nghĩ tới chính mình trần đây nguy cơ tình thế, cũng chỉ tốt hít sâu một hơi, bắt đầu thúc dục trong cơ thể cái kia to (tí ti) không nhiều lắm linh lực, dũng mãnh vào trong đó.

"Bá!"

Vương Phi vừa đem linh lực rót vào ngọc thạch, liền gặp vừa đến ô quang hiện lên, chợt một đạo bóng đen sẽ cực kỳ nhanh thoát ra, trực tiếp nhảy vào Vương Phi trong cơ thể.

Tại bóng đen nhập vào cơ thể nháy mắt, một hồi phệ cốt đau đớn bắt đầu lan tràn trong người.

"Ah!"

Vương Phi hoảng sợ, liền lùi lại mấy bước, chỉ là hắn còn chưa đi ra mấy bước, chui vào thân thể bóng đen, bắt đầu bành trướng, như một đầu Nhuyễn Trùng, chạy trong người, chậm rãi khuếch trương, một cỗ tê tê đau đớn theo bóng đen du động, lan khắp toàn thân.

"Ah ——" lập tức, Vương Phi một tiếng gầm nhẹ, ôm đầu lật đến trên mặt đất, liên tục lăn qua lăn lại, cái trán toát ra to như hạt đậu mồ hôi.

Trong cơ thể đau đớn, lại để cho hắn có gặp trở ngại xúc động, nếu không là Vương Phi những năm này tại đan Phong tông qua ăn nhờ ở đậu, bị người xem thường sinh hoạt, khiến cho tâm tính của hắn mà luyện được dị thường kiên định, chỉ sợ tự chịu không được rồi.

Trong sơn động, Vương Phi kêu rên lấy lẫn mình quay cuồng, cũng không biết qua bao lâu, trong cơ thể đau đớn rốt cục dần dần giảm bớt, Vương Phi theo trong mơ hồ tỉnh táo lại, lại phát hiện mình toàn thân bị ướt đầm mồ hôi, trên mặt đất tro bụi dính tại y phục ướt nhẹp lên, khiến cho cả người hắn đầy bụi đất.

"Hô..." Vương Phi thở gấp trùng trùng điệp điệp khí thô, nắm tay bên trong ngọc thạch, hồi tưởng lúc trước một màn, lòng tràn đầy khó chịu, vì vậy

hướng về phía ngọc thạch bên trong tiếng người khí bất thiện nói. "Này, người như thế nào không nói cho ta dung hợp đạo này thôn phệ linh căn thống khổ như vậy, người biết ta thiếu chút nữa đau chết ư!"

Vương Phi tại tức giận mắng thời điểm, vẫn không quên nội thị thân thể của mình, đã thấy trong cơ thể có một bóng người màu đen hình dáng vật chất, giống như một cây đại thụ, cắm rễ tại bên trong thân thể của mình.

Đối với Vương Phi trách cứ, thần bí nhân vẻn vẹn là lạnh lẽo nói: "Tiểu gia hòa đừng nộ, người đừng quên nhớ đây là đang dung hợp thôn phệ linh căn, cho người cải tạo thân thể, không thống khổ điểm như thế nào có thể, lão phu sở dĩ tìm tới người, là vì trong mười năm nhìn người dùng không linh căn thể chất, dứt khoát tu đạo, tâm cường chí kiên, lúc này mới tại trăng tròn ngày đánh cắp một tia cơ hội cùng người trao đổi."

"Đương nhiên, còn có một cái khác trọng yếu nguyên nhân, đó chính là người không có linh căn, bằng không thì, kết quả của người hơn phân nửa là bị cắn nuốt linh căn thôn phệ. Nói thực ra, lão phu bị nhốt tại ngọc thạch ở bên trong, cũng đã gặp không ít cơ duyên không tệ chỉ nhân đạt được hần, nhưng là đều nhìn không được lần này thống khổ, trực tiếp từ giết, đương nhiên, cũng có xông qua cửa thứ nhất, nhưng là cuối cùng nhất cũng chạy không thoát thôn phệ linh căn thôn phệ."

"Bị cắn nuốt linh căn thôn phệ?" Vương Phi lại một lần rùng mình một cái.

Nhưng vào lúc này, che giấu thạch động bên ngoài đột nhiên vang lên một thanh âm.

"Vương Phi, người choáng nha nguyên lai trốn trong sơn động, hại ta dễ tìm. Hừ hừ, sắp chết đến nơi, còn không thúc thủ chịu trời!"

Cái thanh âm này chủ nhân, đúng là Lâm sư huynh.

Hắn rất xa chỉ nghe thấy Vương Phi gào thét thanh âm, tuy nhiên không biết phát sinh chuyện gì, nhưng trong nội tâm mừng thầm không thôi, vội vàng theo tiếng mà đến, vừa đi vừa xõng cái kia chỗ sơn động giọng nói.

"Không xong, bị phát hiện rồi." Vương Phi trong lòng căng thẳng, tự trách mình vừa rồi không có có thể nhìn được, đang lúc hắn lo nghĩ không thôi lúc, thần bí nhân lại nói: "Sợ cái gì, người vừa đạt được thôn phệ linh căn, chính dễ dàng thử xem. Đi ra ngoài, cố gắng tới gần hắn, tốt nhất tiếp xúc đến thân thể của hắn, sau đó, người dùng linh lực thúc dục thôn phệ linh căn. Đem hần linh căn ăn tươi!"

"Như vậy cũng được?"

"Như thế nào không được, còn không mau đi, yên tâm, như không phải như vậy dùng, ta tự sẽ giúp người đối phó hắn."

Nghe vậy, Vương Phi thẳng mắt tròn trắng, nguyên lai hắn cũng không biết như thế nào sử dụng thôn phệ linh căn...

Vì vậy, Vương Phi tại thần bí nhân giám sát xuống, tâm không cam lòng tình không muốn đi ra khỏi sơn động.

Vừa ra sơn động, Vương Phi liền trông thấy dần dần hướng bên này mà đến Lâm sư huynh.

Đối với cái này, Vương Phi khô khốc địa cười cười, giả ngu ngơ ngơ ngẩn nói: "Lâm sư huynh, tìm ta có việc sao?"

"Hừ, thấp hèn đệ tử, sắp chết đến nơi, còn bộ dạng này cười đùa tí tưng dạng!" Lâm sư huynh nhìn thấy Vương Phi bộ dạng này tư thái, trong nội tâm liền tới khí, thần sắc bất thiện nói, trong tay xuất hiện một ngậm hàn lông lánh phi kiếm.

Thấy đối phương muốn động tay, Vương Phi vội vàng đẩy xuất thủ chưởng, thay đổi về mặt thần sắc kinh khủng nói: "Lâm sư huynh, ta có chuyện hảo hảo nói, người xem như vậy, ta dùng linh tinh cùng đan dược làm bồi thường như thế nào."

Nói xong, Vương Phi vội vàng lấy ra vừa lấy được hai khối linh tinh cùng một viên thuốc.

Nhìn qua Vương Phi trong tay đồ vật, Lâm sư huynh âm trầm sắc mặt hơi chút dừng một chút, hai mắt tỏa ánh sáng, nhưng là sau một khắc, lại khôi phục ngoan lệ chi sắc, hướng về phía Vương Phi lạnh lùng nói, "Buông tha người, không có khả năng, bất quá xem tại linh tinh đan dược phân thượng, ta có thể lưu người cái toàn thân!"

Cái gì!

Nghe được Lâm sư huynh âm tàn thoại ngữ, Vương Phi sắc mặt trầm xuống, chính mình vốn không muốn sử dụng thôn phệ linh căn, dù sao có thương tích thiên lý, nhưng là dưới mắt, chính mình không đã thương người tâm, người khác đã có hại mình ý, Vương Phi không thể không hung ác hạ sát tâm.

Bất quá trước đây, Vương Phi lại cùng Lâm sư huynh cò xát một hồi mềm mếp, nhưng là đối phương như trước không có tính toán buông tha ý của hắn, bắt đắc dĩ, Vương Phi đành phải mở ra tay, ý định đưa trước linh tinh đan dược.

Tại hần khúm nắm đem linh tinh đan dược dâng chi tế, bí mật nhưng lại ẩn lấy thần bí nhân phương pháp, điều động trong cơ thể linh lực, rót vào màu đen thôn phệ linh căn trong.

Lâm sư huynh tự nhiên không biết Vương Phi cử động, xem hắn ngoan ngoãn bộ dáng cho rằng Vương Phi buông tha cho chống cự.

Vì vậy hắn cười lạnh hai tiếng, thò tay ý định tiếp được thứ đồ vật, ngay tại hai người tay giao tiếp trong tích tắc, Vương Phi trong cơ thể thôn phệ linh

căn, tại linh lực thúc dục xuống, ông ông ông chấn động, chậm rãi du động, ồ ồ bành trướng, cuối cùng nhất trần ngập Vương Phi thân thể, thân thể của hắn bên ngoài, vậy mà tán mất ra một đạo màu đen hào quang.

"Ah, người... Người người..."

Lâm sư huynh nhìn thấy Vương Phi khác thường, trong nội tâm rung mình, chỉ cảm thấy hàn khí trận trận, dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn về phía hắn, lúc này muốn rút tay về.

Nhưng là, đã muộn.

Vương Phi lòng bàn tay trái, vậy mà trôi lên một đạo màu đen ẩn ký.

"Bá!"

Một thanh âm vang lên, một nhúm màu đen sợi hình dáng vật chất, theo Vương Phi trong lòng bàn tay thò ra, duỗi dài, trực tiếp đâm vào Lâm sư huynh cổ tay bên trong.

Thấy vậy, Lâm sư huynh hoảng sợ muôn dạng, muốn thi triển pháp thuật giãy giụa, nhưng một cổ quỷ dị lực lượng dừng mãnh vào trong cơ thể, trói buộc hành động của hắn. "Chỉ thấy được đạo kia màu đen sợi vật triệt để rót vào thân thể của mình, chợt, toàn thân kỳ đau nhức khó nhịn, giống như bị người rút gân nhô cốt."

"Ah ——"

Cái này đối lại Lâm sư huynh nghiêm nghị rống to, hai mắt huyết hồng, tê tâm liệt phế, hai tay gãi lấy ngực, thống khổ vạn phần.

Trái lại Vương Phi, cảm thụ được màu đen linh căn nhúc nhích, màu hồng đỏ thẩm kinh mạch vật không ngừng dung nhập bản thân, cùng màu đen linh căn dung hợp lẫn nhau, tại màu hồng đỏ thẩm vật chất cùng màu đen linh căn dung hợp nháy mắt, Vương Phi chỉ cảm thấy quanh thân linh khí ồ ồ bắt đầu khởi động, toàn thân khoan khoái dễ chịu vô cùng.

"Cái này là Lâm sư huynh trong cơ thể thất đẳng Hỏa Linh Căn?"

Vương Phi nhìn qua những cái kia màu hồng đỏ thẩm kinh mạch vật, lẩm bẩm nói.

Linh căn rút ra quá trình gần kề mấy hơi thở, trong nháy mắt, Hỏa Linh Căn theo thôn phệ linh căn, triệt để chui vào Vương Phi thân thể, thôn phệ linh căn nhảy lên mấy cái, cũng một lần nữa trở lại trong cơ thể của hắn.

Đối diện Lâm sư huynh, đồng tử phóng đại, không thể tin được hết thấy trước mắt, đôi môi có chút rung rung, nửa ngày nói không ra lời, cuối cùng, hai chân đạp một cái, thẳng địa té xuống.

Vương Phi kinh ngạc địa nhìn xem phía trước hai mắt trừng thẳng, bị chôn sống hù chết Lâm sư huynh, rầu rĩ nói: "Rõ ràng cứ như vậy bị hù chết, quả nhiên là cái bao cò!"

"Xác thực là cái bao cò. Linh căn dừng tại trên người hắn, lãng phí." Thần bí nhân cũng là lắc đầu liên tục nói, bỗng nhiên, hắn lời nói xoay chuyển, ngượng ngùng nói, "Hương vị như thế nào?"

Quyền thứ nhất đạp vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: hủy thi diệt tích

Chương 3: hủy thi diệt tích

Hương vị như thế nào?

Nghe lời này, Vương Phi cảm giác, cảm thấy hình như là tại dùng bữa, nỏ da gà trên đất.

Không có trả lời đối phương vấn đề, Vương Phi chỉ là thoáng vận chuyển linh lực, trong cơ thể, bày biện ra màu hồng đỏ thắm cùng màu đen này ra sợi hình dáng linh căn thể, tại thời khắc này, Vương Phi hưng phấn không thôi, không nghĩ tới thôn phệ linh căn thật có thể giống như này uy lực, lại có thể thôn phệ người khác linh căn.

Nhất là phát hiện trong cơ thể linh lực tuyến tụy hồ trống kiện không ít, tu vi cũng thời gian ngắn tăng lên tới linh trần kỳ tầng thứ ba!

Đương nhiên, cái này chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, Vương Phi tu vi tại mấy hơi thở về sau, lại khôi phục nguyên dạng.

Không rõ đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra, Vương Phi đành phải bắt đắc dĩ địa gãi gãi đầu, nhưng là tại hần không biết dưới tình huống, trong cơ thể một đám màu hồng đỏ thắm hào quang vào một tiếng, chui vào đản đo nơi tay màu xanh ngọc thạch trong.

"Ha ha, tốt rồi, sắc trời từng bước, ta cũng nên tiếp tục ngủ say, để cho đội chút nữa lần trăng tròn chi tế, ta tự sẽ xuất hiện. Mặt khác, mới vừa rồi là ta thi pháp, định trụ pháp lực của hần, lần sau muốn thôn phệ địch nhân linh căn, ngươi trước hết đem chi đánh chết, hiểu chưa?"

Tại Vương Phi lòng tràn đầy vui mừng bản thân phát sinh phi biến hóa chi tế, thần bí nhân nhưng lại ung dung thờ dài, yên lặng xuống dưới.

Nhìn qua đã hiện ra ngân bạch sắc sắc trời, Vương Phi vòng quanh Lâm sư huynh thân thể đi một vòng nhi về sau, trầm tư nói: Lâm Phong, không biết nên nói ngươi may mắn hay vẫn là không may, trở thành ta tu đạo đến nay giết đệ nhất nhân.

Vương Phi một bên cảm khái lấy, một bên theo trên người của hần, lấy ra một khóa bạch ngọc sắc hạt châu.

Cái khóa hạt châu này, tên là linh châu, chuyên môn dùng để tồn trữ vật phẩm.

Vương Phi cũng không nhiều lời, trực tiếp mở ra, buôn bán.

Linh châu nội, là một chỗ phương viên hơn một trượng tiểu không gian, bên trong xếp lấy loạn thất bát tao đồ vật, quần áo, đồ ăn, công cụ vân...vân, đội một tý.

Những này Vương Phi không có hứng thú, lại để cho hần hưng phấn chính là, bên trong có hai mươi khóa hoàng mạch tam đẳng linh tinh.

Linh tinh, tất nhiên ngọn nguồn linh mạch trong tạo ra linh khí tinh thể, bên trong ẩn chứa đại lượng linh khí, có đủ loại tác dụng, có thể lấy ra tu luyện, cũng có thể khôi phục linh khí, thực tế trong chiến đấu, linh tinh tự hơi trọng yếu hơn.

Mặt khác, linh tinh hay vẫn là cả phiên đại lục thông dụng tiền, dù sao linh tinh quá mức trọng yếu.

Vương Phi suy nghĩ lấy nặng trĩu hai mươi khóa linh tinh, mừng rỡ địa nhận lấy,

Đón lấy, Vương Phi lại tìm được một ít cấp thấp phù lục cùng một ít đan dược.

Phù lục, phân cấp thấp, trung giai, đẳng cấp cao cùng đỉnh giai, Lâm sư huynh trên người tuy nhiên là cấp thấp, bất quá đối với ở hiện tại Vương Phi, cũng là tác dụng quá nhiều, nhất là ba trương nặc khí phù, lưỡng trương ẩn độn phù, thế nhưng mà trốn chạy dễ khỏi chết thứ tốt.

Nói sau đan dược, bởi vì Lâm sư huynh bản thân tự là phụ trách luyện đan, trên người tự nhiên có không ít cấp thấp đan dược, thí dụ như khôi phục linh khí hồi linh đan, giảm đau cầm máu huyết Ngưng Đan.

Bất quá trong lúc này để cho nhất Vương Phi hưng phấn chính là, bên trong có hai mươi miếng Dung Linh Đan!

Dung Linh Đan, là chuyên môn tăng lên tu vi đan dược, tại mỗi loại tình huống xuống, còn có thể cùng linh tinh cùng một chỗ với tư cách giao dịch hối đoái các loại vật tư tiền.

Vương Phi một kẻ tạp dịch đệ tử, tại trong môn phái không hề địa vị, hàng năm dựa vào gieo trồng Linh Dược, mới có thể đổi lấy hai ba miếng Dung Linh Đan, hiện tại thoáng cái đạt được đau khổ vài năm mới có thể lợi nhuận đủ Dung Linh Đan, có thể mất hứng sao?

Khó có thể che dấu cảm giác hưng phấn, Vương Phi lại tiếp tục buôn bán, tại linh châu chỗ hỏ lạnh, tìm được một bản hơi mỏng tập cùng một bản trăm trọng sách vở.

Trăm trọng sách vở bìa mặt lên, viết luyện đan bảo điển, hiển nhiên là chuyên môn luyện đan, điểm ấy vượt quá Vương Phi dự kiến, hiển nhiên vị này Lâm sư huynh, giá trị con người coi như phong phú. Bất quá càng làm cho hần hưng phấn còn ở phía sau, cái kia bản sách nhỏ nội, vậy mà ghi chép một ít tiểu pháp thuật tu luyện khẩu quyết, cái này đối với không có pháp thuật truyền thụ cho Vương Phi, vô tình là tốt nhất lễ vật.

Sách nhỏ ở bên trong, tổng cộng có bốn loại thuật pháp khẩu quyết, Hòa Diễm thuật, không ngự thuật, lôi Xạ Thuật, băng tinh thuật.

Ngoại trừ Hòa Diễm thuật Vương Phi hiện tại có thể tu luyện, không ngự thuật cùng lôi Xạ Thuật đều cần linh trần tầng thứ hai đã ngoài mới có thể, về phần băng tinh thuật lại càng không cần phải nói, cần linh trần trung kỳ mới có thể.

Dù vậy, Vương Phi có thể tu luyện Hòa Diễm thuật cũng phi thường địa cao hứng, vì vậy, hần không thể chờ đợi được địa ngay tại chỗ luyện tập.

Vương Phi yên lặng niệm dùng tài hùng biện bí quyết, đem chú ý lực tập trung ở phải đầu ngón tay.

Lập tức, Vương Phi cảm thấy trong cơ thể linh lực hướng phía một cái phương hướng lưu động, đi khắp bốn châu, cuối cùng nhất tập trung đến phải đầu ngón tay, một cỗ dòng nước ấm tại đầu ngón tay tạo ra.

Xoẹt một tiếng, một điểm Hỏa Tinh xuất hiện tại đầu ngón tay, nhưng là sau một khắc liền vỡ vụn ra đến, hóa thành Tinh Quang rơi là tả.

Đối với cái này, Vương Phi không có nản chí, hẳn biết rõ pháp thuật không có khả năng một luyện biến thành. Dù sao không phải thiên tài. Cho nên hẳn lần nữa tập trung linh lực, vẽ động pháp quyết.

Liên tiếp ném thử mấy lần về sau, rốt cục, chỉ nghe phản phạt một tiếng, một đám một nửa cao hỏa điểm tháo chạy, chiếu sáng bốn phía.

"Thật tốt quá, không nghĩ tới nhanh như vậy tựu luyện thành Hỏa Diễm thuật rồi."

Vương Phi nhìn thấy trên tay cái kia bó thật nhỏ hỏa diễm, cao hứng nói, chỉ là ngọc thạch trong lại vang lên một thanh âm, gọi cho Vương Phi một chậu nước lạnh.

"Đắc ý cái gì, người bây giờ linh căn thuộc tính là hỏa, tu luyện hỏa thuộc tính pháp thuật tự nhiên so người bình thường mau hơn không ít, còn nữa người linh căn thuộc tính cấp bậc tuy nói không tính thượng thừa, nhưng đối với đan Phong tông loại này môn phái nhỏ cũng không tệ rồi, tu luyện tất nhiên hội nhanh.",

"Người tại sao lại xuất hiện, không phải đi ngủ đây sao?"

Vương Phi nghe được ngọc thạch nội thanh âm, lại càng hoảng sợ, điểm chỉ lấy ngọc thạch nói.

Thần bí nhân nhưng lại trở mình mắt tròn trắng, tiếp tục nói: "Lập tức muốn đi ngủ rồi, bắt quá hiện tại, người muốn giải quyết như thế nào người này?"

"Giải quyết như thế nào?" Vương Phi âm thầm suy nghĩ một phen, nhìn qua xa xa, nói: "Nếu không đem hắn ném vào vách núi, như vậy sẽ không người đã biết."

Vương Phi nghĩ đến chỗ này, cũng không phải hẳn quá mức lãnh huyết, thật sự là đối phương trước đối với chính mình động sát cơ, vì bản thân lợi ích, Vương Phi không thể không như thế.

Nhìn qua đã bắt đầu trở nên trắng sắc trời, Vương Phi không nói hai lời, lại đang trên người hắn lấy ra một trương ó vàng ghi việc lá bùa về sau, tranh thủ thời gian quơ lấy hắn nách, hướng về bên cạnh vách núi chỗ kéo túm đi qua.

May mắn Lâm Phong người so sánh gầy, Vương Phi vô dụng bao nhiêu khí lực, đảo mắt tựu đi tới vạn trượng bên bờ vực.

Nhìn thấy phía dưới bị mây mù lượn lơ khe núi, Vương Phi chỉ cảm thấy rung cả mình, loại địa phương này té xuống, sợ là thật muốn phân thân toái cốt rồi, nếu đụng với cái gì hung thú, càng là hài cốt không còn.

"Lâm sư huynh ah Lâm sư huynh, là người trước đối với ta bất nhân, ta mới bắt nghĩa đây."

Vương Phi thì thoạt tự nói một phen về sau, liền đem Lâm Phong thi thể theo vách núi bên trên đẩy xuống.

Nhìn qua biến mất tại mênh mông trong sương mù khói trắng Lâm Phong, Vương Phi lắc đầu tự than thở sau một lúc, quay người ly khai.

Nhưng mà, ẩn nấp tại ngọc thạch nội thần bí nhân, nhưng lại về mặt giấu cợt nói: "Hắc hắc, giết người vứt xác, làm gọn gàng, biểu hiện nhưng lại vạn phần không muốn, người được lắm đấy."

Vương Phi thì là xấu hổ cười cùi, ngay tại hắn quay người ý định rời đi lúc, bỗng nhiên nghĩ đến thần bí nhân mặt sau cùng một câu, không khỏi kinh ngạc, đan Phong tông trong mắt hắn, lại là môn phái nhỏ?

Tại Vương Phi trong ý thức, đan Phong tông là đã lâu một đời Đan Vương truyền thừa nhất mạch. Tuy nói hiện đã xuống dốc, nhưng đan Phong tông một mực bảo trì đạo thống. Đối với luyện đan, là lô hỏa thuần thanh. Nhất là trong tông môn, có một gã Kim Đan hậu kỳ cường môn tọa trấn giám thị, dưới cờ đều biết ngàn đệ tử!

Như thế, đan Phong tông tại đây Yến quốc, có thể được cho nhất lưu môn phái, như thế nào trong mắt hắn, là không nhập lưu môn phái nhỏ đâu này?

Vương Phi vốn muốn hỏi hỏi thần bí nhân, nhưng là liên tiếp hô mấy tiếng, cũng không gặp phản ứng gì, xem ra lần này hắn thật sự ngủ say rồi.

Bất đắc dĩ, Vương Phi đành phải gãy quay trở lại, bất quá trong lúc rảnh rỗi, trên đường đi lật xem lấy cái kia trương màu vàng lá bùa.

Cái này cái phù giấy chỉ dùng để đến ghi chép Lâm Phong hằng ngày công tác, ví dụ như lúc nào luyện đan, lúc nào đi ra ngoài mua tài liệu, hoặc là lúc nào đi nghe đạo...

Đương nhiên, những này Vương Phi đều không thể nào cảm thấy hứng thú, để cho nhất hắn kinh ngạc chính là, bên trong ghi chép một đầu tin tức, bên kia là một tháng sau, đan Phong tông ngũ phong đem cử hành một lần long trọng rừng rậm thí luyện hoạt động.

Đan Phong tông, tổng cộng có năm tòa ngọn núi, chia làm Đông Tây Nam Bắc trong năm các, mỗi tòa ngọn núi đều trấn thủ một gã linh trản kỳ Đại viên mãn cảnh giới đệ tử, Vương Phi chỗ chính là trong các.

Trong các Đan Các là cả trong tông môn thần bí nhất, bởi vì đan trong các đan ấn các có một kiện bảo trì đan Phong tông đạo thống thần bí chi vật.

Lần này thí luyện, là đan Phong tông vì trong cấp thấp đệ tử chánh thức tổ chức, mỗi cách mười năm cử hành một lần, trong khi ba ngày.

Vũ trúc rừng rậm, ở vào đan Phong tông thước Sơn Tây ngoại ô, bên trong là mật lâm Tu Trúc, cây bụi khắp nơi trên đất, sâu trong rừng, càng là có đủ loại trân quý dược liệu, còn có một chút một cấp yêu thú, đan Phong tông là Luyện Đan Tông môn, ngày bình thường cần tiêu hao lớn lượng dược liệu, thú huyết, thú cốt.

Linh Dược không cần phải nói, luyện đan hàng đầu thành phần liền là dược liệu, về phần thú huyết thú cốt, thậm chí da thú, cũng là ắt không thể thiếu, bích như luyện chế giảm đau cầm máu thoa tổn thương đan, tựu cần một cấp cấp thấp yêu thú huyết cùng cốt làm dẫn.

Như thế, thú huyết thú cốt, cũng thành khan hiếm hàng.

Đương nhiên, bắt được yêu thú phần lớn là đệ tử chánh thức sự tình, Vương Phi bọn hắn những này tạp dịch đệ tử, chỉ là đi giúp lấy vận chuyển loại thú thi thể, dù sao có thể cất giữ vật phẩm linh châu không gian có hạn, không có khả năng đem sở hữu tất cả yêu thú đều chứa vào linh châu nội.

Còn có tựu là tại sự giãn ra ngắt lấy một ít năm thấp cận dược liệu, sau khi trở về, cũng có thể được đến không ít linh tinh ban thưởng.

Nghĩ đến linh tinh ban thưởng, Vương Phi tâm rục rịch, lần trước bởi vì niên kỷ không đủ, lần này hẳn nhất định phải tham gia (sâm) Gia Sâm lâm thí luyện, bởi vì hắn muốn luyện chế thành Linh Mục dịch.

Thanh Linh Mục dịch, đã không cách nào theo tông môn đạt được, vậy thì chính mình đến luyện chế, hiện tại Vương Phi trên tay có một bản luyện đan bí điển, nói không chừng có thể nào luyện chế thành Linh Mục dịch phương pháp.

Ôm ý nghĩ này, Vương Phi bước nhanh hướng chính mình phụ trách dược ruộng đồng bên cạnh phòng nhỏ bước đi.

Trên đường đi hắn không dám làm nhiều dừng lại, đã có được linh căn, hẳn bức thiết muốn phải đi về thử xem, đang lúc hắn sắp sửa đến địa bàn của mình lúc, sau lưng lại truyền đến một nữ tử băng hàn thanh âm

"Vương Phi, lại để cho những chuyện nguoi làm, làm tốt chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: cáo mượn oai hùm

Cái này thanh âm lạnh lùng Vương Phi hết sức quen thuộc, đúng là chuyên môn phụ trách bọn hắn những này tạp dịch đệ tử Đình sư tỷ.

Vị này Đình sư tỷ ý vào linh trản tám tầng tu vi, thái độ hung hăng càn quấy, phi thường xem thường Vương Phi những này tạp dịch đệ tử, thường xuyên ức hiếp bọn hắn, Vương Phi tại nàng phía dưới làm việc, cũng là nếm qua không ít đau khổ.

Mặc dù đối với nàng này phi thường bất mãn, nhưng Vương Phi biểu hiện ra còn là một bộ cung kính bộ dáng, vội vàng xoay người nói: "Đình sư tỷ, ngài có việc?"

"Hừ, thiếu cho ta giả bộ, cho nguoi tìm Lâm Phong muốn đan dược, muốn tới chưa?" Đình sư tỷ trắng rồi Vương Phi liếc, hai tay ôm vai lạnh lùng nói.

"Cái này, Đình sư tỷ, tại hạ trong trong ngoài ngoài tìm khắp qua hắn rồi, thế nhưng mà không thấy bóng dáng ah!" Vương Phi buông buông tay, lộ làm ra một bộ thần sắc bất đắc dĩ nói.

Đình sư tỷ nhẹ kêu một tiếng, trên mặt không tin địa nhìn xem hắn, cao thấp dò xét một vòng, gặp Vương Phi thực là một bộ không biết rõ tình hình thêm bất đắc dĩ bộ dáng, trừng mắt liếc hắn một cái, lắc mông chỉ đã đi ra.

Nhìn qua Đình sư tỷ hung hăng càn quấy bộ dạng, Vương Phi xông hắn làm cái mặt quỷ, đi trở về chính mình dược điền.

Giờ phút này sắc trời đã minh, phụ trách dược điền tạp dịch đệ tử đều đi ra làm việc. Vương Phi tuy nhiên muốn lập tức tu luyện, nhưng là mỗi ngày công

tác phải làm xong, bằng không thì bị môn phái phát hiện, còn có nếm mùi đau khổ rồi.

Vì vậy, Vương Phi bất động thanh sắc địa trở lại chính mình được điền bên trên làm bắt đầu cuộc sống.

"Họ Vương, trong chốc lát cho đoàn người đi đánh mười vạc nước trở lại, nghe được chưa!"

Vương Phi làm cỏ mới trừ đến một nửa, sau tai lại truyền đến một cái dày đặc quát lớn thanh âm, Vương Phi quay người lại, nhìn thấy dĩ nhiên là nơi đây một phương ác bá Phương Hạo, không khỏi trong nội tâm rung mình.

Người này có linh trần tầng thứ hai thực lực, hơn nữa, hắn đã tham gia lần trước vũ trúc rừng rậm thí luyện, đạt được một môn khổng ngư thuật truyền thụ, kể từ đó, hắn tại tạp dịch trong hàng đệ tử địa vị đột nhiên thăng, bình thường mỗi người thấy hắn đều được cúi đầu khom lưng, dùng bày ra tôn kính.

Có thể hết lần này tới lần khác Vương Phi tính cách so sánh trầm mặc, đối mặt vị này Phương sư huynh, hắn là số ít mấy cái không hướng hắn a dua nịnh hót chi nhân, điểm ấy lại để cho vị này Phương Hạo bất mãn hết sức, cho nên luôn tìm Vương Phi một chút phiền toái, lần này lại tới nữa.

Đổi lại trước kia, Vương Phi chỉ có thể phần uất địa tiếp được nhiệm vụ, bất quá lần này, Vương Phi lại đưa ra dự kiến địa từ chối nói: "Phương sư huynh, mười vạc nước, cần một ngày mới có thể giả bộ đầy, như thể của ta được điền nhưng là không còn người chiếu cố, phạt ta là chuyện nhỏ, môn phái lợi ích bị hao tổn, đây chính là đại sự."

"Cái gì?" Phương Hạo nghe thấy Vương Phi một hồi kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Vương Phi lại có thể biết chống đối chính mình, đây chính là trước kia chưa bao giờ có, trong lúc nhất thời còn không cách nào trì hoãn qua thân đến.

Nhưng là chờ hắn phục hồi tinh thần lại, là được vén lên ống tay áo, xông Vương Phi tức giận mắng uy hiếp nói: "Xú tiểu tử, ngươi là chán sống lệch ra có phải không? Rõ ràng dám không nghe mệnh lệnh của ta, cầm môn phái tới dọa ta? Hắc, xem ra không để cho ngươi điểm lợi hại nếm thử là không biết của ta lửa giận có nhiều đáng sợ!"

Nói xong, Phương Hạo té ra một ngụm bọt đáng có chút phong cách cổ xưa phi kiếm, dẫn đo nơi tay, mặt mũi tràn đầy uy hiếp ý tứ hàm xúc nhi.

"Xem, cái kia Vương Phi rõ ràng đắc tội Phương sư huynh, cái này có hẳn dễ nhìn."

"Hắc hắc, đúng vậy a, người kia gần đây ngày ngày ngốc ngác, đắc tội với người cũng là chuyện sớm hay muộn."

Vương Phi bên này khác thường, tự nhiên dẫn tới bốn phía người vây xem, những này tạp dịch đệ tử ngày bình thường đều là ăn no chống đỡ không có chuyện gì, chuyên môn ưa thích nghe chuyện nhảm, nhìn thấy Phương Hạo muốn động tay "Mời đến" Vương Phi, lúc này có người thêm mắm thêm muối.

"Phương sư huynh, cho ta lộ hai tay thử xem!"

"Đúng vậy, Phương sư huynh, chúng ta vẫn muốn muốn gặp uy phong của ngươi, thi triển hạ khổng ngư thuật nhìn xem cái kia!"

Nghe được bên cạnh người hét to, Phương Hạo trên mặt lộ ra đắc ý tự mãn đáng tươi cười, xông Vương Phi lẳng lẽ cười cười, lộ ra một ngụm răng vàng nói: "Xú tiểu tử ngươi xem, mấy cái này huynh đệ đều chờ đợi ta thi triển hai tay đâu rồi, hắc hắc, hôm nay ngươi không nghe lời, như vậy tự cho ta đem làm luyện tập sống bịa ngấm a!"

Nói xong, còn chưa chờ Vương Phi có chỗ tỏ vẻ, Phương Hạo tự thúc dục trong tay phi kiếm, hướng về Vương Phi nơi trái tim trung tâm phóng tới.

Thấy thế, Vương Phi hừ lạnh một tiếng, thân thể bên cạnh dõng, tránh thoát đi, đồng thời véo động pháp quyết.

"Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!"

Pháp quyết véo động xuống, Vương Phi trên tay lẳng không nhiều ra ba đoàn hỏa diễm, sau đó liên tục bắn ra, ba đoàn hỏa diễm lập tức tốc bắn đi ra, một đóa phóng tới phi kiếm, khác hai đóa, thì là không chút do dự địa phóng tới Phương Hạo!

"Hỏa Diễm thuật!" Phương Hạo nhìn thấy Vương Phi rõ ràng thi triển ra Hỏa Diễm thuật, quá sợ hãi, hắn không nghĩ tới Vương Phi một kẻ thấp kém tạp dịch đệ tử lại có thể biết này thuật, đáy lòng hoảng sợ chi tể, liên tục tránh né, rốt cục tránh thoát hỏa diễm công kích.

Đồng thời, Phương Hạo thu hồi phi kiếm, tiến lên một bước, sắc mặt âm trầm mà hỏi thăm: "Vương Phi, ngươi như thế nào hội Hỏa Diễm thuật, nói, có phải hay không học trộm đến đây!"

Đối mặt Phương Hạo chất vấn, Vương Phi nhưng lại vẻ mặt thông dong nói: "Học trộm? Buồn cười, nếu như ta là học trộm, ta nào dám quang minh chính đại sử dụng? Hắc hắc, nói cho ngươi biết, là một vị cao tăng sư tỷ truyền thụ cho của ta."

Vương Phi hai tay thật có lỗi, lung tung vô ích lấy, dù sao hắn không nói ra là ai, không thể nào chứng thực, còn nữa, cho dù nói, lấy đối phương một kẻ tạp dịch đệ tử thân phận, không chỉ nói tự mình đi thấy vậy người chứng thực, mà ngay cả tiến vào động phủ của nàng phủ đệ, đều phi thường khó khăn, cho nên Vương Phi không sợ.

"Cao tăng sư tỷ..." Phương Hạo nghe vậy, nao nao, mặt mũi tràn đầy không thể tin, hắn thấy thế nào Vương Phi đều không giống như là cái loại này nhận

thức cao tăng đệ tử bộ dáng, vì vậy, hần lạnh giọng cười nói, "Nhận thức cao tăng sư tỷ? Buồn cười, người nếu thật nhận thức, như thế nào còn có thể ở chỗ này làm việc lật vật. Hừ, quả thực là chuyện phiếm, đây rõ ràng là học trộm, ta muốn đi cáo người một hình dáng!"

Nói xong, Phương Hạo liền muốn quay người ly khai.

Vương Phi nhìn thấy, trong lòng căng thẳng, không có nghĩ đến cái này Phương Hạo cư nhiên như thế không dễ gạt gẫm, bất quá cũng may lòng hần thái rất tốt, lúc này khôi phục lại, gặp nguy không loạn, giả trang ra một bộ không sao cả bộ dáng nói: "Đi thôi đi thôi, bất quá người bây giờ đi tìm nàng, chỉ sợ người ta lý cũng sẽ không lý người. Bất quá nha, một tháng sau rừng rậm thí luyện, người có lẽ có hạnh nhìn thấy nàng, đến lúc đó nhớ rõ nhiều bởi điểm hắc."

"Cái gì?" Phương Hạo nghe được Vương Phi lời mà nói..., thiếu chút nữa không có một đầu ngã quy. Chột quay người, sững sờ địa nhìn về phía hần.

Đối lại người khác nghe được muốn lên báo cho cao tăng học trộm pháp thuật, khẳng định hẳn trương đến lợi hại, nhưng hần chẳng những không có sợ hãi, ngược lại về mặt khinh thường, không khỏi nghĩ đến: hần là cái này Vương Phi thật sự nhận thức cao tăng sư tỷ? Nhất là vũ trúc rừng rậm thí luyện một chuyện.

Rừng rậm thí luyện, tuy nói đều là năm năm cử hành một lần, nhưng đến tốt cùng là khi nào, là không xác định, nhưng mà trước mắt Vương Phi, rõ ràng có thể nói ra chuẩn xác thời gian, xem bộ dạng như vậy, tám phần cùng tăng trên đệ tử có chút quan hệ.

Đối với cái này, Phương Hạo không thể không một lần nữa xem kỹ khỏi Vương Phi đến.

"Như thế nào không đi?" Thấy đối phương có chút do dự, Vương Phi âm thầm thở phào một cái, bất quá vì phòng ngừa hần lần nữa sinh nghi, Vương Phi lại thêm một mồi lửa.

Thấy thế, Phương Hạo thật sự khẳng định Vương Phi thượng cấp có người, kêu rên một tiếng, hồi trở lại chính mình được ruộng đồng đi.

Bên cạnh những cái kia đệ tử, nhìn xem loại này tư thế, cũng không dám nhiều lời nữa, liền Phương Hạo đều không muốn tìm Vương Phi phiền toái, bọn hần tự nhiên càng là không dám.

Thế nhân chính là như vậy, càng yếu càng yêu khi dễ, người cường, bọn hần cũng không dám trêu chọc. Vương Phi trước kia linh căn tư chất chênh lệch, tu vi thấp kém, đáng người lại gây, cho nên trở thành những này tạp dịch đệ tử trong lúc rảnh rỗi trêu chọc đối tượng. Hiện tại, Vương Phi đã có "Hậu trường", những người này lập tức thu liễm.

"Ai, không nghĩ tới Vương Phi rõ ràng nhận thức cao tăng đệ tử, thật sự là lợi hại, ta nếu là có bức này kỳ ngộ thì tốt rồi."

"Đúng đấy, thực không biết hần đi cái gì vận, đụng với bức này chuyện tốt, được rồi, về sau tốt nhất không muốn gây hần."

Vì vậy, những này xem cuộc vui người bí mật nghị luận hai câu về sau, nhao nhao lung lay đầu, riêng phần mình tản ra.

Nhìn qua làm chim thú tán đám người, Vương Phi vuốt xuôi thấm xuất mồ hôi nước cái mũi, tặc tặc cười. Người tự là như vậy sự thật, bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh.

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: báo danh

Một tháng sau tự là vũ trúc rừng rậm thí luyện hoạt động, lần này Vương Phi phải tham gia, vì vậy, Vương Phi rất nhanh làm xong được ruộng đồng việc, trở lại phòng của mình.

Muốn tham gia lần này hoạt động, tạp dịch đệ tử điều kiện ngoại trừ niên kỷ tại mười tám tuổi đã ngoài, tu vi cũng phải tại linh trần kỳ tăng thứ hai, Vương Phi hiện tại mới bất quá tăng thứ nhất, phải gấp rút tốc độ.

Cũng may Vương Phi bản thân đã đến đột phá linh trần hai tầng miệng bình, bằng vào tăng lên phẩm chất linh căn cùng hai mươi khóa hoàng mạch tam đẳng linh tinh, một tháng trùng kích đến linh trần tầng thứ hai, cũng không phải việc khó.

Nhìn qua tình quang lập lòe hai mươi khóa linh tinh, Vương Phi đáy lòng có chút thịt đau, dù sao cũng là hai mươi khóa linh tinh, có thể đủ thay đổi hai trăm khóa Dung Linh Đan rồi.

Chỉ là vừa nghĩ tới rừng rậm thí luyện, Vương Phi cắn răng, dứt khoát quyết định dùng linh tinh tu luyện.

Hạ quyết tâm, Vương Phi cũng không lập tức tu luyện, mà là xuất ra cái kia bản luyện đan bí điển, trở mình xem.

Một lát sau, Vương Phi trong nội tâm vui vẻ, luyện đan bí điển ở bên trong, thật sự có thanh Linh Mục dịch luyện chế phương pháp. Dù sao cái này thanh Linh Mục dịch cũng không phải là cao cấp đan dược, có rất bình thường.

Bất quá muốn luyện chế thanh Linh Mục dịch, phải có lưỡng vị thuốc chủ yếu cùng một vị thuốc dẫn. Thuốc chủ yếu: trúc tía thảo, minh lá cây. Thuốc dẫn: bách niên sữa ong chúa.

Lưỡng vị dược tài, theo Vương Phi biết, vũ trúc rừng rậm khe rãnh khe liền có, về phần thuốc dẫn, điểm ấy Vương Phi không lo, nhà bọn họ, tựa là chuyên môn nuôi ong đấy.

Đã có hợp lý kế hoạch, Vương Phi thu hồi luyện đan bí điển về sau, theo linh châu nội lấy ra năm khóa hoàng mạch tam đẳng linh tinh.

Linh tinh, có tam đẳng, nhị đẳng, nhất đẳng cùng thượng đẳng chi phân, linh tinh sản xuất tại linh mạch, linh mạch lại phân đẳng cấp, Thiên Địa Huyền Hoàng tứ giai.

Vương Phi trong tay linh tinh, tựa là cấp bậc thấp nhất hoàng mạch tam đẳng, bất quá đối với ở hiện tại Vương Phi, đã đầy đủ.

Vương Phi đem năm khóa linh tinh, ấn lấy ngũ giác hình bộ dạng, bày đặt chỉnh tề. Ngay sau đó, khoanh chân ngồi trên trung ương, lập tức, một cỗ bàn bạc linh khí đưa hân bao phủ.

Lập tức, hân không nói hai lời, hai tay bấm niệm pháp quyết, vận chuyển linh lực, theo linh trần khẩu quyết vận chuyển, Vương Phi bắt đầu hấp thụ thân thể bốn phía linh khí.

Nồng đậm linh khí lưu chậm rãi chảy vào Vương Phi trong cơ thể, chạy tại tứ chi bách hải, kỳ kinh bát mạch trong. Thấm vào đâu da thịt, rót vào huyết dịch, hô hấp của hân, tim đập cùng mạch đập, đều tiến nhập một loại kỳ lạ tiết tấu bên trong, cuối cùng nhất, toàn bộ tập trung tại linh căn nội.

Cảm thụ được thân thể chỗ truyền đến khoan khoái dễ chịu, Vương Phi vẫn không nhúc nhích, lắng lắng yên nhận thức lấy biến hóa vi diệu, càng ngày càng nhiều màu vàng nhạt khí lưu theo mượt mà linh tinh trong phát ra, thấm vào trong cơ thể của hân, theo càng nhiều nữa màu vàng nhạt khí lưu trong người chồng chất, trên da thịt của hân cũng ẩn ẩn lộ ra một loại ôn nhuận sáng bóng, mà chung quanh hân lóe óng ánh ánh sáng màu vàng năm khóa hoàng mạch tam đẳng linh tinh nhan sắc nhưng lại càng lúc càng mờ nhạt.

Ước chừng đã qua nửa canh giờ, linh tinh bên trên cuối cùng một tia màu vàng cũng quá khứ, trở nên hoàn toàn trong suốt, bên trong ẩn ẩn còn có thể chứng kiến một ít điểm lấm tấm, tựa hồ là cái khác tạp chất, ngay sau đó răng rắc một tiếng, vỡ vụn ra.

"Dùng linh tinh tu luyện thật sự sáng khoái, nếu là có thể mỗi ngày dùng linh tinh, như vậy tiến giai tốc độ đem thật là nhanh?" Vương Phi nhìn thấy đã toái được không thành bộ dáng linh tinh, lẩm bẩm nói.

Nghĩ được như vậy, Vương Phi thật dài địa thở hắt ra, ấn lấy cái tốc độ này tu luyện, không xuất ra một tháng, nhất định có thể đột phá đến linh trần tầng thứ hai.

Mang theo một tia hưng phấn, Vương Phi tiếp tục tu luyện.

...

Hơn hai mươi ngày sau sáng sớm, Vương Phi mở choàng mắt, nhất đạo tinh mang hiện lên hân hai cái đồng tử, vốn là bởi vì quanh năm dinh dưỡng không đầy đủ ố vàng sắc mặt, cũng thời gian dần qua trắng nõn, tràn đầy sinh cơ.

Quanh thân cao thấp, càng là lưu chuyển lên từng đạo màu hồng đỏ thâm hào quang, cả người sáng khoái tinh thần, hăng hái.

"Linh trần kỳ tầng thứ hai, cuối cùng đã tới tầng thứ hai, nhân thủ tuyển bạt, lần này ta nhất định có thể!"

Vương Phi hưng phấn mà dừng ở hai tay, thể ngộ thân thể biến hóa, mừng rỡ không thôi, đã đến linh trần tầng thứ hai, tựa đại biểu hân có thể học tập không ngữ thuật, điều khiển phi kiếm rồi.

Chỉ là Vương Phi không có lập tức động thủ tu luyện, mà là véo chỉ tính toán, nhưng lại đột nhiên giật mình: chính mình một lòng tu luyện, chút bất tri bất giác, đã qua 27 thiên, hôm nay đúng là báo danh thời gian.

Không nói nhiều, Vương Phi đứng người lên, sửa sang lại quần áo, một cái bước xa lao ra cửa, hướng về nhân sự chỗ bước đi.

Nhân sự chỗ, là chuyên môn xử lý môn phái nhân viên cơ quan, phạm là môn phái tuyển nhận đệ tử, đệ tử thay đổi, đều là đến nhân sự chỗ để làm ghi chép.

Vương Phi trong lòng có chút lo lắng, sợ làm thời cơ, vì vậy gấp rút bộ pháp, đã thành đại khái hơn một canh giờ, cuối cùng đã tới chỗ mục .

Phóng nhãn vừa nhìn, nhân sự chỗ ngoài điện, vây quanh đông lớn đông lớn đám người, tuy nhiên nhiều người tạp, nhưng rất yên tĩnh, bởi vì có mấy cái đệ tử chánh thức tại duy trì trật tự, còn có hai người làm lấy bút ký.

Vũ trúc rừng rậm thí luyện, mặc dù là đệ tử chánh thức, cũng không phải mỗi lần đều có thể tham gia, môn phái có một quy củ, vì cho từng cái đệ tử cơ hội, từng đệ tử chánh thức, chỉ có thể liên tục tham gia hai lần, về sau muốn khoảng cách một lần mới được, đương nhiên, nếu như không liên tục, tự nhiên không có vấn đề.

Vương Phi cái này là lần đầu tiên, trong lòng có chút hưng phấn, cũng có chút khẩn trương.

Chỉ là hắn vừa nghĩ tới một tháng đến dựa vào linh tinh tu luyện, thoáng cái theo tầng thứ nhất đã đến tầng thứ hai, Vương Phi khó tránh khỏi thần xu thế ý động, muốn tranh thủ thời gian lấy tới thêm nữa... Linh tinh, một đường xông về trước.

Vương Phi biết rõ, dùng linh tinh tu luyện, là kiện xa xỉ sự tình, nhưng là hiệu quả phi thường rõ ràng.

Đánh cho cách khác, một cái thân có linh căn chi nhân, mỗi ngày dựa vào linh khí thổ nạp đến tu luyện, cùng dựa vào linh tinh đến tu luyện, mặt khác điều kiện không thay đổi, cho hắn mười năm thời gian, người phía trước có lẽ chỉ có thể đạt tới linh trần sơ kỳ, nhưng là thứ hai, thậm chí có thể đạt tới Trúc Cơ kỳ!

Đây là ngoại trừ bản thân linh căn bên ngoài, cái khác tính quyết định nhân tố.

Không chút do dự, Vương Phi hướng về báo danh chi địa bước đi.

Báo danh trên đài, ngồi một gã niên kỷ bốn mươi năm mươi trung niên nam tử, một dóm đen xám râu ria, một kiện màu xám đạo bào, đỉnh đầu là một cái cao cao đạo kế, tinh thần vô cùng phấn chấn, hắn vừa thấy được Vương Phi đi lên. Phát hiện hắn quần áo vụng về, liền biết là cái tạp dịch đệ tử, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường, lạnh lùng nói: "Ngươi là tới báo danh hay sao?"

"Đúng vậy, tại hạ Vương Phi, ý định báo danh tham gia (sâm) Gia Sâm lâm thí luyện."

"Ah, vũ trúc rừng rậm thí luyện, tuy nói nguy hiểm hệ số không cao, nhưng đối với các ngươi những này tạp dịch đệ tử, thế nhưng mà rất là nguy hiểm, [Qisuu. Com kỳ ` sách ` lưới] nếu như không có đạt tới linh trần tầng thứ hai, là nghĩ cũng đừng nghĩ."

Ngươi này áo xám đạo sĩ nhắc nhở.

"Nhân sự trưởng lão, ta đã đến tầng thứ hai." Vương Phi về mặt kiên nghị nói.

Nghe vậy, nhân sự trưởng lão nao nao, chột cao thấp dò xét Vương Phi một phen, phát hiện hắn đúng là linh trần tầng thứ hai, vì vậy gật gật đầu, cầm lấy bút, nói: "Được rồi, nếu như ngươi không sợ chết, vậy thì đứng. Ba ngày sau, thì sẽ có đệ tử đến đây mang linh các ngươi."

Nhìn xem nhân sự trưởng lão vài nét bút viết xuống tên của mình, Vương Phi trong nội tâm rất mừng. Đứng dậy liền cáo từ ly khai.

Chỉ là Vương Phi còn chưa quay người, sau lưng liền truyền đến một cái hàm ẩn sát ý thanh âm: "Vương Phi, đã lâu không gặp."

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Điều thực sự tỷ

Nghe vậy, Vương Phi quay người lại, liền nhìn thấy trước mặt đứng đấy một cái hai tay ôm vai. Dáng người buru hăn nam tử, chính vẻ mặt âm trầm địa nhìn mình.

Đối mặt Phương Hạo hung ác sắc giọng, Vương Phi nhưng lại sắc mặt như thường, nói: "Phương Hạo, ngươi hăn là da lại ngứa rồi hả?"

"Người..." Nghe được Vương Phi hơi khiêu khích thoải ngữ, Phương Hạo tức giận đến không nhẹ, điểm chỉ lấy Vương Phi, tự muốn sử xuất phi kiếm cho hắn điểm lợi hại nhìn một cái, nhưng là ánh mắt của hắn quét qua, phát hiện đối phương vậy mà đã đến lĩnh tràn tầng thứ hai, khiếp sợ không thôi, quay đầu nhìn lại nhân sự trường lão vờ bên trên danh tự, xem như triệt để đã tin tưởng.

Vương Phi, rõ ràng tại không đến trong một tháng, theo tầng thứ nhất đến tầng thứ hai, điều này thật sự là làm cho người rung động, tư chất của hắn, lúc nào trở nên lợi hại như vậy rồi, hay vẫn là nói, hắn thật sự đạt được tầng trên đệ tử đan được thậm chí linh tinh ban thưởng?

Linh căn tư chất chênh lệch, có thể dùng đan được hoặc linh tinh đến bỏ tức, chỉ là cái này cả hai chúng nó, rất khó lấy tới mà thôi.

Hồi tưởng đến Vương Phi những ngày này trước sau biến hóa, Phương Hạo chân chân chính chính xác định Vương Phi sau lưng có người, trong nội tâm vạn phần không thoải mái, thực sự không có biện pháp, chỉ có thể phần uất địa trừng mắt hắn, giống như muốn đem hắn ăn hết.

Đối với cái này, Vương Phi chỉ là một bộ không sao cả bộ dáng, nhìn cũng không nhìn hắn liếc, trực tiếp tới gặp thoáng qua.

Phương Hạo nhìn qua Vương Phi rồi đi thân ảnh, băng hàn trong ánh mắt sát cơ tất hiện, sau một khắc lại thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, quay người xông nhân sự trường lão nói: "Ha ha, mực trường lão, ta lần này như cũ muốn tham gia."

"Phương Hạo, lần trước đã tham gia, tốt, lần này điểm hơn lập công."

"Hắc hắc, đó là."

...

Vương Phi trở lại được điện, làm xong sống, liền tới đến trong phòng, lấy ra theo Lâm Phong trên người gỡ xuống sách nhỏ, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu nghiên cứu không ngữ thuật.

Không ngữ thuật, danh như ý nghĩa, có thể điều khiển vật phẩm, tiến hành công kích, trong đó phân ra là tối trọng yếu nhất một chỉ, là vi {ngữ kiếm thuật}. Có thể thúc dục phi kiếm, hoặc tiến hành phi hành, hoặc tiến hành thúc kiếm giết đám người.

Lần trước nếu không có Phương Hạo tu vi không cao, Vương Phi sợ là trực tiếp chết tại hắn dưới phi kiếm rồi.

Đối với cái này, Vương Phi bức thiết muốn luyện thành không ngữ thuật, cho nên hắn bắt chấp nghỉ ngơi, bắt đầu bế quan tu luyện..

Ba ngày sau sáng sớm, Vương Phi khoanh chân ngồi trên trong phòng, tay trái véo chỉ, tay phải dẫn đo một lưỡi phi kiếm, hết sức chăm chú, vận khí tại tâm. Bất hồi thu nạp, trên người hồng mang trạm trạm, tràn đầy linh khí.

Bỗng nhiên, Vương Phi phải tay vừa lộn, pháp quyết véo động, khê quát một tiếng "Ra ", chỉ thấy cái kia lưỡi phi kiếm, mạnh mẽ một chuyển, phi bắn đi ra, phịch một tiếng, kích tại đối diện trên tường đá, thành từng mảnh vôi rơi mà xuống.

Không ngữ thuật, thành!

Vương Phi nhìn qua chặn ngang tại trên tường phi kiếm, lộ ra một vòng thần sắc hưng phấn, chợt lần nữa bấm niệm pháp quyết, nhẹ niệm một tiếng "Thu ", ông một tiếng, cái kia lưỡi phi kiếm liền bị thu trở lại.

"Thật tốt quá, rốt cục luyện thành không ngữ thuật, kế tiếp, nên thử sử dụng kiếm phi hành." Vương Phi hưng phấn mà nói ra, trong mắt hào quang lập lòe.

Nhưng tự lúc này, Vương Phi Linh châu nội ngọc thạch ánh sáng màu xanh lóe lên, thần bí nhân thanh âm lần nữa truyền ra.

"Không ngữ thuật, tu luyện tới vị lòi mà nói..., có thể thi triển phản không chi thuật. Người cái này mới tu tới cái gì cảnh giới, tự hưng phấn như vậy, ai, thật sự là ánh mắt thiên cận nhé!"

"Cái gì, phản không chi thuật? Đây là cái gì thuật pháp?"

Vương Phi là lần đầu tiên nghe được phản không chi thuật thuyết pháp, tự nhiên là khiếp sợ không thôi, phải,nên biết Đạo Vương Phi tuy nhiên là đệ tử cấp thấp, nhưng là ngày bình thường cũng mưa dầm thấm đất, biết rõ Tu Chân giới có cái gì lợi hại thuật pháp, có thể thực chưa từng nghe qua phản không chi thuật, không biết là vật gì.

"Hắc hắc, phản không chi thuật, tự là có thể ngược điều khiển đối thủ pháp bảo, sau đó... Người nên biết a!"

"Thì ra là thế!" Vương Phi như có điều suy nghĩ gật đầu, bỗng nhiên, hắn vỗ bàn nói, "Người tại sao lại xuất hiện?"

"Thôi đi pa oi..., không có nhìn thấy hôm nay là đêm trăng tròn sao! Tiểu tử, tu luyện quá mức rồi." Thần bí nhân bạch nhãn nhìn về phía Vương Phi, giễu cợt nói.

Vương Phi im lặng.

"Tốt rồi, tiểu tử, bên ngoài có người đến!" Trầm thấp thanh âm lần nữa vang lên, Vương Phi biết là cao tầng đệ tử phái người tới, vì vậy hắn thu hồi linh

châu, đẩy cửa mà ra, phóng nhãn vừa nhìn, được điền phía trước trên đất trống, đứng đấy hai gã áo bào trắng đệ tử.

Hai người này, một người tên là Lý Mục, tên còn lại là trận thoải mái, Lý Mục là linh trần tám tầng, trận thoải mái thì là sáu tầng, đối với Vương Phi những người này mà nói, là đáng giá nhìn lên tồn tại.

Khi bọn hắn trước người, đứng vững hơn mười người tạp dịch đệ tử, hẳn là tham gia lần này thí luyện chi nhân.

Bất quá Vương Phi tại những người này, thấy được thập phần không muốn thấy Phương Hạo.

Phương Hạo trông thấy Vương Phi đã đi tới, lộ ra dữ tợn sắc mặt, mỉm cười hai tiếng, liền nghiêng đầu đi.

Vương Phi cũng không có để ý tới hắn, nếu như hắn thật muốn đối với chính mình bất lợi, mình cũng sẽ không nương tay.

Tu Chân giới, hết thảy bằng thực lực nói chuyện, đây là Vương Phi tại đan Phong tông mười năm tâm đắc, đối mặt địch nhân, mềm lòng tự là cho mình đào phần mộ, lần trước nam các một gã linh trần kỳ tám tầng đệ tử, tự là thả hổ về rừng, cuối cùng gây thành thảm kịch.

Còn nữa, Phương Hạo trong cơ thể là bát đẳng {kim linh căn}, nếu như hấp thu, đối với mình thân định mới có lợi. Đã dưới ban ngày ban mặt không cách nào nuốt hắn linh căn, như vậy, nếu như trong rừng rậm, đối phương chủ động tìm tới tận cửa rồi, đã có thể trách không được chính mình rồi.

Không nói Vương Phi những này tạp dịch đệ tử, trái lại thượng diện đứng đấy hai tên đệ tử chánh thức, thấy phía dưới thực lực cũng tự linh trần hai tầng một đám tiểu lâu la, trong mắt lộ vẻ khinh thường, lạnh lùng nói: "Sợ chết lập tức lăn, không sợ đi theo ta đi gặp Điều thực sư tỷ."

"Điều thực sư tỷ, ah, chẳng lẽ chính là chúng ta Đan Các động phủ đệ tử, Điều thực sư tỷ sao?"

"Hắn là, nghe nói là cái đại mỹ nữ đây này!"

Nghe được hai gã đệ tử chánh thức lời mà nói..., những này tạp dịch đệ tử lập tức nghị luận nhao nhao, Vương Phi cũng là cúi đầu suy nghĩ.

Điều thực, đây là đạo hiệu của nàng, tên thật như thế nào, sớm đã không biết rồi, đối phương là cái bé gái mồ côi, mười ba tuổi nhập môn, lúc ấy bị chương môn mang trở lại, là vừa ý nàng nhị đẳng Thủy linh căn tư chất. Mà nàng cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, gần kề ba năm, là được vi trong môn phái trẻ tuổi nhất, lúc tu luyện ngắn nhất, lại đạt tới linh trần Đại viên mãn tu sĩ.

Vì vậy, thiên chi kiều nữ cái này danh hiệu, liền khấu trừ trên đầu nàng.

Về phần nàng lớn lên như thế nào, Vương Phi chưa từng gặp qua, nhưng là nghe nói bài kiến người của nàng, đều bị vì hắn mỹ mạo thuyết phục, nhất là đối phương linh trần kỳ Đại viên mãn tu vi, càng làm cho người kính sợ.

Linh trần kỳ, tổng cộng có mười ba tầng, vừa tới tầng bốn là sơ kỳ, bốn bề giáp giới tám tầng là trung kỳ, hậu kỳ là chín đến mười hai, cuối cùng một tầng, là linh trần giao qua Trúc Cơ kỳ cô chai kỳ, cực kỳ Đại viên mãn cảnh giới.

Có thể tiến vào linh trần hậu kỳ, thì ra là chín tầng người là phi thường rất thừa thớt, toàn bộ đan Phong tông, mấy ngàn đệ tử chánh thức, cũng tự mười mấy tên hậu kỳ tu giả, mà linh trần kỳ Đại viên mãn cảnh là rất thừa thớt, bất quá năm người.

Có thể thấy được vị này Điều thực sư tỷ địa vị đến cỡ nào không tầm thường.

Ngay tại Vương Phi suy nghĩ thời điểm, hai gã đệ tử chánh thức đã tề lên một kiện phi hành pháp khí, hướng phía dưới núi đại đội nhân mã bay đi.

Vương Phi vội vàng đuổi kịp.

Hai gã đệ tử ở phía trước dẫn đường, chau mày, bọn hắn đã là dùng ngày bình thường chậm nhất tốc độ, bọn này tạp dịch đệ tử rõ ràng còn là một bộ theo không kịp bộ dạng, cũng khó trách chính mình phương sẽ như thế xem thường bọn hắn, thật sự là chênh lệch đại nguyên nhân.

Vương Phi nhanh theo sát ở phía sau, không biết trong lòng đối phương suy nghĩ hắn, cũng là âm thầm phi báng không thôi, cái này lưỡng đệ tử chánh thức chẳng lẽ là muốn quăng bọn hắn không thành, rõ ràng phi được nhanh như vậy, không biết mình bên này là tại đi đường sao.

Cảm nhận được đi bộ đi về phía trước khó khăn Vương Phi, lại một lần kiên định quyết tâm, muốn học tập {ngự kiếm thuật}.

Đối với hai gã đệ tử chánh thức bất mãn tự nhiên còn có còn lại chín người, không biết làm sao tất cả mọi người không dám lên tiếng, chỉ có thể trong đầu buồn bực chạy đi.

Như thế, chừng tầm gần nửa canh giờ, Vương Phi bọn hắn cuối cùng đã tới thước son nơi chân núi xuống.

Chân núi, đã có một đội nhân mã chờ, đội thủ là một gã bất quá mười lăm mười sáu tuổi nữ tử.

Nàng một thân màu trắng tuyết y, mềm mại đen bóng tóc dài cao cao buộc lên, theo gió phiêu dật, một căn đơn giản bạch ngọc trâm cài ở búi tóc lên, lóe ra ánh sáng nhạt; nàng quanh thân vây quanh từng vòng linh lực khí lưu, xinh đẹp mà Linh Lung đáng người, có phần làm cho chung quanh nam tính tu sĩ yếu mềm.

Nàng chân đạp một mảnh thuyền đi phi hành pháp khí, lơ lửng tại giữa không trung, phong thái như vẽ.

Vương Phi muốn nhìn rõ bộ dáng của đối phương, lại phát hiện nàng này thân thể bên ngoài linh lực sóng lưu, có che dấu bề ngoài tác dụng, lại để cho hắn không cách nào thấy rõ.

Cùng lúc đó, Vương Phi tại bên cạnh cũng vang lên từng tiếng thở dài, những cái kia cùng đi tập dịch đệ tử, cũng gặp phải đồng dạng nan đề: không cách nào thấy rõ Diêu thực sư tỷ bộ dáng.

Than nhẹ một tiếng, Vương Phi nhìn hướng phía sau của nàng.

Tại nàng đằng sau, là một đám đệ tử chánh thức, Vương Phi đếm xuống, thậm chí có 50 người. Bọn hắn mặc dù không có chân đạp phi hành pháp khí, nhưng một thân Hạ phẩm áo cà sa hay vẫn là tách ra có chút hào quang, vẻ mặt đắc ý thần sắc, mỗi người khí khái hào hùng bùng bùng phấn chấn, chỉ khí đầy cõi lòng.

Vương Phi vừa đến hiện trường, tựu vì Đan Các phái ra đội ngũ ám sát cả kinh, tuy nhiên hắn tu vi thấp cận, thân phận thấp kém, đối với phía trước đội hình thực lực không hiểu nhiều lắm, nhưng là bên người cùng nhau tới tập dịch đệ tử cũng không khỏi có nhân vật lợi hại, lúc này nghị luận.

"Diêu thực sư tỷ quả nhiên lợi hại, mê ảnh thuật lộ hỏa thuần thanh, không có Kim Đan kỳ tu vi, thật sự là nhìn không ra nàng hình dáng."

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: tiền đặt cược

"Đứng thế, bắt quả các ngươi cũng đừng xem nhẹ đằng sau những cái kia đệ tử chánh thức, bọn hắn mỗi người đều là linh trần kỳ tăng bốn đã ngoài tu sĩ ah!"

Vương Phi đem những lời này từng cái nghe vào tai ở bên trong, khiếp sợ không thôi, 50 tên linh trần kỳ tăng bốn đã ngoài tu sĩ, một gã linh trần kỳ Đại viên mãn tu sĩ, cái này đội hình đủ để quét ngang mấy ngàn phạm nhân quân đội, nghĩ đến lần này thí luyện thật là long trọng đây.

Vương Phi trong đầu phi tốc địa hiện lên những ý niệm này, con mắt thì là từng cái đảo qua những cái kia đệ tử chánh thức, tìm có không nhận thức chi nhân, hắn cái này xem xét, nhưng lại kinh ngạc phát hiện cùng mình có không ít ăn tết (quá tiết) đỉnh ngọc cũng ở trong đó.

Giờ phút này, nàng đứng tại Diêu thực sư tỷ bên người, liên tiếp nàng, ghé vào đối phương bên tai, thuật đang nói gì đó, trên mặt đáng tươi cười sáng lạn.

Nhìn xem đỉnh ngọc vẻ mặt a dua nịnh hót bộ dáng, Vương Phi chỉ cảm thấy buồn nôn không thôi, chẳng lẽ những này Tu tiên giả, cứ như vậy không có thể lực, thấy kẻ yếu tựu là cao cao tại thượng, đối mặt đẳng cấp cao tu sĩ, tựu là xấu dạng chông chênh?

Ngay tại Vương Phi trong đầu đi dạo các loại ý niệm trong đầu thời điểm, trước kia dẫn đường hai gã đệ tử, bỗng nhiên đi vòng vèo trở lại, chỉ chỉ Diêu thực chỗ phương vị, hướng về phía Vương Phi bọn hắn nói: ‘ các ngươi, đi qua. Diêu thực sư tỷ có nhiệm vụ phân phối. ‘

Nghe được có nhiệm vụ phân phối, chín người khác đều lộ ra vẻ hưng phấn, cho rằng đại triển thân thủ thời điểm đã đến, nhao nhao hấp tấp địa hướng về Diêu thực nơi ở bước đi, Vương Phi nhìn qua của bọn hắn như thể hành vi, bất đắc dĩ địa thở dài, theo đại bộ đội đi qua, đảo mắt, liền tới đến Diêu thực sư tỷ trước mặt.

Đi vào trước mặt, Diêu thực trên người cái kia cổ sương mù cũng dần dần tán đi, Vương Phi thấy rõ nàng này.

Nàng đứng tại điệp hình phi hành pháp khí lên, không trung gió mát thổi trúng nàng tay áo bông bành, tóc dài chập chờn, phảng phất giống như lâm thế tiên nữ. Nàng ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng, thần sắc lạnh nhạt, một đôi thâm thúy màu đen con ngươi, không có chút nào cảm tình.

Nhưng mà, phần này nhìn như bất cận nhân tình, lạnh lùng cảm giác, càng thêm nàng băng thanh ngọc khiết, tươi mát Thoát Tục thêm vào một phần sắc thái.

Mấy người khác mang tâm tình khẩn trương, đi vào phụ cận, nhìn thấy Diêu Thực Chân cho, quả thật như theo như đồn đãi như vậy tuyệt sắc Khuynh Thành về sau, triệt để đã quên hình thái, đều là hai mắt tỏa ánh sáng, nước miếng chảy ròng, dục hòa đốt thân, một bộ si mê.

Vương Phi nhìn thấy phía trên Diêu thực, kinh hãi không thôi, tại nhìn thấy này Nữ Chân cho chi tế, từ trước đến nay cảm tình bình thản Vương Phi cũng là một hồi hoảng thần, Thu Thủy vì con mắt ngọc vì cốt, nghĩ đến là được hình dung nàng này đây.

Than nhẹ một ngum về sau, Vương Phi lúc này thu hồi tâm thần, cúi đầu xuống, không hề vừa ý phương Điều thực liếc. Chỉ là hấn cúi đầu thời điểm, tròng mắt tùy tiện loạn nghiêng mắt nhìn xuống, lại phát hiện bên cạnh chín người vẫn như cũ là hai mắt nhìn chăm chăm trước người váy dài phiêu đảng, như tiên nữ lâm thế Điều thực sư tỷ, miệng há khai mở, chảy ra giọt giọt nước miếng.

Thấy bên người những người này nhẩn mặt, Vương Phi ám hảo cảm cười, tiếp theo vừa muốn nói: ‘ vị này Điều thực sư tỷ, chỉ xem xem sắc mặt tựu trong trẻo nhưng lạnh lùng được rất, toàn thân cảm giác không xuất ra chút nào nhiệt khí, ngược lại chân tướng tu Tiên đạo gia chi nhân, tuyệt tình tuyệt tính. ‘

Tại Vương Phi đối với nàng làm lấy đánh giá chi tế, Điều thực ánh mắt, từng cái ở dưới mặt mười tên đệ tử trên người đảo qua, Phuong Hạo chín người về mặt nịnh nọt xấu xí sắc mặt, đều rơi vào Điều thực trong mắt, đang lúc nàng đối với cái này xi mũi coi thường, khinh thường chi tế, bỗng dưng nhìn thấy gần nhất một gã đáng người thiếu niên gầy gò.

Gã thiếu niên này cúi đầu, bộ dáng thấp phần kính cẩn nghe theo, Điều thực thần thức quét qua, phát hiện đối phương cũng không có lộ ra cái gì mê đắm biểu lộ, trong ánh mắt hiện lên một tia khác thường, chỉ là cái này sợi khác thường lập tức biến mất.

"Điều thực sư tỷ, chúng ta được chuẩn bị sẵn sàng, trong chốc lát còn lại bốn các sư huynh tỷ muốn đã tới." Đinh ngọc chém xéo liếc mắt phía dưới tạp dịch đệ tử, đối với Điều thực cung kính nói.

Điều thực điểm nhẹ đạt đến thủ, ứng âm thanh.

"Ha ha a, Điều thực sư muội, đã lâu không gặp ah!"

Đang lúc Điều thực gật đầu cam chịu (*mặc định) chi tế, một chỗ khác sườn núi ở bên trong, giương giọng truyền đến một người xinh đẹp nữ âm, những cái kia Đan Các đệ tử lập tức đem ánh mắt nhìn về phía âm thanh nguyên chỗ, chỉ thấy nhất thanh nhất bạch hai đạo trường mang vạch phá màu xanh lá rừng nhiệt đới, cấp tốc mà đến, phát ra âm thanh đúng là cái kia đạo thanh sắc quang mang.

Lưỡng đạo quang mang về sau, là lưỡng đội nhân mã.

Bá! Bá! Lưỡng đạo quang mang lập tức đến gần, đảo mắt hào quang dần dần thu liễm, lộ ra dưới chân phi hành thuật vật, dĩ nhiên là một lười phi kiếm.

Hai người phi kiếm dưới chân hàn lông lánh, linh lực lưu động, hiển nhiên phẩm bậc phi thường độ cao.

‘ nguyên lai là nam các nguyệt sư tỷ cùng Bắc các Thiệu sư huynh, đã lạy rồi. ‘ Điều thực nhìn thấy trên phi kiếm hai người, hơi thi lễ nói.

Điều thực đối với hai người này cũng không có cảm tình gì, thần tình lạnh nhạt, cái này làm cho nguyệt sư tỷ phi thường không thoải mái, đang lúc nàng còn muốn nói điều gì chi tế, mặt khác lưỡng các tọa trấn đệ tử cũng đã tới.

Đồng Các cùng tây các tọa trấn đệ tử, đều là nam tính, thấy Điều thực, đều lộ làm ra một bộ vẻ si mê.

Bọn hấn vừa đến, liền hỏi hậu khởi Điều thực nguyệt sư tỷ bọn hấn.

Tại năm tên cao tầng đệ tử lẫn nhau trao đổi chi tế, Vương Phi những này tạp dịch đệ tử cũng là nghị luận nhao nhao, bọn hấn chưa bao giờ thấy qua nhiều như vậy linh trần kỳ đệ tử chánh thức, chớ đừng nói chi là tọa trấn một phương động phủ đệ tử.

Đan Phong tông, phạm là tu vi đã đến linh trần kỳ chín tầng, liền có thể phân phối đến một tòa động phủ, trở thành động phủ đệ tử.

Theo lý thuyết chủ trì những chuyện này không cần tọa trấn đệ tử ra mặt, phải một ít chín mươi tầng tu sĩ là được. Bất quá bởi vì năm mươi năm trước, vũ trúc rừng rậm xuất hiện một chỉ cấp hai cấp thấp yêu thú, khiến cho môn phái đệ tử chết tổn thương thảm trọng, vì phòng ngừa cái này sự tình lại hiện ra, cho nên môn phái liền phái ngồi xuống trấn đệ tử, dùng phòng ngừa vạn nhất.

Thấy nhiều như vậy cao tầng đệ tử, Vương Phi lại cùng đệ tử khác bất đồng, hấn chỉ là thần thức một hồi, sẽ thu hồi tâm tư, suy nghĩ một ít trên việc tu luyện sự tình.

Những cái kia cao tầng đệ tử tự nhiên sẽ không để ý tới phía dưới những này đệ tử dong dài, như trước lẫn nhau trò chuyện.

Bỗng nhiên, tên kia Thiệu sư huynh xông Điều thực nói: "Điều thực sư muội, chúng ta luôn cùng những này đệ tử thu thập săn bắn, không khỏi quá mức nhàm chán, mọi người chẳng đánh bạc cái tặng thưởng như thế nào, nhìn xem cái đó các có thể săn đuổi càng nhiều nữa yêu thú, thu thập đến Linh Dược."

"Như thế cái ý kiến hay! Ta Nguyệt Âm nhi cái thứ nhất đồng ý!" Nguyệt sư tỷ Nguyệt Âm nhi, nghe được Thiệu sư huynh thoại ngữ, chớp chớp đôi mi thanh tú, đồng ý không thôi.

"Ha ha, cái kia không biết Cửu Thiên sư đệ cùng trái mặt sư đệ như thế nào muốn hay sao?"

Thiệu sư huynh nhìn về phía hai người khác, híp mắt cười nói.

"Đã Thiệu sư huynh nói như vậy, vậy cứ như thế xử lý a!"

Hai người khác cũng là gạt đầu đáp ứng.

"Tốt, lần này ta dùng pháp khí với tư cách tiền đặt cược!" Thiệu sư huynh không nói hai lời, lật tay tế ra một căn ánh sáng màu xanh lập loè trường châm.

Thanh Mộc thiên châm, cực phẩm pháp khí!

"Cực phẩm pháp khí, dĩ nhiên là cực phẩm pháp khí, Thiệu sư huynh quả nhiên hảo thủ bút, như thế, ta cũng không thể keo kiệt, ngân la phiền, ra!" Trái mặt nhìn qua màu xanh lập loè trường châm, chắc chắn tán thương, lập tức lấy ra một bả màu bạc cây quạt, cùng trường châm song song mà phóng.

Nguyệt Âm nhi cùng chín Thiên Tướng xem vừa nhìn, đều là thâm giết mình, không nghĩ tới trái mặt rõ ràng cũng như thế hào phóng, trực tiếp lấy ra một kiện thượng phẩm pháp khí.

"Thiệu sư huynh, ngươi xuất từ tu chân thế gia, chúng ta bất quá bình thường đệ tử, có thể là không Pháp Tướng so, đừng trách móc, ha ha!" Trái mặt lấy ra ngân la phiền về sau, hướng về phía Thiệu sư huynh chấp tay nói.

Nguyệt Âm nhi nhìn qua trái mặt, trong mắt hào quang không ngừng lập loè, đối phương nói thật sự là quá khiêm tốn.

Thượng phẩm pháp khí, mặc dù xa xa không kịp cực phẩm pháp khí, nhưng ở linh trần kỳ tu sĩ ở bên trong, cũng coi như hàng thượng đẳng sắc, một ít cấp thấp Trúc Cơ tu sĩ, đều chưa hẳn có một kiện, đương nhiên, chớ đừng nói chỉ là cực phẩm pháp khí rồi.

Vương Phi theo Lâm sư huynh chỗ ấy lấy được phi kiếm, tựu vền vẹn là bình thường phi kiếm, không có bất kỳ linh khí, càng không có gì kèm theo lực sát thương.

Nguyệt Âm nhi cùng Cửu Thiên tuy nhiên là tọa trấn đệ tử, nhưng của cải mỏng, trong tay pháp khí đều là bảo vệ tánh mạng thứ đồ vật, cho nên chỉ là riêng phần mình xuất ra một quả Trúc Cơ Đan.

Tại Thượng phẩm cực phẩm pháp khí trước mặt, cũng chỉ có Trúc Cơ Đan mới có thể so với bên trên vừa so sánh với.

Nhìn qua lên trước mắt đan dược pháp khí, Thiệu sư huynh nhìn về phía đối diện Diêu thực, ngưng ngưng nói: "Diêu thực sư muội, ngươi, như thế nào?"

Diêu thực thân thể có chút hơi nghiêng, tựa đầu uốn éo hướng một bên, ống tay áo hất lên, từ đó bắn ra một chỉ màu tím thủ trạc (*vòng tay).

"Từ Ngọc vòng tay, Trung phẩm trữ vật khí, bên trong chừng phương viên mười trượng tồn trữ không gian."

"Từ Ngọc vòng tay..." Nguyệt Âm nhi nhìn qua Diêu thực trước người màu tím thủ trạc (*vòng tay), ánh mắt lóe lên lóe lên, dù sao nữ tử đối với loại vật này có thể là phi thường mẫn cảm, cộng thêm cái này chỉ Từ Ngọc vòng tay như thế xinh đẹp tuyệt trần, Nguyệt Âm nhi tự nhiên là tâm động không thôi.

Bất quá nàng tinh tường thân phận của mình, lúc này thu hồi thềm thường biểu lộ, thay đổi một bộ không thềm để ý bộ dáng.

"Ai thắng, những này tựu quy ai, chắc hẳn tất cả mọi người không có ý kiến. Mặt khác, Diêu thực, ta muốn cùng ngươi Đan Các một mình đánh bạc một số!"

Một bên Thiệu sư huynh nhìn quét bốn người, cuối cùng nhất đem ánh mắt rơi vào Diêu thực trên người, bình tĩnh nói.

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: ám toán

"Cái gì?" Diêu thực trong lúc nhất thời không có thể kịp phản ứng, đối phương rõ ràng còn muốn cùng chính mình một mình đến một hồi, tuy nhiên không rõ hẳn hàm nghĩa, bất quá Diêu thực cảm giác, cảm thấy không có chuyện tốt, đương nhiên, nàng biểu hiện ra hay vẫn là không hề bận tâm nói, "Thiệu sư huynh là muốn như thế nào?" "Ha ha, cũng không có gì, tựu là nhiều lần : so so ta Bắc các đệ tử đạt được con mồi nhiều hay vẫn là các ngươi đan Phong trong tông các điện lợi hại. Về phần tiền đặt cược nha, hắc hắc, tựu là Diêu thực ngươi!"

"Đánh bạc ta?"

"Không tệ!" Thiệu sư huynh nhìn thấy Diêu thực hồ nghi sắc mặt, lúc này theo bên hông linh châu nội trực tiếp lấy ra hai mươi khóa hoàng mạch nhị đẳng linh tinh, còn có hai quả Trúc Cơ Đan, giải thích nói: "Diêu thực sư muội không cần lo lắng, ta chỉ là muốn cho ngươi theo giúp ta luận đạo một đêm mà thôi."

"Cái này... Thiệu sư huynh thủ bút thật lớn! Nhiều như vậy hoàng mạch nhị đẳng linh tinh, chúng ta cần phải tích góp từng tí một vài chục năm ah!"

"Đúng vậy, còn có Trúc Cơ Đan, cái này Trúc Cơ Đan, chỉ có sắp chủ Trúc Cơ linh trận kỳ Đại viên mãn tu sĩ mới có thể được đến môn phái ban thưởng ah!"

Những cái kia đệ tử chánh thức xem thấy vậy hơn hoàng mạch nhị đẳng linh tinh cùng đan dược, trên mặt ngoại trừ khiếp sợ vẫn như cũ là khiếp sợ, về phần Vương Phi bọn hắn những này tạp dịch đệ tử, càng là giật mình đến nỗi ngay cả cái cảm đều đến rơi xuống rồi.

"Thế nào, Diêu thực, ngươi dám đánh cuộc hay không?" Thiệu Trung Dương trong tay chuyển trượt lấy những này linh tinh đan dược,捏 lại hai mắt nói, "Ba ngày thời gian, chỉ cần ngươi Đan Các đệ tử săn được loại thú cùng Linh Dược vượt qua chúng ta, mặc dù là nhỏ tí tẹo, cũng coi như ngươi thắng. Có cái này đảm lượng sao?"

Diêu thực nhìn qua nhiều như vậy linh tinh cùng phù lục, trong nội tâm cũng có một tia rung động, mà ở đối phương xích tự nhiên khiêu khích xuống, cảm thấy quét ngang, quyết định bất cứ giá nào, cuối cùng xác nhận nói: "Ngươi nói một đêm luận đạo, gần kề như thế?"

"Đúng vậy, vền vền như thế!" Nghe thấy đối phương lời mà nói..., Diêu Thực Tú lông mày hơi nhíu, nàng cũng không tin Thiệu Trung Dương cũng chỉ muốn điểm ấy yêu cầu. Chỉ là tại đây trước mặt mọi người, đối phương cũng không thể quỵt nợ, vì vậy Diêu thực một lời đáp ứng.

Gặp Diêu thực đáp ứng, Thiệu Trung Dương tự nhiên là cao hứng phi thường, ha ha cười cười, hướng phía phù các đệ tử nơi ở mà đi.

Chỉ là tại hắn quay người chỉ tế, khóe miệng lại lộ ra một vòng tắc tắc đáng tươi cười.

Vương Phi lách vào tại vài tên tạp dịch trong hàng đệ tử, xa xa địa nhìn qua cái này mấy cái cao tầng đệ tử tự đánh bạc, kinh ngạc thế nào lưu lười, nhất là nhìn thấy tên kia Thiệu Trung Dương, rõ ràng xuất ra nhiều như vậy linh tinh đến đánh bạc một đêm luận đạo, thật sự là xa xỉ.

Đang lúc Vương Phi vì Thiệu Trung Dương phá sản lâu bầu lúc, người bên cạnh bỗng nhiên nổi lên từng đợt bạo động, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Diêu thực cùng Cửu Thiên đã trở lại, đang tại an bài nhân viên tiến hành cuối cùng điều chỉnh.

Đối với những này quá trình không rõ ràng cho lắm Vương Phi, đành phải ngốc đứng ở một bên, yên lặng chờ thượng cấp lên tiếng.

"Mấy người các ngươi, tới!"

Đang lúc lúc này, trước kia dẫn đường hai gã đệ tử chánh thức lần nữa đã đi tới, hướng về phía Vương Phi bọn hắn mười người nói.

Vương Phi bọn hắn tự nhiên là ngoan ngoãn theo sát tới, tựu là không biết lại để cho hắn làm cái gì.

Đi vào tới gần Đan Các đệ tử chánh thức địa phương, cái kia hai gã dẫn đường đệ tử đi đến Diêu thực cùng Cửu Thiên bên kia, tiếp được một chồng giấy cùng một tờ không biết là vật gì đồ vật, đã đi tới, hướng về phía Vương Phi mấy có người nói: "Các ngươi mười người, án lấy thượng diện địa đồ, đem những này mê xạ hương vùi trong lòng đất, nhớ kỹ nhất định phải là ba thốn ba chiều sâu, không thể có một tia sai lầm, như là đã ra sai lầm, có các ngươi đẹp mắt! Minh bạch chưa?"

Người này đệ tử rống lên hai tiếng về sau, liền đem cái kia tám bản đồ cùng một hộp từ mê xạ hương cấp cho đến trong tay bọn họ.

Mê xạ hương?

Vương Phi thoáng một hồi (ký) ức, liền biết rõ mê xạ hương công dụng.

Mê xạ hương, là bốn màu con nai sản xuất một loại hương liệu. Đem chỉ vùi trong lòng đất, hội tản mát ra một loại chỉ mỗi hắn có hương vị, chuyên môn hấp dẫn một ít cấp thấp loại thú, mà khiến nó mùi thơm phát huy đến mức tận cùng, tựu là lòng đất ba thốn ba phương vị.

Tiếp nhận mê xạ hương, Vương Phi một chuyến tạp dịch đệ tử bụng mê xạ hương cái hộp, án lấy trên bản đồ nhắc nhở, bắt đầu tiến vào đối diện rừng rậm, đưa lên mồi nhử.

Chỉ là tại Vương Phi cùng những người khác tản ra một khắc, một đạo hung ác ánh mắt, quét mắt nhìn hắn một cái.

Mấy người tiến vào rừng rậm, liền riêng phần mình tách ra, cùng lúc đó, mặt khác lưỡng các mười cái tạp dịch đệ tử, cũng đồng dạng bụng lấy mê xạ hương cái hộp, án lấy địa đồ, tiến vào khác hai nơi rừng rậm cửa vào.

Cái này phiền vũ trúc rừng rậm, là án lấy năm Các trưởng lão yêu cầu, chia ra làm năm, năm các mỗi mười năm một lần săn bắn thu thập, căn cứ riêng phần mình rút thăm, quyết định đến cùng tiến vào cái đó một miếng đất.

Vương Phi chỗ Đan Các, lần này rút thăm được chính là Số 1 địa phương.

Số 1 trong đất, Vương Phi cầm địa đồ, ấn lấy thượng diện tuyến đường, trong nháy mắt, đã dưới chân Khu vực 3, nhìn qua rậm rạp trong rừng bộ, Vương Phi có chút khản trương, kế tiếp là trong rừng rậm bộ, bên trong phải vạn phần coi chừng, vạn nhất đụng với hung mãnh loại thú, đã có thể xui xẻo.

Hiển nhiên Vương Phi bọn hắn làm phần này tòi nòi cũng là nguy hiểm sự tình, bằng không thì cũng sẽ không biết cáo tri nếu là còn sống trở lại liền có thể đạt được pháp thuật khẩu quyết truyền thụ cùng tu luyện tài nguyên cung cấp rồi.

Vì vậy, Vương Phi chú ý cẩn thận địa hướng về trong rừng bộ bước đi, một bên cẩn thận quan sát bốn phía, một bên đem mê xạ hương vùi trong lòng đất.

Chung quanh cây cối tại gió mát gọi lên xuống, phát ra sa sa sa tiếng vang, rừng nhiệt đới trong khe hẹp truyền ra ô ô ô sục sùi thanh âm, nghe được Vương Phi là nói đa gà mắt đầy đất.

Lắc đầu, Vương Phi dứt bỏ sợ hãi tâm lý, lại một lần cúi đầu làm bắt đầu cuộc sống.

Rất nhanh, Vương Phi liền đem chính mình phụ trách một khối bao hàm mười lăm chỗ vùi được điểm đều để vào mê xạ hương. Rất may mắn chính là, hắn không có gặp gỡ đột nhiên tuôn ra đến mãnh thú.

Nâng người lên, Vương Phi lau hạ mồ hôi, ý định tiến về trước khe rãnh khe.

Theo lý thuyết Vương Phi làm xong sự tình, có thể lập tức trở lại, chỉ là lần này tới, không đơn thuần là vì mấy khóa linh tinh.

Ngay tại hắn quay người chỉ té, bên cạnh thân một chỗ trong rừng rậm, đột nhiên truyền đến một hồi tất tiếng xột xoạt tốt tiếng vang, như là có đồ vật gì đó tại ở gần, Vương Phi lúc này khản trương, hướng về mọi nơi nhìn quanh.

Chỉ là Vương Phi nhìn quanh cả buổi, bốn phía như trước chỉ có gió mát gọi lên lá cây sần sật thanh âm, vì vậy hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm, cho rằng là cẩn thận quá mức, chính mình dọa chính mình, phui phui bụi bặm trên người, lần nữa đạp vào đi thông khe rãnh khe con đường nhỏ.

Chỉ là tại bản năng dưới trực giác, Vương Phi hay vẫn là chú ý đến bốn phía biến hóa.

Vương Phi lúc này mới đi ra vài bước, sau lưng bỗng nhiên truyền đến một hồi suu suu suu phá không vang, bên cạnh của hắn càng là lòi ra vài đạo sáng loáng phản xạ hào quang.

Ám toán?

Trong đầu tự dung địa hiện lên hai chữ này, Vương Phi thân thể bản năng nhảy ra tránh né.

Chỉ là đạo hàn quang kia tốc độ cực nhanh, Vương Phi tuy nhiên kịp thời kịp phản ứng, nhưng vẫn cự cảm thấy cánh tay trái thượng truyền đến một cỗ kim loại lạnh buốt xúc cảm, chợt chỉ thấy một ngum hàn quang lập lòe phi kiếm theo bên cạnh của mình xẹt qua.

Thấy vậy, Vương Phi tim và mặt đều hàn, vô ý thức địa che cánh tay trái, ánh mắt đi theo: tùy tùng đạo kia phi kiếm, đồng thời, run tiếng uống nói: "Ai!"

Cái kia lưỡi phi kiếm ở phía trước vòng vo cái vòng, gãy quay trở lại, chui vào Vương Phi sau lưng trong rừng, tùy theo truyền đến một cái âm hiểm tiếng cười: "Hắc, Xú tiểu tử, phản ứng ngược lại là nhanh nhẹn, không có một chiêu đập chết ngươi!"

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: thôn phệ {kim linh căn}

"Xú tiểu tử, phản ứng ngược lại là nhanh nhẹn, không có một chiêu đập chết ngươi!"

Lạnh như băng thoại ngữ vang lên, Vương Phi lập tức đem ánh mắt nhìn hướng âm thanh nguyên chỗ, chỉ thấy rậm rạp đen tối trong rừng, duỗi ra một hai bàn tay to, đẩy ra rồi trùng trùng điệp điệp lá cây cành, đi ra một gã đáng người rần chắc trắng hán.

Hắn vừa xuất hiện, tưng xồng Vương Phi lạnh lùng cười cười.

Người này, đúng là cùng Vương Phi từng có quan hệ Phương Hạo.

Phương Hạo tại nhận được nhiệm vụ lại để cho bọn hắn tiến vào rừng nhiệt đới vui mê xạ hương thời điểm, đã biết rõ giết Vương Phi cơ hội đã đến, vì vậy một mực đang âm thầm theo dõi hắn, chờ đợi Vương Phi làm xong sống, có chút mỗi một chú ý lực phân tán thời điểm xuất kích, ý định Nhất Kích Tắt Sát. Bất quá lại để cho hắn phiến muộn chính là, Vương Phi rõ ràng tránh thoát.

Tại Phương Hạo trong nội tâm phi báng không thôi lúc, Vương Phi đã thấy rõ người đánh lén, thấy là Phương Hạo, không khỏi rung mình, thân thể không tự giác địa hướng lui về phía sau bước, nhìn thấy trong tay đối phương dính vào chính mình huyết dịch phi kiếm, Vương Phi phần nộ không thôi.

Tuy nói Vương Phi tới ăn tết (quá tiết) nhiều hơn, lại cũng chưa từng nghĩ qua giết hắn, nhưng mà, đối phương lại vượt lên trước muốn lấy tánh mạng của mình, tâm địa chỉ ngoan độc, có thể thấy được lắm lắm.

Vào! Ngay tại Vương Phi suy nghĩ chi tiết, Phương Hạo dữ tợn cười cười, tay vừa nhấc, một ngón tay phi kiếm, hướng về Vương Phi vọt tới.

Vương Phi tuy nói là một bộ suy tư biểu lộ, nhưng hắn một mực lưu ý lấy Phương Hạo cử động, thấy thế, Vương Phi không nói hai lời, trở tay theo linh châu nội tế ra theo Lâm Phong chỗ ấy lấy được phi kiếm, không ngờ thuật khẽ động, đón đánh trên xuống.

Khanh một tiếng, lưỡng lưỡi phi kiếm chạm vào nhau, sát ra một mảnh hỏa hoa, Vương Phi điều khiển phi kiếm lại bị Phương Hạo chỗ cầm phi kiếm chém thành hai đoạn, rơi xuống trên mặt đất.

Thấy thế, Phương Hạo lau đem miệng, ngượng ngùng cười cười, giơ tay lên, lần nữa bấm niệm pháp quyết. Phi kiếm lại một lần lơ lửng, xoay tròn một vòng về sau, tiếp tục hướng về Vương Phi rất nhanh vọt tới.

Vương Phi ám đạo:thăm nghĩ một tiếng không ổn, Phương Hạo trong tay phi kiếm rõ ràng là bình thường phi kiếm, vì sao có thể đơn giản địa chặt đứt chính mình phi kiếm?

Đối với cái này, Vương Phi trong nội tâm rung mình, vội vàng vận chuyển linh lực, rất nhanh địa trong rừng tả hữu lướt ngang, muốn tránh thoát, nhưng là cái kia lưỡi phi kiếm nhưng lại gắt gao tập trung hắn, làm cho Vương Phi không kịp tránh né. Cùng lúc đó, Vương Phi hai tay bấm niệm pháp quyết, phải đầu ngón tay bên trên dâng lên năm đóa hỏa diễm.

Tại tu luyện không ngờ thuật thời điểm, Vương Phi cũng đem Hóa Diễm thuật tu tập một phen, sử (khiến cho) chi càng thêm tinh thuần, có thể thi triển ra càng nhiều nữa hỏa diễm.

Năm đóa hỏa diễm bay lên chi tiết, chiếu sáng hơi có vẻ về lo lắng rừng rậm.

"Ra!"

Vương Phi trầm thấp vừa quát, năm ngón tay liên đạn, năm đóa hỏa diễm, hóa thành năm đạo hỏa xà, ngưng tụ thành một cỗ, xồng Phương Hạo mà đi.

Nhìn thấy Vương Phi liên tiếp thuần thực động tác, Phương Hạo trong nội tâm hoảng hốt, Vương Phi một kẻ người bình thường, tu luyện đều không dễ, chớ đừng nói chi là cô đọng pháp thuật, dưới mắt rõ ràng có thể đem hỏa diễm tiến hành biến ảo, thật sự là ngoài dự đoán mọi người. Phương Hạo không biết, Vương Phi trong cơ thể linh căn, đã biến thành Lâm Phong Thất phẩm Hỏa Linh Căn, so với hắn bát phẩm {kim linh căn}, còn muốn ưu tú.

Tại Phương Hạo rung động kinh ngạc lúc, hỏa xà đã tới gần, bành một tiếng, phân hoá ra, một đầu phóng tới Phương Hạo trong tay phi kiếm, đem chi quần quanh, mặt khác bốn đầu, hình thành tứ phương xu thế, đem Phương Hạo đoàn đoàn bao vây.

"Hợp!"

Vương Phi lại là một rống, hai tay liên tục biến hóa, kết xuất một cái pháp ấn, trực chỉ tứ phương hỏa xà.

Hỏa xà đã bị pháp ấn dẫn dắt, mạnh mẽ nhảy lên mấy cái, hướng về trung tâm Phương Hạo tụ hợp.

Phương Hạo thấy thế, tâm thần đều giật mình, tranh thủ thời gian thúc dục trong cơ thể linh lực, muốn chống cự, nhưng mà Vương Phi không để cho hắn chút nào cơ hội, pháp quyết liên tục véo động, lại bắn ra năm đầu hỏa xà, một gây lại một gây, đem Phương Hạo bao phủ.

"Vương Phi, ngươi..."

Bị ngọn lửa vây quanh Phương Hạo, thân thể kịch liệt đau nhức vô cùng, muốn gào rú, lại phát không ra, chỉ có thể phần nộ địa trừng lớn hai mắt.

Hỏa xà càng ngày càng tới gần Phương Hạo, đảo mắt muốn đem chi chết cháy.

Đột nhiên, Vương Phi trở tay co lại, chín con rắn lửa lần nữa biến hóa, biến thành chín căn hỏa tiễn, suu suu suu mấy tiếng, hỏa tiễn trực tiếp xuyên thấu Phương Hạo thân thể.

"Ah —— "

Hỏa tiễn nhập vào cơ thể, kịch liệt đau nhức truyền đến, Phương Hạo ngửa mặt lên trời trường rống, hình dạng thống khổ vạn phần.

Tại hán rống ra một tiếng này về sau, cả người cũng triệt để đã mất đi sinh cơ, hai mắt vô thần, bành một tiếng, cả người thẳng rất địa ngã xuống. Mặt đất tại hán ngã xuống đất xuống, sinh ra một mảnh chấn động, mang theo từng sợi bụi bặm.

"Thứ hai."

Nhìn qua nằm té trên mặt đất, sinh cơ đoạn tuyệt Phương Hạo, Vương Phi thì thảo nói nhỏ, đây là hán nhập đạo đến nay, giết người thứ hai.

"Bát phẩm {kim linh căn}."

Vương Phi duỗi ra tay phải, linh lực lưu chuyển, trong mắt hiện lên một vòng vẽ không đánh lòng, chỉ là chợt bị ngoạn lệ thay thế.

Tu Chân giới, thật nhược cường thực, nguoi lừa ta gạt, đối với địch nhân nương tay, là được đối với chính mình lòng dạ ác độc, Vương Phi biết rõ đạo này lý. Còn nữa là đối phương động trước sát tâm, chính mình thôn phệ hán linh căn, cũng không gì đáng trách.

Cái này tưởng tượng, Vương Phi an tâm.

Vào! Linh lực vận chuyển xuống, Vương Phi trong tay xuất hiện một đạo màu đen ẩn ký, ngay sau đó, một nhúm màu đen sợi vật xuất hiện tại trong lòng bàn tay, theo Vương Phi linh lực điều khiển, rất nhanh hướng về Phương Hạo thân thể vọt tới.

Tê tê... Thôn phệ linh căn vọt xúc tu mạnh mẽ một trương, kích thích lấy thăm dò vào Phương Hạo thân thể, đem một nhúm màu trắng linh căn khiến mang đi ra, theo màu đen linh căn, chui vào Vương Phi trong cơ thể.

Bất quá một cái hô hấp, Phương Hạo trong cơ thể bát phẩm {kim linh căn} liền triệt để đưa về Vương Phi trong cơ thể.

Làm xong những này, thôn phệ linh căn vọt xúc tu vừa thu lại, lại trở về trong cơ thể.

Mặt khác, tại Vương Phi không biết rõ tình hình dưới tình huống, một đạo bạch sắc hào quang, chui vào linh châu ngọc thạch trong.

Nuốt Phương Hạo linh căn, Vương Phi cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu, luyện khí khẩu quyết một vận chuyển, lập tức cảm ứng được thân thể bốn phía không khí, tràn ngập đại lượng nồng đậm linh khí, đây là Vương Phi ngày bình thường không cách nào cảm ứng được đấy.

Mừng rõ phía dưới, Vương Phi thu công mà lên, nội thị trong cơ thể linh căn biến hóa, lại ngoài ý muốn phát hiện, hai đạo linh căn, căn bản không cách nào dung hợp, mà là cao thấp trọng điệp địa bị căn nuốt linh căn bao vây lấy.

Điểm ấy Vương Phi chỉ là vừa bắt đầu kinh ngạc trong chốc lát, chợt suy nghĩ cẩn thận, dù sao cũng là hai chủng bất đồng thuộc tính linh căn, tự nhiên không cách nào dung hợp, trừ phi là cùng loại linh căn.

An tâm, Vương Phi bắt đầu tìm tòi Phương Hạo thi thể, lại để cho hán thất vọng chính là, Phương Hạo trên người, ngoại trừ cái kia khẩu cổ quái phi kiếm, không còn vật khác.

Cái này lưỡi phi kiếm, hình dạng có chút quái dị, nó chỉ có ba thốn không đến chiều dài, thân kiếm hiện ra một vòng nhàn nhạt màu vàng sáng, thân kiếm cuối cùng có khắc một đạo cổ quái ẩn ký.

Nó không giống mặt khác phi kiếm, hàn lỏng lạnh, tản ra hàn khí, mà là tản ra nhu hòa hào quang, Vương Phi đem chỉ dẫn đo nơi tay, liền cảm thấy một cỗ tang thương cảm giác.

Kinh ngạc xem kỹ cái này lưỡi phi kiếm, Vương Phi cũng nhìn không ra đến tốt cùng, nhưu nhưu mảy, Vương Phi tạm thời đem hán ném vào linh châu.

Tuy nhiên gần kề tìm được một lưỡi phi kiếm, Vương Phi cũng thật cao hứng, thu hoạch {kim linh căn}, lại để cho hán lấy được chỗ ích không nhỏ. Đón lấy, Vương Phi nhìn quanh một vòng, đài xác định không người về sau, lúc này mới một mồi lửa, đem Phương Hạo thi thể đốt đi cái sạch sẽ.

Xử lý xong Phương Hạo thi thể, Vương Phi tại chỗ ngồi xuống trong chốc lát, khôi phục linh lực sau lại lần tiến lên, hán được tiến về trước khe rãnh khe, tìm được trúc tia thảo cùng mình lá cây.

Sa sa sa! Vương Phi còn chưa đi ra mấy trượng khoảng cách, sau lưng rừng nhiệt đới, phát ra sa sa sa thanh âm.

"Rống ô ——" lập tức, một cái loại thú rống rít gào tiếng vang lên, Vương Phi trong nội tâm một giật mình, vội vàng nhắc tới hoàn toàn tinh thần, đánh giá đến bốn phía.

Quyển thứ nhất đập vào tiên đề Chương 10: trường rừng thú

Sa sa sa! Lại là một hồi tất tiếng xột xoạt tốt thanh âm, chỉ thấy một một mình nhảy vọt có một trượng trường rừng thú kéo lấy thật dài rít gào âm, loạng choạng cực lớn đầu, đẩy ra bên cạnh bụi cỏ, nện bước vững vàng bộ pháp, hướng về Vương Phi bên này mà đến. Mặt đất tại nó đi đi lại lại xuống, chấn động.

"Rống ô!"

Cái này chỉ trường rằng thú ngăn trở Vương bay trở về chi lộ, lại thấp gầm nhẹ thanh âm, hai cái trên lỗ mũi phun ra một đoàn mây khí, thổi bay trên mặt đất bay xuống Khô Diệp, bộ dáng rất uy phong.

Nhất là nó mi tâm một đạo nhẹ nhàng "Một "Chữ hoa văn, lộ ra càng thêm uy mãnh.

"Đây là, một cấp cấp thấp yêu thú!"

Nhìn thấy đối phương mi tâm hoa văn Vương Phi kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, theo hần biết, yêu thú cùng loại thú có chỗ bất đồng, là được trên người có biểu hiện nó thân phận tiêu chí.

Yêu thú là tu hành chi thú, bởi vì quanh năm trong cơ thể linh lực bắt đầu khởi động, tại bên ngoài thân hội hình thành sâu cạn không đồng nhất hoa văn, theo đẳng cấp tăng lên, hoa văn hội càng ngày càng nhiều, càng ngày càng sâu.

Ví dụ như một đường vân lý đại biểu một cấp yêu thú, hai cái tự đại biểu cấp hai yêu thú. Mà mỗi một cấp yêu thú theo như thực lực từ thấp đến cao có cấp thấp, trung giai cùng đẳng cấp cao chi phân, nhẹ nhàng quét ngang là cấp thấp, nửa tắc chiều sâu là được trung giai, về phần đẳng cấp cao chừng một tắc sâu.

Trước mắt cái này chỉ trường rằng thú, nhẹ nhàng quét ngang, tự nhiên là một chỉ cấp thấp yêu thú, dù vậy, đó cũng là linh trần sơ kỳ tu vi, không thể khinh thường.

Nhất là yêu thú bởi vì tu hành không dễ, thực lực của bọn nó, tại ngang nhau cảnh giới ở bên trong, so nhân loại bình thường tu sĩ muốn lợi hại, ví dụ như một chỉ lợi hại một cấp cấp thấp yêu thú, có thể địch nổi một gã linh trần trung kỳ tu sĩ.

Vương Phi hôm nay là linh trần hai tầng tu vi, xa không phải trường rằng thú đối thủ, hơn nữa Vương Phi cùng Phương Hạo tranh đấu, thể nhưng mà tiêu hao không ít tâm tư lực thể lực, dưới mắt đối mặt cái này chỉ hung hãn trường rằng thú, không thể nghi ngờ là nguy hiểm cực kỳ.

Nghĩ được như vậy, Vương Phi tranh thủ thời gian hướng về sau vừa lui, ra về một bộ bối rối chi sắc, bí mật móc ra vừa lấy được phong cách cổ xưa phi kiếm.

Trường rằng thú dù sao cũng là yêu thú, rất có linh tính, nhìn thấy Vương Phi bộ dạng, còn tưởng rằng đối phương e ngại, dưới sự hưng phấn, ô ô địa rống gọi, hai cái cực lớn lỗ mũi lại một lần phun ra một ngụm mây trời.

Lập tức, hai đạo một thước có thừa sắc bén gai xương theo trong lỗ mũi hần phun ra đến, cấp tốc hướng về Vương Phi mà đến.

Đối mặt sắc bén gai xương, Vương Phi mặt như thường sắc, linh lực thúc dục phi kiếm, hướng về gai xương chém tới.

Chỉ là Vương Phi dù sao chỉ có một lưỡi phi kiếm, chỉ có thể ngăn cản một căn cốt đâm, một căn khác, vượt qua cây cối, như trước bắn về phía Vương Phi.

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Vương Phi vội vàng vận chuyển trong cơ thể linh lực, bước chân rất nhanh di động, muốn tránh né, nhưng là, hần kinh ngạc phát hiện, đạo kia gai xương tựa hồ tập trung chính mình, chính mình chạy đến đâu nê, đối phương tự theo tới chỗ nào, căn bản không thể nào trốn tránh.

Bết bát nhất chính là, Vương Phi tại điều khiển phi kiếm, cố gắng trốn tránh thời điểm, linh lực hao tổn lợi hại, bất đắc dĩ, Vương Phi lấy ra một quả theo Lâm Phong trên người lục lợi đến hồi linh đan, nuốt xuống dưới, đan được cửa vào, trong cơ thể linh lực lập tức khôi phục không ít, chợt Vương Phi véo động pháp quyết, đối với bên cạnh thân gai xương thi triển Hỏa Diễm thuật.

Xoẹt! Một đoàn bất quá lòng bài tay lớn nhỏ hỏa diễm xuất hiện tại đầu ngón tay, Vương Phi ngón tay bắn ra, tóe bắn đi ra.

Hỏa diễm đập nện tại sau lưng gai xương lên, tách ra một mảnh hỏa hoa, đùng đùng (*không dứt) vang lên, căn này gai xương bị ngọn lửa đốt tới, phương hướng bị ngăn trở, vòng vo cái vòng, cùng Vương Phi gặp thoáng qua, xuất tại phía sau hần trên mặt đất, bành một tiếng, muốn nổ tung lên, nhắc lên một mảnh bụi bặm.

Ngay sau đó, Vương Phi lại chém ra một đoàn hỏa diễm, phối hợp với phong cách cổ xưa phi kiếm, đem một căn khác gai xương đốt thành tro.

"Rống —— "

Nhìn thấy gai xương bị ép, trường răng thú lại gào rú một tiếng, hai móng chống đỡ đẩy, tự muốn tiến lên.

Vương Phi thấy thế, trong nội tâm rung mình, không nói hai lời, lần nữa bấm niệm pháp quyết, đối với mặt đất liên tiếp bắn ra một đoàn hỏa diễm, hấn trước người bãi cỏ cây cối gặp hỏa tức đốt. Hóa thành một cái biển lửa, cuộn cuộn khói bếp, bốc lên .

"Rống ô!"

Trường răng thú lỗ mũi vừa thô vừa to, nhất chịu đựng không được hun khói, khói đặc phía dưới, nó phần nộ địa gào thét , thật dài thân thể hướng lui về phía sau lui, ngay sau đó hai chân vạch lên mặt đất, dùng sức đạp một cái, phóng tới hỏa diễm chỉ tường.

Bên cạnh cây cối bụi cỏ, tại nó khuếch tán ra khí lưu phía dưới xéo xuống đào ngũ, phía trước hỏa diễm cũng hình thành hướng ra phía ngoài nhô lên xu thế.

Oanh một tiếng, trường răng thú dùng cực lớn xung lượng, trực tiếp phá tan hỏa diễm chỉ tường, bởi vì tốc độ cực nhanh, trên người không có nhiễm chút nào ánh lửa, nhưng là, nó lúc này mới lao tới, trước mắt liền hiện lên một đạo hàn quang, ngay sau đó, hai mắt tối sầm.

Vương Phi sớm biết hỏa diễm không cách nào không biết làm sao vật ấy, vì vậy tại nó lao ra hỏa diễm chỉ tế, hoành lấy hoa hướng trường răng thú hai mắt.

"Rống ô rống ô..."

Phi kiểm thiết cắt lập tức, huyết hoa văng khắp nơi, mắt bộ đau đớn kịch liệt, làm cho nó nghi tư ở bên trong địa địa tê gào thét , thật dài thân thể mãnh lực phát mặt đất, chân trước móng vuốt cang là dốc sức liều mạng địa gài mặt đất, muốn dùng cái này giảm bớt thống khổ.

Nhưng mà, mình bạch bản thân tình trạng Vương Phi, cũng không cho nó xoay người cơ hội, hai tay lần nữa bấm niệm pháp quyết, lại bắn ra ra một đoàn hỏa diễm, bay thẳng đến thân thể của nó mà đi.

Trên người truyền đến cổ cổ cháy cảm giác cùng con mắt truyền đến kịch liệt đau nhức, làm cho trường răng thú phần nộ khó nhịn, bởi vì mất đi mục tiêu, trường răng thú mọi nơi mạnh mẽ đâm tới, thuận trong rừng lập tức bừa bãi một mảnh.

Trong rừng chim thú, lập tức mọi nơi tán ra, hoặc thoát đi đến địa phương khác, hoặc trực tiếp bay lên không trung, rời xa nơi đây.

Trường răng thú bạo động, Vương Phi chỉ có thể lướt ngang tránh né, đồng thời cũng đang tìm thời cơ tốt nhất, cho hấn tất sát một kích.

Vương Phi tình huống chính mình linh lực có hạn, không thể làm thời gian dài tranh đấu, phải tốc chiến tốc thắng, nhất là đối phương đã bị chính mình làm bị thương, càng không thể khiến nó còn sống ly khai, chiếm được một chỉ một cấp cấp thấp yêu thú, nhưng là sẽ đã bị rất nhiều khen thưởng đấy.

Ngay tại Vương Phi suy nghĩ quan sát chi tế, cái con kia trường răng thú đột nhiên mở ra cực lớn miệng hổ, chân trước thò ra, hướng về hấn bên này xông đâm tới.

Vương Phi lúc này không nói hai lời, ngón tay một điểm, phong cách cổ xưa phi kiếm trực tiếp hướng về trường răng thú hầu bộ đâm tới.

"PHỐC!" Một cái nặng nề thanh âm vang lên, màu vàng sáng phong cách cổ xưa phi kiếm sắc bén vô cùng, trực tiếp xỏ xuyên qua đối phương hầu bộ, máu tươi phun dũng, trường răng thú tê gào thét một tiếng, xoay người ngã xuống đất, không ngừng lăn qua lăn lại. Bên cạnh thân một gốc cây mộc tại nó trầm trọng thân hình xông tới xuống, nhô tận gốc.

Đồng thời, mũi của nó lại phun ra mấy ngụm mây trôi, tùy theo xuất hiện ba căn cốt đâm, cũng may trường răng thú hai mắt bị Vương Phi trát mờ mắt, những này gai xương mất đi mục tiêu, bắn tới đối diện trên nhánh cây, rầm rầm rầm vang lên.

Vương Phi vội vàng né tránh, thủ hạ không dám có chỗ lười biếng, phi kiếm lại lên, liên tục đối với đầu của nó bộ mãnh liệt đâm đi xuống, từng đạo vết máu khắc ở trên đầu của nó, máu tươi chảy ròng, thống khổ không chịu nổi.

Cũng may trường răng thú có giá trị nhất hay vẫn là trong cơ thể cốt cách cùng hai khóa cự răng, cho nên Vương Phi mới dám dùng hỏa diễm đến cháy.

Giây vò cả buổi về sau, cái này chỉ trường răng thú rốt cục thể lực chống đỡ hết nổi, uể oải xuống, bành một tiếng, chống vó, bình quán trên mặt đất, hô hấp dần dần nhọc mà chết.

Thấy rốt cục thắng thiên trường răng thú, Vương Phi thờ dài một hơi, lau mồ hôi nước đầm đìa cái trán, đặt mông ngồi ngay đó, thở hổn hển, lần này tranh đấu, thật sự là tiêu hao phần lớn thể lực.

Đương nhiên, cái này về sau, Vương Phi liền cười hắc hắc hai tiếng, lần này thu hoạch quả thực không nhỏ, nói như thế nào cũng có thể được đến hơn mười khóa linh tinh a.

Bởi vì trong không khí linh khí thập phần rất thưa thớt, dùng Vương Phi thấp kém tu vi, muốn theo trong không khí tinh luyện linh khí phi thường hao phí thời gian, nhưng nếu dùng ngưng tụ Linh khí linh tinh đến tu luyện, tốc độ muốn so hơi thở nạp khí tới cũng nhanh rất nhiều, cảnh giới tăng lên cũng lại càng nhanh.

Như thế, Vương Phi có thể nào mất hứng?

Chỉ là có hai vấn đề: thứ nhất, Vương Phi vên vện là tạp dịch đệ tử, há lại sẽ pháp thuật đến công kích yêu thú, nếu để cho bọn hắn biết là Vương Phi giết yêu thú, cái kia bí mật của hắn, chẳng phải bị phát hiện rồi hả?

Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, đạo lý này Vương Phi là hiểu đấy.

Bất quá cái này không làm khó được Vương Phi, Phương Hạo không phải chết đến sao, dù sao chết không có đối chứng, đem giết chết trường răng thú sự tình, gác qua trên người hắn chẳng phải trở thành, chính mình thuần túy nhặt được cái tiện nghi.

Về phần thứ hai, cũng có chút đau đầu rồi, Vương Phi trong tay linh châu tồn trữ không gian không cách nào tồn hạ lớn như thế trường răng thú thi thể, chẳng lẽ mình mang trở về?

Một phen suy tư không có kết quả về sau, Vương Phi cảm thấy hay vẫn là trước tiên đem thể lực khôi phục. Vì vậy hắn khoanh chân ngồi xuống, bật hơi thu nạp, nửa chén trà nhỏ thời gian về sau, Vương Phi mở to mắt, nhìn thấy dần dần trong sáng sắc trời, nâng lên cái cằm, tiếp tục suy nghĩ xử trí như thế nào trường răng thú.

Nhưng vào lúc này, Vương Phi rồi đột nhiên phát giác thân thể bốn phía không khí có chút khác thường, bên trong xen lẫn nhàn nhạt hương thơm, cái này cổ hương thơm, có lẽ đối với người khác mà nói không...lắm quen thuộc, nhưng là đối với Vương Phi, nhưng lại lại hiểu rõ bất quá rồi.

Những này hương thơm, đúng là một ít trở thành hóa hầu Linh Dược chỉ mỗi hắn có hương vị.

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: khe rãnh khe

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

"Nơi này sinh ra Linh Dược!"

Vương Phi trong đầu lúc này hiện lên ý nghĩ này, một cỗ cảm giác hưng phấn xông tới, nếu thật như thế, chẳng phải là phát!

Lúc này, Vương Phi ý định thúc dục linh lực, cảm ứng chúng.

Chỉ là Vương Phi đang muốn khoanh chân ngồi xuống cảm ứng Linh Dược chỉ địa, lại ngoài ý muốn phát hiện sau lưng cách đó không xa, xuất hiện lưỡng đạo độn quang.

Cái này lưỡng đạo độn quang một trước một sau, đảo mắt liền đã đến trước chân mười trượng xa xa, hào quang vừa rút lui, đi ra hai đạo nhân ảnh.

"Đỉnh ngọc, Lý Mục!" Vương Phi ánh mắt phát lạnh, Lý Mục còn dễ nói, cái này đỉnh ngọc, đã có thể đau đầu, nàng này tuyệt không phải người lương thiện.

Tại Vương Phi chứng kiến hai người bọn họ thời điểm, đỉnh ngọc cũng nhìn thấy Vương Phi, kinh ngạc không thôi, bất quá nàng ánh mắt thoáng nhìn, liền nhìn thấy Vương Phi bên cạnh thân nằm trường răng thú thi thể, vẻ mặt khiếp sợ.

Vương Phi dưới chân, dĩ nhiên là một chi bị đốt trụi, che kín vết thương một cấp cấp thấp yêu thú!

"Vương Phi, ngươi tại sao lại ở chỗ này, con yêu thú này là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là ngươi giết?" Đỉnh ngọc trên ánh mắt hạ dò xét, mang theo nghi vấn giọng điệu nói.

Đối với đỉnh ngọc câu hỏi, Vương Phi tâm niệm vừa động, nghĩ đến một cái kẻ sách. Vì vậy thần sắc hắn như thường nói: "Đỉnh sư tỷ hiểu lầm, con thú này cũng không phải là ta giết, mà là đồng hành Phương Hạo, bất quá hắn vì diệt sát con thú này, kết quả thân chịu trọng thương, bị con thú này nuốt mà vong, tại hạ bất quá nhặt được cái tiện nghi."

"Nhặt cái tiện nghi?"

Đỉnh ngọc tái diễn Vương Phi lời mà nói..., cao thấp dò xét, trong nội tâm tựa hồ có chút nghi kỵ.

Đối với cái này, Vương Phi đẩy lồng cười lạnh, đã chính mình không cách nào xử lý vật ấy, sao không làm thuận nước giong thuyền, vì vậy hấn xông hai người chấp tay cung kính mà nói: "Đĩnh sư tỷ, Lý sư huynh, tại hạ bất quá một kẻ tạp dịch đệ tử, cái này yêu thú cũng mang không đi, mong rằng hai vị sư huynh tỷ bang (giúp) hạ bề bọn, chẳng biết có được không?"

"Ah, thì ra là thế, dễ nói dễ nói!" Lý Mục nghe được Vương Phi thoái ngữ, tự nhiên là cao hứng không thôi, cái này lại để cho bọn hấn mang đi, đương nhiên hàm ân đưa cho ý của bọn hấn.

Vì vậy hấn khoát tay áo, xông Vương Phi cười cười nói.

Về phần đĩnh ngọc, cũng là lòng tràn đầy vui mừng, móc ra linh châu, đem trường răng thú thi thể chém thành hai khúc, hai người riêng phần mình trang một nửa. Sau đó đối với Vương Phi dặn dò vài câu, cao hứng rồi đi.

Vương Phi vượt xuôi cái mũi, nhìn qua hai người, thẳng đến bọn hấn triệt để biến mất tại trong bóng đêm, sau đó nhìn quanh một phen, xác định không người về sau, lúc này mới khoanh chân ngồi xuống, lần nữa cảm ứng khởi Linh Dược đến.

Chỉ thấy hấn đẹp loạn tinh khí, một hít một thờ, cùng bên người thiên nhiên dung làm một thể, nương tựa theo nhiều năm gieo trồng kinh nghiệm, Vương Phi có thể án lấy gió mát gọi lên mùi thuốc phương pháp, tìm Linh Dược sinh trưởng vị trí.

Vù vù —— trong rừng, gió mát gọi lên, vung lên Vương Phi sợi tóc, mang đến một hồi mát lạnh cảm giác.

Ít khi, Vương Phi bỗng dừng mở to mắt, nhìn về phía phía bên phải một chỗ mậu lâm, mậu lâm ở chỗ sâu trong, có một khe đá, một đạo như ẩn như hiện bạch quang theo khe đá trong bắn ra, tựa hồ khe đá đằng sau, có khác một phiên Thiên Địa.

Vương Phi nhìn xem đạo kia khe đá, lần nữa hít sâu một hơi, xác định trận trận mùi thuốc đúng là theo chỗ ấy tràn ra. Nâng lên cái cằm trầm ngâm trong chốc lát về sau, liền đẩy ra rậm rạp rừng nhiệt đới, đi tới nơi này chỗ khe đá trước.

Đạo này khe đá, là lưng tựa núi sơn chính giữa kẹp lấy một đường vết rách, độ rộng bất quá một người, lại phi thường địa hẹp dài, Vương Phi lộ ra kẻ hở, chứng kiến chỗ này khe đá chùng cao vài trượng, bất kể là phía dưới khe đá địa hay vẫn là khe đá bên ngoài, đều bị một tầng tầng nồng đậm cỏ cây bao trùm, Vương Phi bởi vì thân thể gầy, ngược lại là phi thường dễ dàng chui đi vào.

Hẹp dài khe đá, có chút âm u, Vương Phi hành một lát, liền đã đến lối ra, lối ra bị một mảnh cao cao lùm cây ngăn cản, thượng diện còn có một chút bụi gai Lạt Ma, Vương Phi cẩn thận từng li từng tí địa đẩy ra lùm cây, quần áo hay vẫn là bị bụi gai quét đến, phát ra xoạt một tiếng tiếng nổ, da thịt cũng bị bụi gai cạo ra một đạo vết máu.

Bị đau địa kêu rên một tiếng, Vương Phi hay vẫn là vui đầu tiến lên, tại rậm rạp trong rừng lục lọi một đoạn thời gian ngắn về sau, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, chợt một hồi tươi mát mùi thơm dừng mảnh vào miệng mũi.

Vương Phi vô ý thức địa dùng tay vật che chắn, dải con mắt cảm quang độ sau khi thích ứng, thả tay xuống, đang nhìn gấp trước mắt một cảnh về sau, cả người triệt để giật mình tại nguyên chỗ.

Cái gọi là động thiên phúc địa, hấn là chỉ đúng là cái này?

Mục chỗ và, lộ vẻ thành từng mảnh sinh trưởng tràn đầy Linh Dược, hồng màu da cam lam từ, tân màu lộ ra, tại dưới bóng đêm, tản ra nhàn nhạt vàng sáng, một cỗ mùi thơm ngát, không ngừng phát ra, có chút nở hoa hóa Linh Dược lên, càng là có từng chích cùn cùn ong mật tại hút mật. Cánh chấn động xuống, phát ra ông ông ông nhỏ vụn âm thanh.

Như thế mỹ diệu một cảnh, lại để cho người Tâm Di thần khoáng, phảng phất đặt mình trong tiên cảnh, Vương Phi nhìn trước mắt tách ra lấy bùng bùng sinh cơ Linh Dược, trong lúc nhất thời có chút thất thần.

Phần đông Linh Dược, cũng không có thiếu bách niên phần dược liệu, nếu như ngắt lấy trở về, khẳng định có thể có được không ít linh tinh ban thưởng.

Bất quá nghe nói những này Linh Dược chung quanh đều có dấu một ít thú yêu thú. Vì vậy, Vương Phi mang tâm thần bất định tâm lý, một bước đi kế tiếp tiêu sần đất, hướng về Linh Dược ở bước đi...

Trong đêm tối, Vương Phi coi chừng làm việc, từng bước lưu tâm, đi vào Linh Dược ở giải đất trung tâm, nhìn qua bên cạnh thân nhiều vô số các loại dược liệu, kinh ngạc phát hiện, chỗ này Linh Dược chất chứa chi địa, vậy mà không có gì cổ quái yêu thú thú hộ.

Nhìn chung quanh một vòng về sau, cũng không có phát hiện cái gì khác thường, vì vậy Vương Phi bắt đầu ngắt lấy dược liệu.

Sau nửa canh giờ, Vương Phi Linh châu nội cả chính trang 50 gốc bách niên phần Linh Dược, còn có hơn 100 gốc bình thường dược liệu, trong hạt châu tràn ngập một cỗ nồng đậm mùi thơm. Bất quá hấn chỉ biết giao ra một phần nhỏ, chủ yếu là vì phòng ngừa đừng người ta nghi ngờ, dù sao thoảng cái giao ra nhiều như vậy Linh Dược, không hiểu kỳ mới là lạ.

Giờ phút này, sắc trời đã triệt để ám chìm, nửa đêm càng sâu là các loại yêu thú xuất hiện thời điểm, Vương Phi cũng không tiện tùy ý hành động.

Vì vậy, hấn tìm chỗ so sánh yên tĩnh địa phương, bình tâm tĩnh khí, yên lặng chờ bình minh...

Ngày hôm sau, ánh bình minh mới xuất hiện, Vương Phi liền án lấy địa đồ, tiến về trước khe rãnh khe.

Theo như luyện được bí điển bên trên chỗ thuật, trúc tía thảo cùng minh lá cây đều là đồng nhất loại hình dược liệu, có thể tại đồng nhất địa phương tìm được cả hai chúng nó. Hơn nữa cả hai yêu thích khô mát, ngày thường sinh trưởng tại trên vách đá dựng đứng.

Bất quá bởi vì cái này hai chủng dược liệu tương đối trân quý, cho nên tại chúng bên cạnh, sẽ có yêu thú các loại thú hộ.

Chỉ là nhất niệm đến yêu thú, Vương Phi liền cảm thấy đau đầu vô cùng, lúc trước đối mặt trường rừng thú đều khó giải quyết vô cùng, chớ đừng nói chi là chuyên môn thú hộ Linh Dược yêu thú rồi.

Đau đầu quy đau đầu, thời gian có hạn, Vương Phi được mau chóng [cầm] bắt được cả hai chúng nó.

Khe rãnh khe cũng không phải là một giồng suối nhỏ khe, mà là ngang hơn phân nửa phiến rừng cây địa phương, cho nên muốn tìm, tương đương không dễ dàng.

Trên đường đi, Vương Phi cũng phát hiện không ít đồng môn đệ tử chánh thức, bất quá Vương Phi tu vi thấp cận, thân phận thấp kém, bọn hắn cũng mặc kệ hội Vương Phi, sát bên người mà qua.

Thình thoảng, Vương Phi còn có thể nghe được từng tiếng dã thú gào rú, tu sĩ kêu thảm thiết.

Vương Phi không dám làm nhiều dừng lại, một đường hướng tây, hẳn phải tại đêm nay trước khi, lấy được dược thảo, bằng không thì không thể đứng hạn đi trở về.

...

"Lý sư huynh, lần này đi ra, thật đúng là thu hoạch không phải là nông cạn, cái kia ngân ngọc Vương Phi rõ ràng đem một cấp cấp thấp trường rừng yêu thú tiền đưa cùng chúng ta, ha ha, thật sự là ra ngoài ý định."

Một đầu thông u trên đường nhỏ, đỉnh ngọc cùng Lý Mục không chế lấy một lưỡi phi kiếm, đi nhanh như gió, đỉnh ngọc vừa nghĩ tới hôm qua tình hình, tự vui cười không thành tiếng: Vương Phi cái này tạp dịch đệ tử, thật sự là quá tốt loay hoay rồi.

"Ha ha, sư muội nói rất đúng, bất quá ai kêu thân phận của hắn thấp kém đâu rồi, không đem yêu thú đưa cho chúng ta, hẳn như thế nào mang về?" Lý Mục nghe được đỉnh ngọc tiếng cười, cũng là vẻ mặt đắc ý. Lại nói tiếp, "Bất quá những điều này đều là tiểu tài đầu, chính thức bảo bối, là khe rãnh khe Huyền Băng hóa linh. Chẳng biết tại sao, loại bảo bối này lại có thể biết xuất hiện tại vực này một cấp nguy hiểm khu vực."

Lý Mục nói xong, thoảng nhú mày, theo lý thuyết nguy hiểm hệ số bất quá một cấp vũ trúc rừng rậm là không có này loại bảo vật, Huyền Băng hóa linh, như thế nào cũng phải tại hai Tam cấp thậm chí cao cấp hơn địa phương khác mới có.

Bảo tàng chi địa, đều là càng nguy hiểm, bảo vật càng tốt, Huyền Băng hóa linh xuất hiện, phá vỡ hẳn Logic.

"Ha ha, sư huynh cũng đừng có suy nghĩ, chúng ta không đều nghiệm chứng qua là hàng thật đến sao." Đỉnh ngọc đùa cười một tiếng, đánh gãy Lý Mục suy tư nói, "Lúc trước phát hiện nó thời điểm, hỏa hầu chưa thành, hôm nay véo chỉ tính toán, cũng đã đến thành thực thời điểm, lần này vì phòng ngừa người khác nhìn xem, chúng ta thế nhưng mà làm tốt sách lược vẹn toàn."

"Ân, ba trương cảm phù, khẳng định có thể cách trở ngoại giới nhìn trộm"

...

Đã thành cá biệt thời cơ về sau, Vương Phi rốt cục đi vào khe rãnh khe phụ cận, tại đây linh khí tương đối địa phương khác nồng đậm, Vương Phi cũng nhìn thấy tu sĩ khác, bất quá vì không làm cho người bên ngoài chú ý, Vương Phi đều là đường vòng mà đi.

Đảo mắt, Vương Phi liền tới đến khe rãnh khe, chỉ là nhìn thấy như thế rộng lớn vách đá vách núi, Vương Phi cau mày, cái này phải như thế nào tìm được lưỡng vị dược tài nghỉ lại chi địa đâu này?

Vương Phi nâng lên cái cảm trầm tư, giây lát, chốc lát, Vương Phi trên mặt lộ ra một vòng vui vẻ, chỉ thấy hắn khoanh chân mà ngồi, bắt đầu cảm ứng khởi linh lực khác thường chỗ.

Sau nửa canh giờ, Vương Phi bỗng dung mở to mắt, nhìn về phía bên trái một chỗ vách đá, bước nhanh bước đi.

Không bao lâu, Vương Phi liền tới đến một chỗ thạch thể toàn thân trắng bệch vách đá vách núi dưới đáy.

Nhìn lên trước mắt trắng bệch vách núi, Vương Phi cảm thấy một cỗ hàn khí theo vách núi thể trọng thấu phát ra, lập tức đã khởi hoàn toàn cảnh giác.

Vương Phi tuy nói là một gã tạp dịch đệ tử, bất quá ngày bình thường mưa dầm thấm đất, chứng kiến không ít đệ tử chánh thức, bởi vì nhất thời chủ quan chết, Vương Phi có thể không muốn trở thành trong đó một thành viên.

Con đường tu tiên nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, ngoại trừ tu vi, còn cần tu giả bản thân can đảm can trọng, thời khắc cảnh giác.

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: băng hỏa thần lần

Run, cái kia dùm mê xạ hương liền bay là tả địa rơi vãi hướng cái kia lỗ nhỏ.

Vương Phi từng bước một tới gần vách núi, cẩn thận địa xem kỹ.

Chỗ này vách núi nhìn không ra cái gì không ổn, nó phía dưới, là một đầu bụi cỏ đại sinh đường nhỏ, uốn lượn đi thông phía trước.

Vương Phi mặt sắc ngưng trọng, theo linh châu nội lấy ra lưỡng trương theo Lâm sư huynh chỗ ấy lấy được cấp thấp phù lục, trợ thủ đắc lực phân biệt nắm chặt, tùy thời chuẩn bị ứng phó đột phát nguy hiểm.

Làm tốt đây hết thảy về sau, Vương Phi mới cẩn thận từng li từng tí dọc theo đường nhỏ đi lên phía trước, Vương Phi đi được rất chậm, cũng mọi nơi nhìn quanh, để tránh phát sinh vấn đề.

Vương Phi bất quá là linh trần sơ kỳ tu sĩ, chưa hình thành thần thức, không cách nào thông qua thần thức nhìn quét đến quan sát bốn phía, muốn ngưng tụ ra thần thức, tu vi phải đạt tới linh trần trung kỳ mới có thể.

Vách núi càng ngày càng gần, Vương Phi bỗng dừng ngừng đầu, chỉ thấy trên vách đá dựng đứng, rất thưa thớt địa sinh trường lấy một ít thực vật, trong đó có một chỗ lóe ra màu tím cùng màu xanh minh quang.

Lại một nhìn kỹ, tản ra thanh sắc quang mang thực vật lên, tổng cộng là mười phiến lá cây.

"Trúc tía thảo, mình lá cây?"

Vương Phi kinh ngạc địa nhìn qua trên vách đá lưỡng gốc trường cùng một chỗ thảo dược, trong nội tâm rất mừng. Án lấy thượng diện hào quang cùng hình dạng đến xem, là lưỡng vị thảo dược không thể nghi ngờ.

Vương Phi từng bước một đi về phía trước đi, chỉ là hần càng đi trước, càng cảm thấy một cổ băng hàn này ra cảm giác.

Coi chừng đã thành nửa thời gian uống cạn chun trà, Vương Phi đã đi tới khoảng cách trúc tía thảo bất quá ba trượng vị trí.

Vương Phi ngừng đầu, ánh mắt quét về phía trúc tía thảo mình lá cây phụ cận, trở tay té ra phong cách cổ xưa phi kiếm, ngự kiếm trên xuống, định dùng phi kiếm trực tiếp chém xuống lưỡng cây thảo dược.

Hải thuốc không ngừng căn, đây là người hải thuốc cơ bản nhất đạo lý, nếu như đem rễ của nó cơ đào đi, như vậy cái này gốc dược thảo liền không cách nào nữa sinh dài ra.

Màu vàng sáng phi kiếm vạch phá không khí, phát ra suu suu tiếng vang, mắt thấy lấy phi kiếm muốn đánh trúng thảo dược, bỗng nhiên, một đầu dính hồ, thật dài trở nên trắng thứ đồ vật ngang quét tới, khanh một tiếng, cản trở phi kiếm tới gần.

Vương Phi điều khiển phi kiếm ngón tay khẽ run lên, liền gấp phong cách cổ xưa phi kiếm vòng qua vòng lại mà đến.

Vương Phi trong nội tâm khẽ động, vội vàng véo động pháp quyết, đem chi thu hồi, đồng thời ánh mắt phát lạnh, nhìn về phía phía trên dài mảnh hình đáng vật thể.

Chỉ thấy cái kia trở nên trắng trường xà ở giữa không trung liền đánh mấy cái vòng, rút trở về, ngay sau đó, trúc tía thảo phụ cận một chỗ trên thạch bích, răng rắc răng rắc vỡ ra một đường vết rách, từ đó thò ra một cái đồ trắng giao nhau đây đầu.

"Đây là, băng hỏa thần lần!"

Vương Phi nói nhỏ một tiếng, tuy nói Vương Phi chính là một kẻ chính là tạp dịch đệ tử, không biết làm sao công tác của hần đặc thù, chuyên môn nuôi dưỡng Linh Dược, tại nhập môn lúc mỗi người đều được đến một bản ghi lại các loại dược liệu cùng yêu thú 《linh thảo yêu thú đại cương》, cho nên trông thấy vật ấy như thế rõ ràng đặc thù, lập tức phân biệt nhận ra.

Cái này bằng hỏa thần lần, phi thường đặc thù, công kích của nó thủ đoạn, chính là một đóa lộ ra hàn khí hỏa diễm, có thể chột lạnh bỗng nhiên, phàm là bị nó thiêu đốt đến địa phương, hoặc là hóa thành một mảnh hằm băng, hoặc là trở thành một cái biển lửa, thủ đoạn chi quý dĩ, làm cho không người nào có thể đo lường được.

Hồi tưởng đến trên tư liệu miêu tả, Vương Phi thần sắc ngưng trọng, mà khi hắn trông thấy băng hỏa thần lần trên trán nửa tắc sâu thú vùn lức, càng là toàn thân căng cứng.

Con thú này dĩ nhiên là một cấp trung giai yêu thú, có thể so với linh trăn trung kỳ!

Đối mặt cấp thấp yêu thú trường răng thú, Vương Phi đều có chút cố hết sức, chớ đừng nói chi là trung giai rồi. Chỉ là cái này Linh Dược, hắn không thể không cảm.

Đang tại Vương Phi sàu muộn chi tế, cái con kia băng hỏa thần lần nhưng lại lần nữa duỗi ra thật dài đầu lưỡi, kéo lấy nồng đặc dịch nhờn, hướng về Vương Phi đánh úp lại.

"Đáng chết!"

Vương Phi nộ quát một tiếng, xoay người tung nhảy, tránh thoát đi, cái kia lưỡi dài đập nện tại Vương Phi nguyên lai đứng thẳng vị trí, tuôn ra một cỗ lượn lờ khói đen.

Hiển nhiên, băng hỏa thần lần đầu lưỡi dịch nhờn lên, có kịch độc.

Vương Phi nhìn qua bốc lên hắc khí đất đá, thần sắc nghiêm túc, duỗi ra tay trái, ý định thả ra một trương Kim Thân phù.

Cái này trương Kim Thân phù tự nhiên là theo Lâm sư huynh trên người đạt được, phù lục phát động xuống, có thể tại bên ngoài thân hình thành một đạo linh lực hộ thể, ngăn cản ngoại giới xâm nhập.

Tuy nhiên là trương cấp thấp phù, bất quá đối với Vương Phi đã đầy đủ, nhìn qua phía trên đầu lưỡi thật dài băng hỏa thần lần, Vương Phi cắn răng, ý định đem chi tế ra.

Đúng lúc này, Vương Phi tầm mắt đạt tới, đã thấy lưỡng đạo độn quang, hướng về nơi đây mà đến.

Cảm thấy sự tình có kỳ quái, Vương Phi thu hồi phù lục, ba đến hai lần xuống địa trốn một mảnh rừng nhiệt đới, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Băng hỏa thần lần gặp Vương Phi rời đi, thè lưỡi, cũng lùi về đầu.

"Vèo! Vèo!"

Tại Vương Phi ẩn nấp thân hình chi tế, lưỡng đạo độn quang cũng cho đến, hào quang lóe lên, từ đó đi ra hai đạo nhân ảnh.

"Đỉnh ngọc, Lý Mục, bọn hắn như thế nào đến nơi này đã đến?"

Bóng người xuất hiện nháy mắt, Vương Phi bỗng dừng khê giạt mình, đều nói oan gia ngõ hẹp, ngược lại thực có vài phần đạo lý.

Hai người vừa xuất hiện, liền mọi nơi nhìn quanh, một bộ thần thần bí bí bộ dạng, nhìn thấy hai người này tư thế, gần đây khừu giác nhạy cảm Vương Phi biết rõ nơi đây tất có trân quý đồ vật, vì vậy hắn nhìn đầu tay lấy ra màu trắng lá bùa, niệm động chú ngữ.

Hô —— Vương Phi thân ảnh biến mất tại nguyên chỗ.

Cái này cái phù lục tên là nặc khí phù, chuyên môn dùng để ẩn nấp thân hình, nửa canh giờ ở trong, không có Trúc Cơ kỳ tu vi, là nhìn không ra bất luận cái gì khác thường đấy.

Không nói Vương Phi ẩn nấp trong rừng nhìn lên hai người nhất cử nhất động, trái lại đỉnh ngọc Lý Mục bọn hắn, thần thức buông ra phía dưới, xác định nơi đây không người về sau, đỉnh ngọc theo trong tay áo lấy ra ba trương màu xanh phù lục.

Chỉ thấy nàng một tay chống đỡ tại lá bùa lên, một tay đè chặt trước ngực, lặng yên niệm khẩu quyết.

Xoẹt một tiếng, cái kia trương màu xanh phù lục hóa thành một đạo khói xanh, khuếch tán mờ đi ra, chột, chỗ này bên vách núi lên, hiện lên một tầng màu xanh màn sáng, đem chi bao khóa trong đó.

"Đây là... Cẩm phù! Đỉnh ngọc trong tay bọn họ rõ ràng có cẩm phù!" Vương Phi chấn động.

Cẩm phù, là một loại đặc thù phù lục, nó đem một ít cấm chế hóa thành pháp lực, phong ấn tại lá bùa lên, thi thuật giả chi cần niệm dùng tài hùng biện bí quyết, liền có thể thi triển ra cấm chế chi pháp.

Bởi vì cấp thấp tu sĩ là vô duyên tập được cấm chế, cho nên cẩm phù liền lộ ra càng trân quý.

Tại Vương Phi suy nghĩ chi tế, đỉnh ngọc lại lấy ra lưỡng trương giống nhau phù lục, đồng dạng bố trí ở chỗ này.

Ba đạo màn sáng lẫn nhau trùng điệp, thanh mang trạm trạm, bất quá cái này chỉ có thể trong chốn người nhìn thấy, bên ngoài chi nhân, thì không cách nào phát hiện đây.

Làm xong những này về sau, đỉnh ngọc gật gật đầu, nhìn về phía bên cạnh thân Lý Mục nói: "Lý sư huynh, trong chốc lát ta dùng mê xạ hương đem chi dẫn xuất đến, ngươi tranh thủ thời gian dùng đóng băng phù bắt nó đông cứng!"

"Tốt, sư muội coi chừng, hàng phục vật ấy, còn có thể hái bên cạnh thanh mục Linh Dược."

Hai người đặt thành hiệp nghị, theo bên ngoài thân tuôn ra một tầng hộ thể hào quang, liền hướng Vương Phi nguyên lai đi đi lại lại con đường nhỏ bước đi.

"Hộ thể thuật!"

Nếu như lúc trước cầm phù lại để cho Vương Phi cảm thấy hai người giàu có, như vậy dưới mắt hộ thể thuật, Vương Phi là được tâm động không thôi, nếu là mình có thể có được này thuật pháp khẩu quyết, về sau hành động đã có thể an toàn nhiều hơn.

Bất quá giờ phút này, Vương Phi chưa từng có suy nghĩ nhiều tác, sự chú ý của hắn toàn bộ đặt ở hai người này cử động lên, xem bọn hắn thần bí bộ dáng, liền cảm thấy việc này có chút kỳ, bất quá hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Băng hỏa thần lân, chẳng lẽ bọn hắn muốn hàng phục chính là băng hỏa thần lân, thế nhưng mà cái kia bất quá là một cấp trung giai yêu thú. Dùng hai người linh trần trung kỳ thực lực, tuyệt không lời nói xuống."

Vương Phi ánh mắt đi theo: tùy từng hai người, phát hiện bọn hắn rõ ràng đi vào băng hỏa thần lân chỗ cư trú.

Hai người tới một cái bị lá cây vật che chắn lỗ nhỏ phụ cận về sau, chia ra hai đường, đỉnh ngọc trong tay dẫn đi một dùm mê xạ hương, ngự kiếm đi vào băng hỏa thần lân cửa động ba trượng có hơn, Lý Mục thì là tay niết một trương màu trắng phù lục, đi vào cửa động nghiêng phía trên vị trí.

Sau đó, đỉnh ngọc bàn tay như ngọc trắng một

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Huyền Băng hỏa linh

"Vào!"

Thuốc bột bỏ ra đồng thời, một đầu dài mà sền sệt đầu lưỡi theo trong lỗ nhỏ thò ra, cuốn hướng giữa không trung đỉnh ngọc.

Đỉnh ngọc thần sắc bình tĩnh, cũng không tránh né, mà là trực tiếp thúc dục phi kiếm, bỏ về phía cái kia lưỡi dài.

"Tê tê ô ——"

Lưỡi dài bị phi kiếm một kích mà ở bên trong, trong động truyền đến một hồi nước nổ nghẹn ngào thanh âm, ngay sau đó, bành một tiếng, lỗ nhỏ nổ tung, từ đó thoát ra một chi đỏ trắng giao nhau thần lân.

Cái này chỉ thần lân chờ hòa con mắt, vô cùng phần nộ, phun ra nuốt vào thật dài đầu lưỡi, há mồm phun ra một đoàn bạch sắc hỏa diễm, hướng về đỉnh ngọc vọt tới.

Đỉnh ngọc thân thủ nhanh nhẹn, phi thân tránh thoát, cái kia đoàn bạch sắc hỏa diễm bắn tới đối diện rừng nhiệt đới, bộc phát ra một mảnh đám mục bạch quang, một gốc cây che trời bách niên đại thụ lập tức hóa thành tro tàn.

Đỉnh ngọc nhìn thấy hóa thành than cốc cây cối, trong nội tâm phát lạnh, tranh thủ thời gian ngửa đầu xông lên phương Lý Mục nói: "Lý sư huynh, còn không mau mau thả ra đóng băng phù!"

"Đóng băng phù? Đó là cái gì?" Vương Phi lại một lần hiếu kỳ, ánh mắt ngưng mắt nhìn, chỉ thấy tên kia Lý sư huynh cầm lấy cái kia trường màu trắng đóng băng phù, đặt ở trước mặt thì thảo nói nhỏ một phen về sau, cái kia cái phù bành một tiếng, đót đót, chợt một cỗ hàn khí tràn đầy bốn phía.

Ngay sau đó, Vương Phi liền nhìn thấy một nhúm bạch sắc quang mang theo biến mất phù lục trong bản ra, tuân hướng cái con kia băng hòa thần lẫn.

Tạch tạch tạch... Theo từng đợt băng phiến nghiền nát thanh âm vang lên, cái con kia băng hòa thần lẫn lập tức bị một mảnh màu trắng băng tinh bao trùm, biến thành một tòa băng điêu. Mất đi linh lực chèo chống băng điêu, nhanh chóng trụ lạc đến mặt đất.

"Ha ha, hết thầy thuận lợi, không nghĩ tới như thế nhẹ nhõm liền chế ngự đồng phục con thú này." Lý Mục hạ xuống tới, nhìn qua đã bị đóng băng băng hòa thần lẫn, phù tay bên trên tro bụi, thần sắc thông dong nói.

"Lý sư huynh, chúng ta vội vàng đem con thú này trong cơ thể Huyền Băng hóa linh lấy ra a!" Đinh ngọc cũng phi thân rơi xuống, mang theo một tia hưng phấn nói.

Lý Mục gật đầu, quay người theo linh châu nội lấy ra một bả lập lòe thanh mang trường kiếm, giẫm chặn tại chỗ tiến lên, đang muốn Hoàn Đao chém xuống, nhưng ngay tại hần cử động đao một khắc, cái kia khối băng điêu mãnh liệt rung rung, phát ra ông ông ông kêu to.

Rung động lắc lư càng ngày càng mãnh liệt, bất quá mấy cái ngay lập tức, băng điêu phía trên, vậy mà xuất hiện từng đạo vết rách.

"Không xong, không nghĩ tới vật ấy như thế khó chơi, lại muốn muốn bị phá vỡ đóng băng phù!"

Lý Mục ánh mắt phát lạnh, chính mình đóng băng phù thể nhưng mà trung giai phù lục, mặc dù linh trần Đại viên mãn tu sĩ cũng rất khó gãy giữa, chớ đừng nói chỉ là một chỉ một cấp trung giai yếu thú rồi.

"Bành!" Tại Lý Mục cùng đinh ngọc rung động chi tế, cái kia khối băng điêu đã triệt để nghiền nát, một chỉ bị bạch sắc hỏa diễm bao khóa thần lẫn, theo trong tầng băng bản ra đi ra.

Nó hai mắt huyết hồng vô cùng, bên trong càng là có thể trông thấy một đoàn hỏa diễm tại hùng lực thiêu đốt, hiển nhiên đinh ngọc hai người cách làm triệt để chọc giận con thú này.

"Rống ô —— "

Băng hòa thần lẫn trầm thấp địa rống lên mấy tiếng, há mồm phun ra mấy đoàn bạch sắc hỏa diễm, mi tâm chỗ, càng là ản ra một đạo bạch sắc hỏa diễm dấu hiệu.

"Huyền Băng hóa linh, là Huyền Băng hóa linh hình ảnh!" Đinh ngọc thấy thế, chấn động, bứt ra nhanh lùi lại, trong tay xuất hiện ba cái phù lục.

"Bành! Bành! Bành!"

Ầm ầm vang lên, ba cái phù lục hóa thành ba đạo màn hình, để ngang đinh ngọc trước mặt. Mà những cái kia bạch sắc hỏa diễm đập nện tại màn hình lên, phát ra rầm rầm thanh âm, Hỏa Tinh bản ra bốn phía.

Bên kia, băng hòa thần lẫn đem hỏa diễm bản ra về sau, không để ý đến đinh ngọc, mà là đánh về phía Lý Mục, há mồm tằm đó, một đầu mang lên hỏa diễm lưỡi dài phun ra đến.

"Hừ, chút tài mọn!" Lý Mục lạnh lùng vừa quát, pháp quyết véo động, trong lòng bàn tay vậy mà ngưng tụ ra một mảnh băng hoa, chợt, hần trở tay đây, những cái kia băng hoa lập tức phóng tới hỏa diễm lưỡi dài.

Răng rắc răng rắc! Lưỡi dài bị băng hoa bao phủ, lập tức ngưng tụ thành hình, đảo mắt liền bị băng hoa tù lạnh.

Đối với cái này, Lý Mục còn chưa đủ, lại tế lên màu xanh trường kiếm.

"Thanh Nham kiếm, trảm!"

Lý Mục hét lớn một tiếng, cái kia khẩu trường kiếm lập tức phóng đại, hóa thành hơn một trượng cao, mãnh liệt xoay tròn, chém về phía cái kia bị băng lấy lưỡi dài.

"PHỐC!" Đóng băng lưỡi dài bị Thanh Nham kiếm một kiếm chặt đứt, nhưng mà, một đoàn càng thêm mãnh liệt bạch sắc hỏa diễm lại tung hoành mặt cắt phun dũng mãnh tiến ra. Lập tức đem trên lưỡi băng hoa hòa tan, Lý Mục lập tức cảm thấy mình phảng phất đặt mình trong băng sơn biển lửa.

Lý Mục tim đập nhanh, tuy nhiên bên ngoài cơ thể là một đạo hộ thể màn sáng, nhưng hần không dám vô lễ, vội vàng móc ra một trương Kim Cương phù, đem chi tế lên.

"Xoẹt!"

Một nhúm kim quang lóe sáng, đem Lý Mục bao khóa, muốn ngăn cản cái kia đoàn bạch sắc hỏa diễm. Lại không biết cái kia đoàn hỏa diễm lăng lệ ác liệt vô cùng, chỉ nghe bành một tiếng, Kim Cương phù hóa thành kim quang đột nhiên nghiền nát.

"Vô liêm sĩ!"

Lý Mục phần nộ, hần là đánh giá thấp Huyền Băng hóa linh lợi hại, không chần chờ nữa, trong tay lại lật ra mấy cái phù lục, liên tục tế lên.

Lập tức, vô số khói đặc cuồn cuộn mà lên, bạch sắc hỏa diễm cùng tất cả sắc quang mang phù lục sống mái với nhau, trong rừng rậm tiếng vang trện trện, ngừng tê tại trong rừng cây chim bay tẩu thú, đã bị kinh hãi, nhao nhao ra lâm, cướp đường mà trốn.

Mặc dù là Vương Phi, trốn ở cách cách bọn họ tầm hơn mười trượng có hơn chi địa, cũng nhận được địa chấn dư âm-ảnh hưởng còn lại ảnh hưởng đến, cảm thấy toàn thân lay động, đầu vầng mắt hoa.

"Lý sư huynh!"

Đỉnh ngọc giờ phút này bằng vào ba cái phù lục, thoát khỏi hỏa diễm công kích, nhìn thấy thân ở trong nguy hiểm Lý Mục, vội vàng ngự kiếm tiến lên, khẩu quyết niệm động.

Nàng quanh thân lá cây, lập tức phi dương, chọt, đỉnh ngọc bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, những cái kia lá cây hóa thành thành từng mảnh lẳng lẽ ác liệt Tiểu Dao, bắn về phía băng hỏa thần lân.

"Ồ —— "

Cảm nhận được phía trên phóng đến uy hiếp, băng hỏa thần lân tức giận một rống, mi tâm cái kia đạo hỏa diễm ẩn ký, bỗng nhiên tách ra một diễm Tinh Quang, chọt, đạo này Tinh Quang càng ngày càng thịnh, cuối cùng nhất chiếu sáng khắp rừng rậm.

"Không tốt! Huyền Băng hỏa linh, nó thức tỉnh!"

Đỉnh ngọc tâm thần đều giật mình, vốn là muốn một kích giết chết băng hỏa thần lân, sau đó đạt được nó trong cơ thể vô chủ Huyền Băng hỏa linh, lại chưa từng muốn, rõ ràng chọc giận con thú này, triệt để dẫn phát thân thể hần nội hỏa linh linh tính.

"Huyền Băng hỏa linh, cái kia là vật gì?"

Vương Phi nghe được đỉnh ngọc tiếng kinh hô, kinh ngạc không thôi, bất quá dưới mắt tình huống, cũng không để cho hần nhiều hơn suy tư, bởi vì ở đằng kia đạo quang mang xuống, bành một tiếng, băng hỏa thần lân đột nhiên bạo lên, thân thể phóng tới đại, theo trước kia nửa trượng dài, thoáng cái sinh trưởng đến hai trượng!

"Lý sư huynh, nhanh bắt hần, chúng ta không tiếc tốc chiến tốc thắng!" Đỉnh ngọc cảm thấy sự tình khó giải quyết, vội vàng xông vừa quay trở lại Lý Mục nói.

Ngay sau đó, nàng không nói hai lời, gỡ xuống trên ngón tay ngọc một quả xanh ngọc chiếc nhẫn, đối với hần thổi thở ra một hơi.

Ngọc giới nghênh khí mà trường, lập tức phóng đại, đỉnh ngọc ngón tay một diễm, ngọc giới liền hướng băng hỏa thần lân đập tới.

Ngọc giới hạ lạc : hạ xuống chi tế, phát ra ầm ầm nổ vang, mặt đất sụp đổ, nhấc lên trện trện bụi bặm.

Nhưng là, đem làm bụi mù rơi xuống lúc, đỉnh ngọc cùng Lý Mục lần nữa cả kinh.

Chỉ thấy cái kia lốm xuống dưới trong lòng đất, một chỉ màu đỏ trắng thần lân phụt lên một cỗ trọc khí, lung la lung lay mà nghĩ muốn theo hổ trong leo ra.

"Hừ, không nghĩ tới súc sinh này sinh mệnh lực như thế ương ngạnh, tại Trung phẩm pháp khí công kích đến, đều có thể còn sống sót! Đỉnh sư muội, ta và ngươi liên thủ, một lần nữa cho nó một kích trí mạng!" Lý Mục ánh mắt lạnh lùng, điều khiển trong tay Thanh Nham kiếm, trực tiếp chém về phía thần lân.

Đỉnh ngọc cũng mười phần phối hợp, ngọc giới tay lên, cái kia cái nhẫn bay lên, lần nữa nện xuống.

"Ầm vang!"

"Bành!"

Theo hai kiện Trung phẩm pháp khí rơi xuống, băng hỏa thần lân thân thể bị đoạn thành hai đoạn, ngay sau đó, xèo...xèo hai tiếng, một khóa màu trắng viên cầu theo trong cơ thể của nó bay vút lên đi ra, hướng về phía trên chạy thực mạng mà đi.

"Muốn chạy trốn, không dễ dàng như vậy!" Lý Mục tay mắt lạnh lẽ, thấy muốn muốn chạy trốn hỏa linh, hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, một nhúm hào quang theo lòng bàn tay bắn ra, đem hỏa linh bao phủ trong đó.

... ..

Cầu hạ cát chứa, cầu hạ đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi

Chương 14: trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi

"Thu!" Lý Mục tay áo vung lên, cái kia bó hào quang rung rung mấy cái về sau, liên quan cái kia khóa màu trắng hỏa linh, cùng nhau thu hồi.

"Phong!" Ngay sau đó, Lý Mục lại là một tiếng quát lớn, bàn tay kết xuất một đạo pháp ấn, lập tức không trung xuất hiện từng đạo quỹ dị hoa văn, đem hỏa linh bao khóa trong đó.

Ngay sau đó, Lý Mục lấy ra một chỉ hộp ngọc. Đem hỏa linh để vào. Làm xong những này, Lý Mục mới quay người lại, nhìn về phía đình ngọc.

"Nhiếp thuật! Sư huynh thật là lợi hại, rõ ràng học xong nhiếp thuật." Đình ngọc thấy Lý Mục cử động, lộ ra một vòng vẻ hâm mộ.

"Ha ha, sư muội khen ngợi, tại hạ cùng với sư muội lực lượng ngang nhau mà thôi." Lý Mục thu hồi hỏa linh, đi về hướng đình ngọc, thần thái tự nhiên nói.

Đúng lúc này, Lý sư huynh tựa hồ phát hiện cái gì không ổn, mãnh liệt địa biến sắc, điểm chỉ lấy đình ngọc sau lưng nói: "Đình sư muội, coi chừng sau lưng!"

"Làm sao vậy?" Nghe vậy, đình ngọc vội vàng quay người, nhưng ngay tại nàng quay người chi tế, dị biến nổi bật.

Lý Mục đột nhiên bạo lên, trong tay lại xuất hiện một trương đóng băng phù, trực tiếp bắn về phía không hề phòng bị đình ngọc.

"Lý sư huynh, người..."

Đình ngọc nhất thời phòng hoạn chưa kịp, chỉ có thể trở mắt nhìn thân thể của mình bị một mảnh băng sương bao trùm, đến cuối cùng, chỉ còn một cái đầu lâu lộ ở bên ngoài.

"Ha ha, sư muội, người rất tinh khiết rất ngây thơ, rõ ràng tốt như vậy lừa gạt, Huyền Băng hỏa linh, như thế bảo bối, ta há lại sẽ cùng người chia sẻ?"

Nhìn thấy đình ngọc bị chính mình đóng băng phù triệt để phong khốn, Lý Mục trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, phui phui bụi bặm trên người, đi đến trước mặt của nàng, bộ dáng đắc ý cực kỳ.

"Lý Mục, không nghĩ tới người này tâm kế như thế chi sâu!"

Trốn ở trong bụi cỏ Vương Phi, tận mắt nhìn thấy hai người hợp lực cướp lấy băng hỏa thần lần trong cơ thể Huyền Băng hỏa linh, lại tận mắt nhìn đến Lý Mục vì bản thân tư dự, vậy mà đối với lúc trước đồng bạn ra tay độc ác, một cỗ hàn khí dâng lên.

Cái này Tu Chân giới, thật đúng là người lừa ta gạt, âm mưu tính toán ah.

"Lý Mục, người hèn hạ, vô sỉ!" Đình ngọc tức giận địa nổi giận quát trước mắt nguy quân tử, chỉ là thân thể truyền đến băng hàn cảm giác, lại để cho máu của nàng khí càng ngày càng yếu, sắc mặt càng là tái nhợt.

"Vô sỉ? Ha ha, người không vì mình trời tru đất diệt, đình ngọc ah đình ngọc, người rõ ràng quên cái này cách sinh tồn rồi hả?"

Lý Mục ngửa mặt lên trời cười dài, đứng chấp tay, một bộ sinh tử tại tư thái của ta.

"Tốt rồi, không cùng người dong dài, thời gian cũng sắp đến rồi, ta còn phải đi săn giết mấy con yêu thú, để tránh khiến cho người khác hoài nghi." Lý Mục lạnh lạnh cười cười, trong tay Thanh Nham kiếm giờ lên, muốn hướng về đình ngọc cái cổ mà đi.

"Lý Mục, ta tuyệt sẽ không cho người như ý đây."

Đình ngọc trừng mắt trước phản bội nàng chi nhân, cắn răng mở miệng, thà làm ngọc vỡ không làm ngọc lành, tuyệt sẽ không lại để cho hắn thống khoái.

Ngay tại Thanh Nham kiếm roi xuống chỉ tể, đỉnh ngọc cảm thấy quét ngang, cần chót lưỡi, phun ra một ngụm máu.

Đây là máu huyết hóa nguyên đại / pháp, chuyên môn dùng cho tăng thực lực lên, nhỏ ra máu huyết càng nhiều, thực lực tăng lên cũng càng nhanh.

Bất quá bởi vì thi triển này thuật cần thi thuật giả huyết khí Tinh Nguyên, thi triển về sau, không chỉ có tu vi tổn hao nhiều, còn chưa ảnh hưởng thọ nguyên, cho nên người bình thường không muốn thi triển này thuật.

Nhưng là dưới mắt, đỉnh ngọc đã gần như tuyệt cảnh, sớm đã đem sinh tử không để ý, đã chính mình khó thoát khỏi cái chết, vì sao không sót một cái đẳng trước người làm đệm lưng?

Ôm loại này niệm tưởng, đỉnh ngọc liên tiếp phun ra năm ngụm máu tươi, cơ hồ đem năng tu đạo mấy năm qua sở hữu tất cả Tinh Nguyên toàn bộ hao tổn.

"PHỐC PHỐC PHỐC PHỐC PHỐC!"

Năm ngụm máu tươi, lập tức hóa thành năm căn máu tươi, mang theo bàng bạc năng lượng, hướng về Lý Mục trái tim cái cổ mà đi.

"Ngu muội!" Lý Mục thấy thế, lạnh lùng quát, tay áo hất lên, lại bắn ra một trương Kim Cương phù ngăn cản.

"Khanh khanh khanh khanh!"

Năm căn máu tươi kích tại Kim Cương phù lên, phát ra kim loại thanh âm rung động, theo máu tươi công kích, Lý Mục vốn là thông dong bình tĩnh thần sắc, cũng bắt đầu ngưng trọng, bởi vì tầng kia kim quang phù đã xuất hiện từng đạo rậm rạp khe hở.

Không xong chính là, đây là hãn cuối cùng một trương loại hình phòng ngự phù lục rồi.

"Răng rắc!"

Theo một cái thanh thúy thanh âm vang lên, Kim Cương phù vỡ tan, một căn máu tươi cũng thuận thế biến mất, bất quá nhưng có bốn căn máu tươi, nguy ngập mà đến.

"Tiện nhân!"

Lý Mục lạnh lùng nói, thân thể nhanh chóng nhanh lùi lại, đồng thời đẩy về phía trước ra mấy chưởng, ngăn cản máu tươi thể công.

"Thanh Nham kiếm, cho ta ngăn cản!"

Cùng lúc đó, Lý Mục lần nữa thúc dục Thanh Nham kiếm, cái này khẩu Trung phẩm pháp khí. Lập tức, Thanh Nham kiếm lần nữa phóng đại, hóa thành một mặt tường đồng vách sắt, đem máu tươi ngăn cản.

Thanh Nham kiếm không hổ là Trung phẩm pháp khí, lập tức cản trở máu tươi thể công, nhưng mà, Lý Mục vừa trì hoãn qua khí đến, trong tay hộp ngọc mãnh liệt rung rung, phát ra ông ông ông nổ vang.

Thấy vậy, Lý Mục ám đạo: thâm nghĩ không ổn, vội vàng véo động pháp quyết, điểm chỉ hộp ngọc, muốn trấn áp Huyền Băng hỏa linh xao động.

Nhưng là hãn hi vọng hiển nhiên muốn rơi vào khoảng không.

Chỉ nghe một tiếng âm vang, hộp ngọc ầm ầm bạo liệt, một khóa màu trắng hạt châu bỗng dung bay vút lên mà ra, hướng về không trung mà đi.

"Phanh! Phanh! Phanh!"

Huyền Băng hỏa linh bay đến không trung, liên tiếp đánh vỡ ba đạo cấm chế, liền xông ra ngoài.

"Tu muốn đi!"

Lý Mục lớn tiếng vừa quát, lập tức ngự kiếm đuổi theo.

Vương Phi nhìn qua hướng chính mình kích xạ mà đến Huyền Băng hỏa linh, vốn định bỏ mặc, nhưng mà vừa thấy lấy như thế khản trương vật ấy Lý Mục, Vương Phi trong nội tâm khẽ động, nhìn qua cách cách mình không xa vách đá Linh Dược, không nói hai lời, theo linh châu nội móc ra một tấm màu hồng lá bùa.

"Đi!"

Vương Phi tay vừa nhấc, cái kia cái phù giấy lập tức thiêu đốt, hóa thành một đạo cầu vồng quang, phóng lên trời.

Đạo này cầu vồng quang bắn vào không trung nháy mắt, lập tức mở rộng, biến thành một trương thiên la địa võng, cái kia khóa màu trắng Huyền Băng hỏa linh mê đầu mà trốn, rõ ràng trực tiếp đụng vào Vương Phi bố trí xuống thiên la địa võng trong.

Gấp bạch châu nhập lưới, Vương Phi Linh lực thúc dục, cái kia thu xếp lưới là được run lên, thò ra hai cây vôi xúc tu, đem trên vách đá lưỡng gốc được liệu cùng nhau nhét vào, sau đó hào quang lóe lên, hóa thành một đạo hồng mang, hướng về Vương Phi nơi ở rơi xuống.

Vương Phi lúc này nhận lấy bị màu đỏ sợi tơ cuốn lấy màu trắng hạt châu, tiện tay đem chi ném vào linh châu nội.

Màu trắng hạt châu vừa vào linh châu, một cỗ băng hỏa nẩy ra khí lưu liền rút đi ra, tại linh châu nội mạnh mẽ đâm tới, Vương Phi sắc mặt phát lạnh, vội vàng thi triển linh lực ngăn cản.

Chỉ là băng hỏa chi khí quá mãnh liệt, liền Lý Mục bức này linh trần tám tầng tu vi cũng không thể triệt để chế trụ vật ấy, chớ đừng nói chi là Vương Phi rồi, lập tức, Vương Phi cái trán thấm ra tí ti mồ hôi lạnh.

Nhưng vào lúc này, linh châu nội ngọc thạch, bỗng nhiên phát ra một đạo nhu hòa hào quang, táo bạo Huyền Băng hỏa linh, lập tức an phận xuống, chìm vào linh châu mờ hẻo lánh.

Gặp hỏa linh an tĩnh lại, Vương Phi trường thờ phào, lúc này quay đầu liền trốn.

"Ồ đâu ra kẻ trộm, lại dám đánh cắp Lý mỗ bảo vật!"

Lý Mục nhìn thấy đột nhiên toát ra cự Đại La lưới, trong nội tâm rung mình, hấn căn cứ ngàn vạn coi chừng thái độ xử lý việc này, như trước bị người phát hiện, cái này lại để cho hấn phi thường không cam lòng, vì vậy mang theo cuộn cuộn nộ khí, xông lưới rơi xuống phương hướng gào thét.

"Thức thời, tranh thủ thời gian buông bảo vật, bằng không thì..."

Lý Mục nghiêm nghị rống to, đe dọa nói, chỉ là hấn lời nói mới nói đến một nửa, liền nghe được bành một tiếng, chợt trước mắt xuất hiện một mảnh dày đặc khối đen, đưa tay không thấy được năm ngón, chớ đừng nói chi là đuổi.

Phóng ra khối đen đúng là Vương Phi. Vương Phi tổng cộng có ba khóa sương mù đạn, đó là ngẫu nhiên tại trong bụi cỏ nhặt được, lại nói cái này sương mù đạn thật đúng là hữu dụng, ngày đó nhìn lên luyện đan bị Lâm Phong phát hiện, là được dùng vật ấy đào thoát, hôm nay lập lại chiêu cũ, Vương Phi không khỏi có chút mỉm cười.

Cảm khái quy cảm khái, Vương Phi tại lộ ra sương mù đạn lập tức, lập tức dọc theo con đường nhỏ, biến mất không thấy gì nữa.

Về phần Lý Mục phần nộ gào thét, Vương Phi là không xen vào, về phần lúc trước thoại ngữ, càng là buồn cười, đến tay thịt, nào có trả lại đạo lý?

Đối với Lý Mục cùng đỉnh ngọc ngạo cò tranh nhau, Vương Phi thể nhưng mà mừng thầm được rất, lại để cho hấn làm một lần ngư ông, vô duyên vô cớ thu hoạch một kiện bảo bối, có thể nào mất hứng?

...

Liên tiếp chạy ra nửa ngày, Vương Phi đã thờ hồng học, nhìn thấy ám chìm sắc trời, Vương Phi tìm chỗ không người chi địa, khoanh chân ngồi xuống, hấn phải mau chóng hồi phục thể lực, cũng may ngày mai mặt trời lặn chạy về xuất phát địa phương.

... ..

Lăn qua lăn lại cầu cất chứa, cầu đề cử! $O(\cap \cap)O \sim !$

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: thắng!

Ngày hôm sau, Vương Phi bỗng dưng mở ra hai mắt, bởi vì thời gian dài chạy trốn hao tổn linh lực, đều khôi phục, hấn cũng không nhiều dừng lại, lập tức tìm đúng phương hướng, gậy quay trở lại.

Trên đường đi, Vương Phi không dám làm nhiều dừng lại, để tránh sinh thêm sự cố, bởi vì khe rãnh khe tới gần trong rừng rậm bộ, hơn nửa hôm qua bỏ mạng chạy vội, cho nên khoảng cách cửa vào xa xôi, đi hơn phân nửa ngày, cũng chưa thấy lối ra. Cũng may Vương Phi trên người có địa đồ, bằng không thì thật sự là đau đầu.

Vì vậy, án lấy địa đồ, Vương Phi tiếp tục đi tới...

Đông —— đông —— đông ——

Du dương chung cổ tiếng vang lên, một vòng ửng đỏ sắc ánh nắng chiều treo ở Thiên Hà, biến ảo lấy các loại hình dạng, chiếu rọi lấy phía dưới núi rừng hạp cốc, lộ ra hết sức yên tĩnh.

Nhưng mà, vũ trúc rừng rậm giờ phút này, lại nghiêng đón trong một ngày cao, triều, nắm các đệ tử chánh thức, theo trong rừng rậm thí luyện trở về.

Toàn bộ ngoài rừng rậm mặt, sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào), ồn ào náo động không chịu nổi, bóng người tích lũy động, hơi chút khê đến, lại phát hiện vốn là hơn hai trăm người đội ngũ, thoáng cái rút lại không ít, hảo hảo còn sống đi ra bắt quá hơn một trăm người, còn có mấy cái là bị đồng môn mang đi ra đấy.

Đương nhiên, những này đệ tử đã chết ở bên trong, cũng có mấy cái là tiến đến đưa lên mê xạ hương tạp dịch đệ tử. Những này đệ tử trong rừng rậm đưa lên mê xạ hương, hơn phân nửa không cần thận dụng với hung mãnh loại thú, gặp không may độc thủ.

May mắn còn sống sót đệ tử đi ra về sau, liền trở lại riêng phần mình trong đội ngũ, giao ra hôm nay săn đuổi loại thú cùng Linh Dược.

Những người này, vận khí tốt, có săn bắn đạt được giống không tệ dã thú yêu thú, cũng có đạt được không ít Linh Dược, có thể nói quả lớn buồn thui, đương nhiên, cũng có không chỉ có tay không mà về, còn mang về một thân tổn thương, còn có càng không may, trực tiếp bị hung mãnh cao cấp yêu thú, xé thành mảnh nhỏ, táng thân thú bụng.

Dù sao trong rừng rậm loại thú Linh Dược phân bố là không đều đều, hơn nữa đụng với cái gì chủng loại yêu thú, cũng đều xem cá nhân cơ duyên.

Điều thực cùng mặt khác bốn gã cao tăng đệ tử, đứng tại riêng phần mình vị trí, kiểm kê lấy còn sống nhân số cùng chiến lợi phẩm.

Nhìn lấy thủ hạ đệ tử chiến lợi phẩm, Điều thực giờ phút này là đôi mi thanh tú cau lại, trong nội tâm khẩn trương vô cùng, bởi vì theo kiểm kê nhân số cùng chiến lợi phẩm bên trên xem, cạnh mình đều ở vào hoàn cảnh xấu, năm mươi đệ tử, chết hai mươi tên, gần chết đi nửa số, nói sau chiến lợi phẩm, chỉ có ba con một cấp logout yêu thú, năm chỉ bình thường loại thú, còn có hai ba mươi gốc vài thập niên phần Linh Dược.

Trái lại đối diện Bắc các Thiệu Trùng Dương bọn hắn, thế nhưng mà vui vẻ ra mặt, thủ hạ trăm tên đệ tử, bắt quá chết đi một phần năm, những này đệ tử, càng là lấy được một chỉ một cấp trung tuyến yêu thú, còn có lưỡng gốc bách niên Linh Dược.

Chỉ là những này, liền có thể đủ đuổi kịp và vượt qua bọn hắn, chớ đừng nói chi là còn lại vật phẩm rồi.

Về phần nam các tây các bọn hắn, tình huống hơi chút so trong các Đan Các tốt đi một chút, bốn năm chỉ một cấp logout yêu thú, hai ba mươi gốc 50~60 năm Linh Dược, một lượng gốc bách niên Linh Dược, cũng coi như nói được đi qua.

Đang nhìn mình thủ hạ đáng mừng thu hoạch, Thiệu Trùng Dương tự nhiên là phi thường hài lòng, chỉ thấy hắn quạt cây quạt, vẻ mặt đắc ý nhìn xem xanh cả mặt Điều thực, xem ra trước khi đến cho thủ hạ cường tráng đệ tử cấp cho trong cấp thấp phù lục, cũng lại để cho bọn hắn cướp đoạt lạc đàn Đan Các tu sĩ, quả thật là cái chính xác cách làm.

"Điều thực, các ngươi Đan Các thật sự không được ah! Hắc hắc!" Thiệu Trùng Dương lặng lẽ cười cười, hướng về phía sắc mặt âm tình bất định Điều thực ngượng ngùng nói, "Đêm nay có thể muốn hảo hảo cùng tại hạ sư long trò chuyện một đêm ah!"

"Thiệu Trùng Dương, ngươi thiếu đắc ý, các loạiđội các đệ tử đều trở lại nói sau cũng không muộn!" Điều thực trong nội tâm không phục, âm thanh lạnh lùng nói.

"Sở hữu tất cả đệ tử?" Thiệu Trùng Dương giống như nghe được thiên đại chê cười, nhún vai, một bộ bất đắc dĩ bộ dáng nói, "Ngươi cũng nhìn thấy, những này đệ tử, tại kèn vang lên thời điểm, có thể trở lại đều trở lại, về không được, phần lớn trở thành dã thú khẩu phục chi vật rồi. Như thế nào, sư muội hẳn là cho rằng sẽ có kỳ tích phát sinh?"

Thiệu Trùng Dương dám như thế không có sợ hãi, tại hắn cho rằng, tình huống đã nhất định, Điều thực thì không cách nào "đã hết con khổ, đến ngày sung sướng" đấy.

"Thiệu Trùng Dương, ngươi..." Điều thực oán hận địa trừng mắt liếc hắn một cái, phi thường địa không cam lòng, nằng cảm giác, cảm thấy đối phương lại để cho chính mình một đêm luận đạo, hàm ẩn âm mưu.

"Ha ha, Điều thực sư muội, nhìn bầu trời sắc cũng không sớm, chúng ta hay vẫn là trở về đi, ở đây buổi tối cũng không quá an bình."

Nói xong, Thiệu Trùng Dương hướng về phía sau lưng cấp dưới vẫy tay, ý bảo bọn hắn có thể thu dọn đồ đạc, dẹp đường hồi phủ.

Điều thực mặc dù vận phần không cam lòng, nhưng là không có cách nhi, dù sao đang tại nhiều như vậy sư đệ muội mặt, cũng không thể bội ước. Vì vậy, Điều thực rầu rĩ không vui địa ý định trở về, nhưng vào lúc này, cũng không biết là ai, đột nhiên hô câu: "Mau nhìn, còn có người không có đi ra."

Cái thanh âm này vừa vang lên, những cái kia đang tại thu dọn đồ đạc đệ tử, lập tức thả ra trong tay việc, đem ánh mắt nhìn về phía trong rừng rậm, quét qua xuống, phát hiện Số 1 địa [Qisuu. Com kỳ ` sách ` lưới] khối ở bên trong, chậm rãi đi ra một đạo gầy bóng dáng.

Đạo này thân ảnh, tại trời chiều ánh chiều tà xuống, kéo thành thật dài một đạo, theo hần dần dần tới gần, bóng người dần dần rõ ràng.

Trong lúc người triệt để theo về lo lắng trong rừng cây đi ra thời điểm, đại bộ phận đệ tử đều lộ làm ra một bộ vẻ kinh ngạc, nhất là Điều thực, trên mặt càng là lộ ra không thể tin.

Người này, đúng là Vương Phi.

Vương Phi giờ phút này, toàn thân quần áo nghiền nát, trong tay bùng lấy một đồng lớn sáng rọi nhu hòa Linh Dược, trợn trợn mũi thuốc tán phát ra, thấm vào ruột gan.

Rất rõ ràng, Vương Phi trong tay Linh Dược, tuyệt không phải Linh Dược, đều là bách niên phần trần quý dược liệu.

Điều thực liếc liền nhận ra Vương Phi, nhìn qua trong tay hần Linh Dược, phảng phất nằm mơ, mà bên người nàng, những cái kia đệ tử càng là ghen hòng nhìn trần trời địa nhìn xem Vương Phi, phảng phất đang nhìn một cái quái vật .

"Tốt, ngươi làm tốt lắm!"

Khiếp sợ qua đi, Điều thực là lòng tràn đầy vui mừng, không có nghĩ đến cái này đệ tử rõ ràng mang đến cho mình lớn như vậy kinh hi, không khỏi đối với Vương Phi hảo cảm càng lớn, thế cho nên hướng về phía Vương Phi liên tục đạo tốt.

"Thiên, nhiều như vậy bách niên phần Linh Dược, rõ ràng có hơn hai mươi gốc, cái này cái này cái này..."

Hần đệ tử của hần, ách không thành nói.

Đương nhiên, buồn bực nhất hợp lý thuốc Thiệu Trùng Dương, mắt thấy lấy chính mình chiến thắng, mục đạt tới, đột nhiên toát ra một cái không ngờ tiêu lâu la, sẽ đem kế hoạch của hần toàn bộ đánh vỡ, điều này thật sự là không cam lòng.

"Chuyện phiếm!" Thiệu Trùng Dương phần uất không thôi, một bước tiến lên, lấn thân đến Vương Phi trước mặt, nắm chặt y phục của hần, lạnh giọng nói, "Nói, những này Linh Dược ngươi là từ đâu đạt được , vì sao những người khác không có thể phát hiện, hết lần này tới lần khác ngươi phát hiện!"

"Thiệu Trùng Dương, ngươi đây là làm gì, chẳng lẽ ngươi muốn lấy lớn hiếp nhỏ?"

Điều thực nhìn thấy Thiệu Trùng Dương rõ ràng đối với Vương Phi gây cường bức, sắc mặt cũng là trầm xuống, trực tiếp tiến lên, đẩy ra Thiệu Trùng Dương tay, đem Vương Phi hộ tại sau lưng, nói: "Thiệu Trùng Dương, ngươi đường đường tọa trấn đệ tử, hần là liền nhỏ nhỏ linh tinh đều thua không nổi?"

"Hừ, ta cũng không phải là thua không nổi, chỉ là cảm thấy người này có cổ quái, đệ tử khác đều tìm không thấy Linh Dược, vì sao bị hần đụng với?" Thiệu Trùng Dương trở tay mà đứng, quay đầu khinh thường nói.

Điều thực nghe hần lời mà nói..., ánh mắt hơi đổi, minh bạch người này hơn phân nửa hoài nghi bọn hần Đan Các làm quỷ, trong nội tâm không khỏi cười lạnh, nếu là bọn họ muốn không tuân theo quy định ăn gian, làm gì chờ tới bây giờ? Ngược lại là Bắc các lúc trước toàn thịnh, có điểm quái dị.

Vì vậy, Điều thực không chút do dự nói: "Cái này chỉ có thể nói hần vận khí tốt mà thôi. Mặt khác, ngươi một kẻ khí các đại đệ tử, như thế ức hiếp một gã tạp dịch đệ tử, nếu là nói ra... Ha ha!"

Thiệu Trùng Dương nhất thời đuối lý, lạnh lùng khế hừ, sắc mặt tím lại, tức giận đến không nhẹ, lạnh lùng trừng mắt nhìn Điều thực cùng Vương Phi, ném ra những cái kia tiền đặt cược cùng linh tinh, Phật tay áo rời đi.

Nhìn qua có vẻ rời đi Thiệu Trùng Dương bọn hần, Điều thực lộ ra thư thái cười cười, Vương Phi lại cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, đối phương vừa rồi cái nhìn kia, tựa hồ hàm ẩn một tia sát cơ.

Cái này về sau, Nguyệt Âm nhi bọn người hướng Điều thực nói âm thanh hạ cũng rời đi, đảo mắt, chỉ còn lại có Đan Các đệ tử.

Điều thực quay người, cao thấp xem kỹ Vương Phi một phen, trong ánh mắt một tia thương thức nói: "Ngươi tên là gì?"

"Vương Phi." Vương Phi thần sắc tự nhiên, kính cẩn nghe theo nói.

Điều thực điểm nhẹ đạt đến thủ, hết sức hài lòng, theo trong tay áo tay lấy ra ngọc phù, đạn đến Vương Phi trước mặt nói: "Rất tốt, Vương Phi, từ giờ khắc này, ngươi là được đệ tử chánh thức rồi, mang theo cái này trương ngọc phù, đi nhận sự chỗ đưa tin, sau đó đi ban thường điện lĩnh thưởng."

... ..

Cầu cất chứa, cầu phiếu phiếu vé! O(∩_∩)O~

Quyển thứ nhất đập vào tiền đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: đệ tử chánh thức

Chương 16: đệ tử chánh thức

Đệ tử chánh thức!

Vương Phi thần sắc trì trệ, hẳn thật không nghĩ qua lập hạ công tích, có thể trở thành đệ tử chánh thức, tối đa tưởng rằng nhiều phần thưởng điểm linh tinh mà thôi.

Mà ở hán bên cạnh thân, không chỉ nói tạp dịch đệ tử, mà ngay cả đệ tử chánh thức, cũng là lộ ra vẻ mặt rung động biểu lộ.

Muốn trở thành đan Phong tông đệ tử chánh thức, linh căn phải tại Thất phẩm đã ngoài, nếu như muốn trở thành Đan Các hạ đệ tử, càng là cần thông qua một phần tâm trí khảo thí.

Luyện đan là kiện rườm rà quá trình, không có kiên định tâm trí, thì không cách nào kiên trì bền bỉ đấy.

Đan Các là cả đan Phong tông hạch tâm, mặt khác bốn các đệ tử có nguyện ý hay không luyện đan, môn phái không xen vào, nhưng là Đan Các hạ đệ tử, hàng năm phải đưa trước do chính mình tự tay luyện chế Dung Linh Đan các loại đan dược.

Đương nhiên, đây là bình thường con đường, còn có một loại phương pháp, đó chính là thông qua môn phái có thân phận địa vị đệ tử trưởng lão dẫn vào.

Dưới mắt, Vương Phi đã có Điều thực nhận đồng, liền không hề nghi ngờ địa trở thành Đan Các đệ tử chánh thức. Điểm ấy, lại để cho bên cạnh tạp dịch đệ tử hâm mộ cực kỳ.

Tuyên bố hoàn tất luận về sau, Điều thực liền không chế phong hành thuyền ly khai, về phần Vương Phi, thì là tại phần đông tạp dịch đệ tử hâm mộ ghen ghét hận trong ánh mắt, cùng những cái kia a dua nịnh hót đồng liêu cùng nhau trở lại chính mình được điền.

...

Trong phòng, Vương Phi ngồi xếp bằng tại trên bồ đoàn, lẳng lẳng ngồi xuống tu luyện. Nhưng mà, bên ngoài những cái kia tạp dịch đệ tử nghị luận thanh âm, lại rõ ràng lọt vào tai.

"Ai, lần này cái kia Vương Phi thể nhưng mà ra lấy hết danh tiếng, hái hai mươi gốc bách niên Linh Dược, ngày mai ban thưởng, không biết sẽ có bao nhiêu."

"Cái này tính toán cái gì, quan trọng nhất là, hán còn thay Điều thực sư tỷ giải vây, phần nhân tình này, cái kia Điều thực sư tỷ thể nhưng mà rất ghi tạc tâm, bằng không thì cũng sẽ không biết trực tiếp đặc biệt tăng lên hán thành làm đệ tử chánh thức."

"Chắc chắn, xem bộ dạng như vậy, hán có thể thực cùng cao tầng đệ tử có chút liên quan."

"Khục, ta cũng đừng chờ dài, tranh thủ thời gian cùng người ta làm tốt một chút quan hệ, nói không chừng có thể kiếm điểm tốt."

...

Nghe bên ngoài đệ tử thoại ngữ, Vương Phi không khỏi cười lạnh, thể nhân tự là như thế sự thật, trào quyền phụ quý.

Bất quá đã bọn hán muốn nịnh nọt chính mình, có thể làm người trên người, Vương Phi cũng sẽ không biết chối từ.

Vì vậy, tại nụ cười hài lòng xuống, Vương Phi bắt đầu kiểm kê lần này vũ trúc rừng rậm thu hoạch.

Lần này thu hoạch không phải là nông cạn, các loại bách niên Linh Dược 30 gốc, còn có gần trăm gốc bình thường dược liệu, trúc tía thảo cùng minh lá cây cũng tới tay. Quan trọng nhất là, Vương Phi đạt được một khóa ấn chứa Huyền Băng hỏa linh màu trắng hỏa châu.

Ngày đó nhất thời cao hứng, trào hạ cái này khóa ản chứa Huyền Băng hỏa linh màu trắng hạt châu, Vương Phi thiếu chút nữa chơi hỏa **, cũng may thời khắc mấu chốt, màu xanh ngọc thạch phát huy tác dụng, thanh mang đại phóng, đem hấn khắc chế. Trải qua việc này, Vương Phi đối với ngày sau làm việc càng thêm chú ý cẩn thận.

Dưới mắt, Vương Phi trở thành đệ tử chánh thức, có thể có được một tòa luyện đan phủ đệ, luyện đan điều kiện là không thành vấn đề, bất quá muốn luyện chế ra phẩm chất thượng giai thanh Linh Mộc dịch, tốt nhất là linh trần trung kỳ tu vi đến luyện chế, cho nên Vương Phi đệ một cái mộc , là được siêng năng tu luyện, sớm ngày đạt tới linh trần trung kỳ.

Nếu như là nguyên lai không có linh căn tư chất hấn, Vương Phi có lẽ sẽ phi thường đau đầu, nhưng mà lúc này không giống ngày xưa, thôn phệ linh căn phía dưới, sở hữu tất cả linh căn đều muốn vì chính mình hiệu lực.

Theo Vương Phi biết, tu luyện cảnh giới, chia làm linh trần, Trúc Cơ, Kim Đan, Ngưng Anh, Hóa Thần, xuất khiếu, thoát thai bảy đại cảnh giới, linh trần cùng Trúc Cơ, là đặt nền móng giai đoạn, cần dựa vào hấp thu đại lượng linh khí đến đề thăng tu vi, điểm này, linh căn liền phát huy tác dụng cực lớn.

Linh căn chỉ dùng để đến vận chuyển linh khí, cảm ứng linh khí công cụ, linh căn cấp bậc cao, linh khí hấp thu liền nhanh, thực lực tăng lên cũng nhanh, nhưng là nhìn chung Tu Chân giới, có được nhất phẩm nhị phẩm linh căn tu giả rất ít, đều là cửu phẩm đến ba bốn phẩm linh căn.

Bất quá đã đến Kim Đan kỳ về sau, ngoại trừ linh khí hấp thu, càng là cần bản thân linh ngộ năng lực cùng cơ duyên mới có thể không ngừng tiến giai, nhưng là đối với linh căn yêu cầu như trước rất cao.

Mỗi lần tại trong quyết đấu, linh căn phẩm bậc cao, tiêu hao pháp lực, là có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục lại, nói cách khác, có được tốt linh căn, vô luận tại tu luyện giai đoạn trước còn là hậu kỳ, đều có không thể khinh thường tác dụng.

Nói đến linh căn, Vương Phi liền thúc dục linh lực, nội thị trong cơ thể linh căn đến.

Linh lực thúc dục xuống, Vương Phi rõ ràng địa chứng kiến, Lâm Phong Thất phẩm Hỏa Linh Căn cùng Phurong Hạo bát phẩm {kim linh căn} lẫn nhau trọng điệp, bị căn nuốt linh căn bao khóa, cùng nhau chiếm giữ trong người, màu hồng đỏ thắm cùng bạch sắc quang mang không ngừng lưu chuyển, Thất phẩm Hỏa Linh Căn hiển nhiên so bát đẳng {kim linh căn} muốn tráng kiện không ít.

Một cái là ba cộng tư (tí tí) phẩm chất, một cái là một cộng tư (tí tí) phẩm chất, nhưng giống như cũng không kém là bao nhiêu.

Nhưng chờ xem thường điểm ấy chênh lệch, thô nạp linh khí , chênh lệch quá nhiều.

Vương Phi biết rõ linh căn đối với tu luyện có trọng yếu phi thường ý nghĩa, nhìn thấy trong cơ thể hai đạo linh căn, đáy lòng là trần trần mừng thầm.

Đã có thần bí thôn phệ linh căn, Vương Phi tinh tường, chính mình sau này tu luyện chỉ đồ chắc chắn bất phạm.

Bỗng nhiên, một hồi bối rối mang tất cả trên thân, Vương Phi giãy vò ba ngày, thật sự là mỗi một không chịu nổi, ngáp một cái, liền nặng nề địa thiếp đi.

Ngày hôm sau, Vương Phi sớm địa rời giường, cùng những cái kia ninh nọt đệ tử của mình, cùng nhau tiến về trước ban thường điện.

Ban thường điện, lúc trước cất xén Vương Phi Linh tinh đan dược quản sự tiếp nhận Vương Phi trong tay ngọc phù, đem thần thức thăm dò vào về sau, trên mặt là một bộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì tại đây trưng ngọc phù ở bên trong, vậy mà điểm danh tặng cùng Vương Phi 100 khóa linh tinh, 50 miếng Dung Linh Đan, một kiện Hạ phẩm pháp khí, một bộ tu luyện thuật pháp!

Không nói trước pháp khí cùng thuật pháp, chỉ là linh tinh, tựu lại để cho người thêm thưởng.

Phải,nên biết cái này linh tinh cùng đan dược thế nhưng mà tu luyện giả coi trọng nhất bảo bối, dưới mắt hấn bất quá một kẻ tạp dịch đệ tử, mặc dù công tích nhiều hơn nữa, cũng không nên đạt được nhiều như vậy ban thường ah!

Bất quá sau một khắc, trên mặt hấn kinh ngạc liền bị khiếp sợ thay thế, bởi vì cái kia trưng ngọc phù ở bên trong, không riêng ghi có ban thường, còn ghi chú rõ Vương Phi thân phận —— đệ tử chánh thức!

Quản sự tâm giật mình, không dám lại khinh thị Vương Phi, trong lúc nói chuyện, cũng mang lên tôn xưng. Một cái có thể có được một các tọa trấn đệ tử coi trọng như thế đệ tử, tương lai tiền đồ nhất định vô lượng, hấn cũng không muốn đắc tội người này.

Chỉ là vừa nghĩ tới sự tình lần trước, trên mặt liền là một bộ khổ tương. Xem ra chỉ có thể đem linh tinh đan dược đều trả lại cho hấn rồi.

Có thể trở thành quản sự đều là một ít tu vi , tại trong môn phái thời gian tương đối dài đệ tử, những người này bởi vì tư chất không được tốt, không thể đạt vào Vô Thượng tiền đồ, cho nên cam nguyện đến một ít điện các làm làm quản sự, đồ điểm chất béo.

Vốn người này ban thường điện quản sự còn muốn từ Vương Phi trên người gây điểm linh tinh xuống, bất quá vừa nhìn thấy Điều thực thủ dụ, liền biết không có khả năng rồi, hơn nữa liên quan lần trước cất xén đồ vật, cùng nhau trả lại Vương Phi.

Vương Phi cũng không có ngờ tới lại có thể biết giống như này hí kịch tính một màn, vốn hấn còn lo lắng người này quản sự có thể hay không như lần

trước như vậy, dưới mắt xem như yên tâm.

Quần sự dám cắt xén tạp dịch đệ tử, cũng không dám cắt xén đệ tử chánh thức, bởi vì, đệ tử chánh thức thân phận của mỗi người địa vị, đều nếu so với quần sự cao.

Nhận lấy linh tinh đan dược, Vương Phi lại đây đến Đa Bảo Điện, chọn lựa một kiện tẩm chấn tựa như Hạ phẩm phòng ngự pháp khí cùng một bộ dùng để người đi đường bước nhẹ bí quyết pháp thuật, liền tiến về trước nhân sự chỗ...

Nhân sự chỗ, mực trưởng lão xem lên trước mặt Vương Phi, trong tay dẫn đi cái kia trương ngọc phù, nhìn từ trên xuống dưới Vương Phi, một chữ dùng lại một châu nói: "Ngươi, Vương Phi, đệ tử chánh thức?"

Quyển thứ nhất đập vào tiền đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: không có việc gì tìm việc

"Đúng vậy, là ta!" Vương Phi bình tĩnh nói.

"Ách, cái này, ngươi lấy được." Sừng sốt cả buổi, mực trưởng lão mới lắc lư du địa theo trong tú chén tay lấy ra lệnh bài, đưa tới Vương Phi trong tay, ngưng trọng nói, "Cầm cái này tẩm lệnh bài, đi Đan Các bày điện, bên kia có rất nhiều phòng trống, chính ngươi tùy tiện chọn một chỗ là được."

Vương Phi tiếp nhận lệnh bài, chấp tay nói dừng.

Nhìn qua Vương Phi rồi đi thân ảnh, mực trưởng lão vuốt râu ria, hai hàng lông mày trói chặt. Thần sắc cổ quái, hẩn không rõ, một người không có linh căn, tu vi bất quá chính là linh trần hai tầng tu sĩ, là như thế nào đạt được Đan Các tọa trấn đệ tử thượng thức.

Bất đắc dĩ thở dài một hồi, mực trưởng lão không thêm nghĩ nữa bức này phiền lòng sự tình, đến cùng chỉ là đệ tử chánh thức, cùng động phủ đệ tử, thậm chí Đan Các đệ tử hạch tâm, là không Pháp Tướng so đấy.

Vương Phi tự nhiên không biết mực trưởng lão trong nội tâm suy nghĩ, giờ phút này hẩn tay nâng lệnh bài, mừng rỡ không thôi, rốt cục có thể trở thành một gã Đan Các đệ tử chánh thức, có thể quang minh chính đại địa học tập luyện đan thuật.

Đan Các bày điện, là phân phối cho đệ tử ở lại phủ đệ, từng cái đệ tử đều có chính mình chuyên chúc chỗ ở, bên trong càng là có một gian chuyên môn dùng cho luyện đan phòng luyện đan. Toàn bộ bày điện chiếm được mấy cái đỉnh núi, lẻ tẻ địa phân bố đang ngồi tòa trên ngọn núi.

Trên đường đi, Vương Phi cũng tại âm thầm suy nghĩ, trải qua đỉnh ngọc cùng Lý Mục một chuyện về sau, Vương Phi triệt để nhận rõ môn phái sư huynh đệ muội quan hệ giữa, có thể chính thức trương giao thiếu chi rất ít, vì ích lợi của mình, không từ thủ đoạn chi nhân chỗ nào cũng có.

Mang chú ý cẩn thận tâm tư, Vương Phi đã đi tới Đan Các bày điện.

Án lấy mực trưởng lão nói, Đan Các bày điện có rất nhiều nhân rồi gian phòng, mình có thể tùy ý chọn lựa, Vương Phi tránh đi có người tại phương hướng, mọi nơi đi một vòng, xác thực như mực trưởng lão nói.

Vì vậy, tại không làm cho người bên ngoài chú ý xuống, Vương Phi tìm được một chỗ so sánh vắng vẻ yên tĩnh vị trí. Vương Phi cần dốc lòng tu luyện, quá mức náo nhiệt địa phương không thích hợp hẩn ở lại.

Đương nhiên, nơi này không phải tùy tiện có thể tiến vào, bên ngoài sắp đặt một tầng Đan Các trường vải dệt thủ công ở dưới cấm chế, chỉ có đem cấm chế phá giải, mới có thể tiến nhập.

Mà phá giải này cấm chế, là được Vương Phi trong tay cái kia trương ngọc phù.

Vương Phi đi vào sân nhỏ trước cổng chính, theo trong tay áo lấy ra cái này trương ngọc phù, đem một đạo linh lực đánh vào, lập tức, cái kia trương ngọc phù tách ra một đạo sáng chói thanh mạng.

Ngay sau đó, Vương Phi liền nhìn thấy sân nhỏ trước cổng chính, xuất hiện một tầng màu thủy lam màn sáng, cái kia phiến màn sáng như sóng nước run run mấy cái về sau, bành một tiếng, tan vỡ biến mất.

"Hô ——" Vương Phi thật dài thờ phào một cái, liền đi vào trong nội viện.

Vương Phi tuy nói đã là đệ tử chánh thức, nhưng đệ tử chánh thức tầm đó cũng là có đẳng cấp phân chia, như Vương Phi loại này vừa mới tấn thăng làm đệ tử chánh thức, tại những này đệ tử chánh thức ở bên trong, là không có cái gì địa vị, tự nhiên sẽ không có người nào đó tới hầu hạ hân.

Cái này đối với Vương Phi mà nói lại là chuyện tốt, hẳn lựa chọn nhất vắng vẻ sân nhỏ, chính là vì ngăn cản người bên ngoài quấy rầy.

Đi vào sân nhỏ, Vương Phi đem chi quét sạch sẽ, mọi nơi nhìn quanh.

Chỗ này sân nhỏ, cũng là rất lớn, phòng khách, phòng ngủ, tiểu viện, đầy đủ mọi thứ, quan trọng nhất là, còn có một gian không nhỏ phòng luyện đan.

Nhìn thấy phòng luyện đan thượng diện ba chữ to, Vương Phi mang theo một tia hưng phấn, bước vào trong đó. Ánh mắt quét qua, trong phòng hết thấy thu hết vào mắt: đan phòng trung gian là một tòa cự đại văn lô đỉnh, lô đỉnh cuối cùng là một chỗ hồ lửa, chuyên môn dùng để nhóm lửa, bên cạnh, có từng dãy chính tề cái giá đỡ, hẳn là dùng để để đặt dược liệu cùng đan dược đấy.

Nhìn qua phương tiện tốt đan phòng, Vương Phi không khỏi thôn thức, cái này đan Phong tông thủ bút có thể ghê gớm thật, nhiều như vậy gian phòng đều bị xứng những này phương tiện, không biết muốn tiêu hao bao nhiêu linh tinh.

Bất quá quản hẳn khí gió bao nhiêu, phản chính tự mình có dùng là được.

Đem gian phòng quét dọn tốt, sắp đặt tốt hành lý về sau, Vương Phi cũng không lúc này tu luyện, mà là ý định tiến về trước kinh văn các, đọc các loại tư liệu.

Đệ tử chánh thức có thể luyện đan, nhưng không có nghĩa là có thể có được môn phái luyện đan đại sư chỉ điểm, dù sao toàn bộ Đan Các đệ tử ít nhất cũng có gần ngàn người, nguyên một đám chỉ điểm tới, những này luyện đan đại sư còn không chết vì mệt.

Cho nên, tại luyện đan sơ cấp giai đoạn, đều là đi một cái tên là kinh văn các địa phương, tìm một ít luyện Đan Điển tịch, chính mình cân nhắc tinh nghiên luyện đan chi thuật, thăng đến người luyện đan cảnh giới tăng lên tới nhất định cấp bậc, mới có thể đạt được cho phép, tiến vào đan án các hỏi thăm Đan Các trưởng lão.

Về phần cảnh giới này, Vương Phi có chút trở mắt, lại muốn thỏa mãn lưỡng điều kiện. Một là tu vi đạt tới linh trần Đại viên mãn cảnh giới, hai là có thể luyện chế ra một quả Trúc Cơ Đan.

Không chỉ nói đằng sau Trúc Cơ Đan, cho dù có thể đạt tới linh trần Đại viên mãn cảnh giới, cái kia cũng đã trở thành tọa trấn đệ tử toàn bộ đan Phong tông, tựa hồ mới năm người a, cái quy củ này tại Vương Phi xem ra, thật sự là cực kỳ cổ quái.

Vương Phi bất quá là một gã vừa tấn thăng làm đệ tử chánh thức nhân vật mới, tự nhiên không biết đan Phong tông chính thức bí mật, gãi gãi đầu, Vương Phi chuẩn bị đứng dậy đi hướng kinh văn các.

Kinh văn trong các, không riêng chỉ có các loại luyện Đan Điển tịch, còn có Tu Chân giới không ít kỳ văn mật đàm, Vương Phi vừa đạt được Huyền Băng hòa linh, đối với hẳn không hiểu nhiều lắm, phải đi một chuyến kinh văn các nhìn xem, thuận tiện hiểu rõ thêm chút ít sự tình.

Thí dụ như lần trước chứng kiến đỉnh ngọc thi triển ra cấm phù, Vương Phi tự hết sức tò mò.

Chỉ là hẳn chưa đập ra khỏi cửa phòng, bên ngoài tự vang lên một hồi tiếng gõ cửa.

"Ân, ta lúc này mới vừa thăng làm đệ tử chánh thức, đi tới nơi này nhi cũng là lặng yên không một tiếng động, như thế nào có người hội chú ý đến ta đâu này?"

Nghe bên ngoài soạt soạt soạt tiếng đập cửa, Vương Phi trong nội tâm rung mình, mất lộ ra chần chờ, cũng may lòng hẳn tính so sánh thành thực, lập tức tỉnh táo lại, bình đến tướng chắn, nước đến đất chặn, dù sao ở chỗ này nhi là tránh không khỏi, chẳng ra đi xem đến tột cùng là ai.

Vì vậy, Vương Phi ổn định lại tâm thần, đẩy cửa mà ra.

Ánh mắt quét qua, chỉ thấy lúc trước bị ngọc phù cản quét màu xanh da trời màn sáng lại xuất hiện, ngăn cản lấy bên ngoài chi nhân tới gần. Ngoài cửa, là một gã đáng người to lớn cao ngạo nam tử, chính nhẹ nhàng gõ đánh sân nhỏ đại môn.

Bởi vì có màu xanh da trời màn sáng ngăn cản, Vương Phi tuy nhiên đôi mắt nhìn lại, như trước nhìn không ra người này chân thật diện mục, bất đắc dĩ, Vương Phi đành phải tự mình đi qua xem đến tột cùng.

Vương Phi cầm lấy ngọc phù, đối với màu xanh da trời màn sáng quét qua, đạo kia màn sáng lập tức biến mất, lộ ra phía ngoài đạo kia Hồn Độn bóng người, nhưng mà, đem làm Vương Phi thấy rõ người trước mắt về sau, thân hình khẽ giật mình.

Người trước mắt, không phải người bên ngoài, đúng là ngày đó tại khe rãnh khe gặp được Lý Mục. Cái kia thị sát khát máu đồng môn Lý Mục.

Tuy nói đối với đỉnh ngọc bảo cảm thiếu thiếu, nhưng là bị chính mình tín nhiệm sư huynh như thế ám hại, Vương Phi cũng hiểu được lưng toát ra một cỗ hàn khí, hôm nay gặp đối phương chủ động tìm tới chính mình, đáy lòng càng là không có ngọn nguồn, hẳn là chuyện ngày đó, hẳn đã biết được?

Thế nhưng mà Vương Phi nhớ rõ, chính mình làm vô cùng che giấu, chắc có lẽ không bị phát hiện ah!

Tuy nhiên đáy lòng là một hồi sóng cả mãnh liệt, bất quá biểu hiện ra Vương Phi nhìn không ra chút nào hi nộ ái ố, chỉ là vẻ mặt cung kính địa đoạt trước một bước nói: "Lý sư huynh, hôm nay tiểu đệ vừa tới nơi đây, mong rằng ngài nhiều hơn tha thứ."

"Ha ha, Vương sư đệ nghiêm trọng rồi, tại hạ thân là sư huynh, tự nhiên có dẫn nhân vật mới chức trách." Lý Mục vỗ vỗ Vương Phi bả vai, nghiêm nghiêm trang trang nói.

Thấy Lý Mục đứng đắn bộ dáng, Vương Phi lại dưới đáy lòng cười lạnh, cái gọi là vô sự không lên diện tam bảo, xem hẳn bộ dạng này tư thái, nhất định có âm mưu, nhất là tại hẳn chứng kiến đối phương tàn nhẫn sát hại đồng môn về sau, Vương Phi đối với cái này người triệt để đã mất đi tín nhiệm, tâm phòng bị nổi lên.

Quả nhiên, sau một khắc, Lý Mục sắc mặt biểu lộ không bỏ sót.

"Vương sư đệ, tại hạ lần này tới, bái phỏng là hàng đầu, một kiện khác sự tình, chính là muốn hỏi một chút ngươi, lần trước ngắt lấy rất nhiều Linh Dược chỗ."

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: linh căn bí mật

Thu thập Linh Dược chỗ?

Vương Phi trong nội tâm cả kinh, quả nhiên là ý của Tuy Ông không phải ở rượu (có dụng ý khác), lại muốn hướng chính mình nghe ngóng Linh Dược chỗ, Vương Phi sao lại, há có thể cứ như vậy nói cho hẳn biết, dù sao đây chính là cho mình chuẩn bị hậu hoa viên ah, thật vất vả tìm được một chỗ Linh Dược ỏ, há có thể không công tống xuất?

Chẳng qua nếu như nói không biết, đối phương hiển nhiên sẽ không tin tưởng.

Vì vậy, Vương Phi đầu óc một chuyển, giả ra vẻ mặt cung kính thần sắc nói: "Lý sư huynh, sư đệ cũng vèn vèn là may mắn theo một gã cùng yêu thú chiến đấu mà chết sư huynh trên người lấy được. Về phần Linh Dược xuất xứ, thật sự không biết."

"Thật sự không biết?"

Lý Mục hiển nhiên đối với Vương Phi lí do thoái thác bất mãn, sắc mặt trầm xuống, rất có uy hiếp giọng điệu nói.

Vương Phi cường tráng khôi lá gan, nhìn thẳng Lý Mục hai mắt, bình tĩnh gạt đầu.

Lý Mục thấy vậy, trong nội tâm thầm nghĩ: "Hừ, cái gì theo cái khác sư huynh trên người đạt được, hơn phân nửa là không muốn nói cho ta biết, bất quá không có việc gì, đã hẳn không thể nói, như vậy ta lần sau theo dõi hẳn, tự nhiên có thể tìm được Linh Dược chi địa."

Nghĩ thì nghĩ, biểu hiện ra còn là một bộ khiêm tốn tư thái, đối với Vương Phi nói: "Đã như vậy, vậy thì quái Lý mỗ quý rầy."

Nói xong, liền quay người rồi đi.

Nhìn qua Lý Mục rồi đi thân ảnh, Vương Phi đáy lòng có chút chột dạ, theo vừa rồi nét mặt của hẳn xem, hiển nhiên không tin mình lời mà nói..., vừa nghĩ tới hẳn trong rừng rậm sở tác sở vì, Vương Phi liền cảm thấy trần trần hàn khí.

Cũng may Vương Phi đây là đang trong tông môn, môn phái có nội quy định, đệ tử chánh thức tâm đó là không có thể tùy ý đầu pháp chém giết, cho nên chỉ cần bất hòa : không cùng hẳn một mình cùng một chỗ, là không có nguy hiểm gì đấy.

Thả tâm, Vương Phi liền tiến về trước kinh văn các.

Từ khi đạt được thôn phệ linh căn, trở thành đệ tử chánh thức về sau, Vương Phi tầm mắt cũng khoáng đạt không ít, hiện tại hần bức thiết cần về Tu Chân giới dù loại tri thức đến phong phú đại nào.

Tứ chi phát triển, đầu óc ngu si, điểm ấy Vương Phi có thể không vui gặp.

Kinh văn các ở vào đan trong các, Vương Phi không cần hao phí bao nhiêu cước lực là được đến. Tuy nói cũng muốn một hai canh giờ, nhưng đối với Tu Chân giả mà nói, không coi vào đâu.

Đào mắt, Vương Phi liền tới đến kinh văn các trước.

Kinh văn các là đan Phong tông tri thức hạch tâm, tổng cộng có tầng năm, tầng thứ nhất là cho linh trần sơ kỳ đệ tử xem, bởi vì linh trần sơ kỳ tu sĩ, không có thần thức, cho nên chỉ có thể nhìn một ít sách vở. Tầng thứ hai là cho linh trần trung hậu kỳ đệ tử xem, linh trần trung kỳ về sau liền có thần thức, xem đều là ngọc đồng giản. Tầng thứ ba là tọa trấn đệ tử, về phần tầng thứ tư cùng tầng thứ năm, Vương Phi liền không biết được rồi.

Kinh văn các bên ngoài, là hai gã thủ vệ đệ tử, bọn hắn trông thấy Vương bay tới, thấy là một gã tu vi bất quá linh trần hai tầng đệ tử cấp thấp, trên mặt lộ ra một phần khinh thường, một người trong đó đi tới, về mặt lạnh như băng đổ lại ở Vương Phi.

Vương Phi nao nao, chợt hiểu được, cái này kinh văn các cũng không phải là tùy tiện ra vào địa phương, phải có bằng chứng, cũng may Vương Phi sớm có chuẩn bị, xuất ra đệ tử chánh thức ngọc phù, đưa tới.

Tiếp nhận ngọc phù, tên đệ tử kia đem một vòng linh lực thăm dò vào về sau, gật gật đầu, trả lại cho Vương Phi, tiếp tục đứng hồi trở lại vị trí của mình, từ đầu đến cuối, cũng không từng cùng Vương Phi đã từng nói qua một câu.

Thế nhân đã là như thế bợ dật nịnh bợ, người không có thực lực, không có có thân phận, đừng nghĩ đến đến người khác tôn trọng.

Vương Phi hi vọng không được tại sắc, chỉ để ý chính mình đi vào, đã có hai đạo linh căn hần, chỉ cần âm thầm tu luyện, tăng tiến tu vi sẽ xây đến.

Đi vào kinh văn các, Vương Phi liền nhìn thấy mười mấy tên đệ tử đang tại lật xem sách vở. Những người kia nhìn thấy Vương bay vào được, nhìn một cái, phát hiện hần bất quá là linh trần hai tầng tu vi, trong mắt hiện lên một tia khinh thường, tiếp tục vui đùa nghiên cứu.

Vương Phi không để ý đến những người này lạnh lùng, phối hợp địa đi vào từng dãy chính tề ngăn tủ bên cạnh, những này ngăn tủ phía trên viết các loại sách mục thuộc loại, thí dụ như "Luyện đan chi thuật", "Tu chân dị đàm" vân...vân, đợi một tý, rực rỡ muôn màu, lại để cho Vương Phi không kịp nhìn.

Vương Phi đầu tiên nhìn chăm chăm vào chính là luyện đan chi thuật một loạt ngăn tủ.

Luyện đan, là kiện chuyện phức tạp. Luyện chế bất đồng tu luyện đẳng cấp đan dược, cần không kém bao nhiêu cảnh giới tu sĩ mới có thể, trừ lần đó ra, thủ pháp cũng rất trọng yếu. Nếu như thủ pháp không đúng, mặc dù dược liệu có đủ, hỏa lực sung túc, cũng chưa chắc có thể thành công.

Vương Phi một bên lật xem các loại đan phương cùng luyện chế phương pháp, một bên theo linh châu nội, lấy ra màu vàng thác ấn lá bùa, đem một ít hữu dụng luyện đan chi pháp dùng lá bùa thác ấn xuống.

Thác ấn lá bùa, nói được thông tục chút ít, tựu là có thể đại lượng tồn trữ một ít tư liệu, cùng loại với phù lục dạng màu vàng hoặc màu trắng lá bùa.

Cái này trang giấy, chỉ cần rót vào linh lực, có thể thức dục hần chỉ mỗi hần có thác ấn công năng, đem mình muốn tư liệu để vào trong đó, là dụng phải đại lượng cần trí nhớ đồ vật mới sẽ sử dụng. Vương Phi hiện tại, ý định đem một vài hữu dụng đan phương cùng luyện pháp đều ghi nhớ, không thể không sử dụng.

Loại này thác ấn lá bùa, mỗi một hàng ngăn tủ bên cạnh đều phóng có không ít, cầm lấy rất thuận tiện.

Tại luyện đan chi thuật bên này ngày người cả buổi, Vương Phi đem muốn tư liệu đều hái làm bản sao về sau, liền tới đến tu chân dị đàm chỗ.

Vương Phi muốn tìm xem có quan hệ trong cơ thể thôn phệ linh căn cùng Huyền Băng hỏa linh giới thiệu.

Hiển nhiên hần phải thất vọng rồi, dù sao tầng thứ nhất là cho linh trần sơ kỳ đệ tử xem, tự nhiên không có cái gì cao thâm nội dung, không chỉ nói thôn phệ linh căn, mà ngay cả Huyền Băng hỏa linh, đều không có gặp Ảnh nhi.

Bất quá Vương Phi ngược lại là chứng kiến về linh căn giải thích.

Linh căn là một loại tại linh lực thức dục xuống, có thể hiện ra sọi hình dáng vật thể, nó có thường thuộc tính cùng dị thuộc tính chi phân, căn cứ hiện ra sọi phẩm chất, mỗi loại thuộc tính lại phân đủ loại khác biệt, thường thuộc tính là tu luyện giới thường thấy nhất, có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm loại.

Thường thuộc tính bên ngoài, tựu là dị thuộc tính, tương đối với người phía trước, dị thuộc tính tắc thì so sánh phức tạp, phạm là không thuộc về thường thuộc tính linh căn, đều có thể đưa về đến dị thuộc tính cái này khối đến: thí dụ như quang linh căn, ám linh căn, Phong Linh căn vân...vân, đợi một tý.

Trừ lần đó ra, linh căn lại phân {đơn linh căn} cùng phục linh căn, {đơn linh căn} tựu là có một loại thuộc tính linh căn, mà phục linh căn tựu là hỗn hợp nhiều loại thuộc tính linh căn, tương đối với {đơn linh căn}, có được phục linh căn tu sĩ có thể nói thiên chi kiêu tử.

Bởi vì trong cơ thể ẩn chứa linh căn càng nhiều, tích súc các loại thuộc tính linh khí tốc độ cũng sẽ biết càng nhanh, cho nên những này tu giả tại đồng dạng trong thời gian, tăng lên cảnh giới cấp độ tốc độ so tu sĩ phải nhanh.

Nhất là một cái có được nhiều thuộc tính linh căn người, hấp thu linh khí tốc độ cùng tồn trữ linh khí hiệu suất, là người bên ngoài mấy chục lần, tại loại thiên phú này xuống, tu luyện tuyệt đối là một đường thông suốt, tiền đồ vô hạn.

Nhai nuốt lấy những tin tức này, Vương Phi âm thầm cười trộm, nếu là đối lại trước kia, nhưng hắn là vô duyên trường sinh đại đạo, nhưng là hiện tại bất đồng, đã có thôn phệ linh căn, theo từ từ thôn phệ, cuối cùng nhất có thể phát triển đến loại tình trạng nào?

Không chỉ nói giá cao lần linh căn, coi như là phục linh căn, cũng là dễ như trở bàn tay, hiện trong người, không thì có hai đạo linh căn sao?

Hung phấn ngoài, Vương Phi lại đang kinh văn các nhìn quanh một vòng, lại phát hiện một ít đối với chính mình vật hữu dụng, thí dụ như chuyên môn thiết trí phòng quỷ rầy trận pháp, hoặc là luyện chế một ít cấp thấp phù lục vân...vân, đợi một tý. Không nói nhiều, Vương Phi toàn bộ ghi nhớ, liền ý định trở về.

Vương Phi hiện tại hàng đầu chính là tăng lên tu vi, theo trên sách đã nói, luyện chế bình thường đan dược, linh trận sơ kỳ là được luyện chế, chỉ có điều phẩm chất không được tốt, dược hiệu thiếu thốn, mà tới được linh trận trung kỳ luyện chế, thành phẩm hiệu lực sẽ trên phạm vi lớn tăng lên, hơn nữa thất bại suất (*tỉ lệ) so sơ kỳ luyện chế lúc cao hơn ra mấy lần.

Vương Phi trong tay trực tiếp thảo minh lá cây bắt quá một cây, hắn cũng không muốn lãng phí, hơn nữa là cho mẫu thân luyện chế, phẩm chất tự nhiên muốn tốt.

Quyển thứ nhất đập vào tiền đồ Chương 19: linh trận trung kỳ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Nhưng ngay tại Vương Phi ý định ly khai chi tế, ánh mắt thoáng nhìn, trông thấy trong góc một bản phát cũ sách vở. Quyển sách này tịch, bìa mặt nghiền nát, trang giấy ố vàng, đặt ở nhất không ngờ nơi hẻo lánh, nếu không phải là mình vị trí chệch đi, tuyệt đối nhìn không tới.

Tò mò, Vương Phi đi tới nơi này sách trước mặt, gỡ xuống trở mình xem.

Sách vở bị lam bao da lấy, thượng diện không có bất kỳ danh mục, bất quá Vương Phi mở ra xem xét, liền biết cuốn sách này ghi lại tông môn một sự tình.

Bất quá những chuyện này, lại để cho Vương Phi có chút rung động.

Nguyên lai, đan Phong tông đã từng có một gã Hóa Thần Kỳ lão tổ, khi đó đan Phong tông thực lực tại toàn bộ Yến quốc là mạnh nhất, có thể nói muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, mặc dù là bên cạnh một ít tiên Tần quốc, bên trên Lũng quốc tông môn, đều muốn kiêng kị ba phần.

Bất quá tiệc vui chóng tàn, vị này Hóa Thần Kỳ lão tổ một lần tiến về trước nguy hiểm khu vực tìm bảo bối, một đi không trở lại, đến tận đây, tông môn dần dần xuống dốc, tuy nói hôm nay tại Yến quốc cũng có một chỗ cấm dùi, dù sao chuyện cũ nghĩ lại mà kinh ah!

Vừa nòng thiên nhìn phiến, ngoại trừ người này Hóa Thần Kỳ lão tổ, đan Phong tông còn xảy ra hai gã Ngưng Anh kỳ cao thủ, bất quá đến cuối cùng, đều biến mất tung tích.

Điểm ấy lộ ra cổ quái, Vương Phi lại lật xem một vòng, phát hiện phạm là tu vi đã đến Ngưng Anh kỳ về sau, đều vô duyên vô cớ biến mất, ghi lại lấy hoặc là đi tìm bảo bối thời điểm không có bóng dáng, hoặc là tự đứt khoát nói chẳng biết đi đâu.

Như thế, thế cho nên đan Phong tông hiện tại tu vi cao nhất cũng tự Kim Đan kỳ chừng môn nhân —— đan hợp.

"Ai, hiện tại ta đây buồn cái này làm chi, hay vẫn là tranh thủ thời gian tăng lên tu vi là vương đạo." Vương Phi lắc đầu thở dài một hồi, liền rời đi kinh văn các.

Trở lại gian phòng, sắc trời đã ám chìm, điểm điểm tinh quang, chiếu xạ lấy sân nhỏ.

Vương Phi đi vào sân nhỏ bên ngoài, dựa theo vừa học được bày trận thủ pháp, đem bên ngoài bố một cái đằng trước giản dị phòng ngự trận pháp, chung quanh lại phóng đi một tí chuông nhỏ keng, một khi có người xâm nhập, Vương Phi có thể trước tiên biết rõ.

Làm xong những này, Vương Phi vẫn là không yên lòng, vừa nghĩ tới cái kia âm hiểm Lý sư huynh, Vương Phi âm thầm cắn răng, rút ra một trương màu vàng phù lục.

Cái này cái phù lục là từ Lâm Phong chỗ ấy đạt được, cùng với khác phù lục bất đồng, đây là một cái trận phù, bên trong phong ấn lấy trận pháp, quan trọng nhất là một bộ phòng ngự trận pháp.

Vương Phi bố trí xuống trận pháp, bất quá là nhất giản dị, chỉ cần có điểm tu vi người, tùy tiện có thể công phá, nhưng mà bệ quan tu luyện không thể không tại yên tĩnh trong hoàn cảnh, cho nên Vương Phi chỉ có thể nhịn đau nhức, đem cái này cái trận phù tề ra.

Bành một tiếng, một đạo hoàng quang phóng lên trời, chột, một mảnh màn sáng bao phủ mà xuống, đem Vương Phi chỗ phủ đệ toàn bộ bao phủ tại một mảnh giữa kim quang, bất quá cái này chỉ có thể do người ở bên trong trông thấy, bên ngoài chỉ nhân là nhìn không tới đấy.

Bất quá một khi va chạm vào cái này tòa trận pháp, sẽ gặp bị hấn thấu phát ra linh lực chấn tổn thương.

Nhìn thấy hai bộ phòng ngự tính trận pháp, Vương Phi cuối cùng an tâm, đi vào đan phòng, bắt đầu bế quan.

Bởi vì Đan Các bày diện kiến tại một đầu Hoàng giai nhất đẳng linh mạch lên, cho nên linh khí so được điền còn muốn phong phú, lại thêm chi thủ trong nắm giữ hơn 100 khóa linh tinh, mấy chục miếng chuyên môn phạt mao tẩy tủy, dung hợp linh khí Dung Linh Đan, cho nên Vương Phi không lo linh khí.

Nói sau linh căn, ấn lấy trên sách giảng, mặc dù chính mình linh căn phẩm chất còn thấp, nhưng là có thêm hai chủng thuộc tính linh căn, tuyệt đối sẽ không kém hơn năm Lục phẩm {đơn linh căn}.

Linh căn, cố gắng, nghị lực, Vương Phi toàn bộ chiếm cứ, dưới mắt thiếu chính là thời gian.

Hít sâu một hơi, Vương Phi ăn vào một quả Dung Linh Đan, bắt đầu nhắm mắt đánh ngời.

Một đám nhân nhạ ánh mắt trắng bắn vào giữa phòng, chiếu rọi ra Vương Phi mơ hồ thân ảnh, Vương Phi hai tay pháp quyết véo động, khẩu quyết vận chuyển, theo linh khí thu hút, quanh thân cao thấp, bị một mảnh nhân nhạ màu hồng đỏ thắm màn sáng bao phủ, một cỗ nhu hòa linh lực trong người lưu chuyển.

Không bao lâu, Vương Phi liền ấn lấy tu luyện khẩu quyết, đem linh lực tại kỳ kinh bát mạch trong từ đầu đến chân vận chuyển một vòng, hoàn thành một cái Chu Thiên.

Cùng lúc đó, trên trán của hấn thắm ra một tia biến thành màu đen mờ mờ, hiển nhiên là trong cơ thể bài trừ độc tố.

Độc tố bài xuất chi tế, Vương Phi cảm thấy toàn tâm khoan khoái dễ chịu, đương nhiên hấn không dám lơ đãng, lại liên tục vận chuyển mấy lần, hoàn thành một cái Đại Chu ngày sau, mới mở to mắt.

Thật dài địa nhỏ ngưng trệ khí, Vương Phi thi triển Nội Thị Thuật, xem xét khởi đan điền đến.

Nội Thị Thuật là một loại Tu Chân giới nhất thô thiển thuật pháp, là tạp dịch đệ tử duy nhất có thể tập được pháp thuật.

Đan điền, là tồn trữ linh lực địa phương, tuy nói không kịp linh căn trọng yếu, nhưng ở trong khi tu luyện cũng chiếm hữu một phần không thấp địa vị.

Nội thị phía dưới, chỉ thấy trong Đan Điền có một tia màu hồng đỏ thắm khí thể, lắng đọng ở trong đó, tản ra quang mang nhân nhạ, đây cũng là linh lực.

"Linh tràn kỳ linh lực hiện ra trạng thái khí, Trúc Cơ kỳ là được trạng thái dịch, mà tới được Kim Đan kỳ, tựu là cái gọi là trạng thái cố định."

Vương Phi suy nghĩ sâu xa sau một lúc, ăn vào một quả Dung Linh Đan, lại đầu nhập trong khi tu luyện.

Ngồi xuống tu luyện là một kiện buồn tẻ không thú vị sống, nhất là một mình một người, đứng ở không người trong hoàn cảnh, phần này tịch tịch, càng là khó có thể thừa nhận.

Bất quá Vương Phi bất đồng, mười năm khổ tu lại để cho tâm trí của hấn kiên định vô cùng, vô luận tại loại tình huống nào, đều có thể an tâm tu luyện.

...

Ngày qua ngày, xuân đi thu đến, đảo mắt, liền đi qua ba năm.

Ba năm, đối với người bình thường mà nói, tính toán lâu rồi, nhưng đối với người tu đạo, bất quá là qua trong giây lát sự tình.

Trong ba năm, Vương Phi cần luyện không ngừng. Đau khổ tu luyện, càng là dọn ra một bộ phận thời gian nghiên cứu luyện đan chi pháp, ngoại trừ bổ sung linh cốt mà ra qua mấy lần sân nhỏ bên ngoài, cuộc sống của hấn đều là tại phòng luyện đan vượt qua. Thời gian tuy nhiên không thú vị, nhưng không mất đặc sắc.

Bởi vì trắng tròn chi tế, ngọc thạch nội thần bí tiên bối liền có thể gãy giữa bên trong trời buộc, cùng Vương Phi nói lên vài câu, người này tiên bối tuy nhiên tính tình cổ quái, thường xuyên giả cầm vờ điệu, bất quá Vương Phi thực đến tu luyện cửa khâu lúc, sẽ đề điểm một hai.

Càng làm cho Vương Phi kinh ngạc chính là, người này tựa hồ tu vi cao thâm, phạm là lại để cho hắn một chút chỉ điểm, bất luận cái gì nghi nan chỗ liền hiểu ra, quả thực lại để cho hắn mừng rỡ một hồi.

Có một vị tu vi không biết sâu cạn danh sư chỉ đạo, chính mình tu đạo một đường, đem càng thêm thuận lợi.

Tu luyện là cái lâu dài quá trình, không có danh sư chỉ đạo, không thể thiếu đi một ít đường quanh co, nhưng mà dưới mắt tình huống, đối với Vương Phi là như thế có lợi.

Về phần cái kia tàn nhẫn Lý Mục sư huynh, ba năm qua cũng không có tới đi tìm Vương Phi, Vương Phi âm thầm suy nghĩ, đối phương là hay không đã đem chính mình đã quên?

Dù sao ba năm thời gian, mình mới xảy ra năm lần môn, hơn nữa mỗi lần đi ra ngoài thời gian, đều không dài tại cả buổi, hơn nữa chính mình vị trí phù đệ là nhất vắng vẻ một chỗ, kể từ đó, cơ hồ không có người chú ý tới Vương Phi tồn tại.

Nhưng mà, Vương Phi không biết là, tên kia Lý Mục sư huynh, căn bản không có đưa hắn quên, về phần vì sao không hiện ra tại Vương Phi trước mặt, nguyên nhân có ba.

Một, Lý Mục ngay từ đầu đúng là Vương Phi sân nhỏ bên ngoài cấm điểm, ý định theo dõi hắn tìm được Linh Dược xuất xứ, bắt quá lại để cho hắn phiền muộn chính là, liên tiếp cấm điểm nửa tháng lâu, cũng không gặp Vương Phi đi ra, tình tế xem xét, mới phát hiện đối phương rõ ràng sử dụng loại hình phòng ngự trận pháp, đem tất cả mọi người ngăn cản tại bên ngoài. Nhìn xem tư thế, tựa hồ đang bế quan.

Bế quan tựa bế quan a, Vương Phi không phải Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, đạt tới Tích Cốc cảnh giới, tổng đi ra bổ sung linh cốc cùng Linh Dược a. Vì vậy, Lý Mục như trước kiên trì.

Nhưng là lại để cho hắn thổ huyết chính là, thật vất vả cấm điểm hơn một tháng, tìm được Vương Phi đi ra thời cơ, lại phát hiện đối phương chỉ là lượng đi một tí linh cốc, liền xong việc nhì rồi.

Như thế, Lý Mục thiếu chút nữa không có bộc phát, điều động linh lực phá tan trận pháp, bắt quá trở ngại môn phái quy củ, đành phải nén giận, nhưng trong lòng thì đem Vương Phi hận thấu xương.

Hai, cái này về sau, môn phái lại phái hạ nhiệm vụ, lại để cho hắn đi bên trên Lũng quốc tìm đồng xuất nhất mạch khí tông luyện chế một ít cực phẩm pháp khí.

Vì vậy, Lý Mục tâm không cam lòng tình không muốn địa tiến về trước khí tông, chuyến đi này, là được hai năm.

Ba, sau khi trở về, Lý Mục đạt được môn phái ban thưởng, liền dốc lòng tu luyện, trùng kích linh trần tầng thứ 9, một khi tu vi đột phá đến linh trần chín tầng, có thể trở thành động phủ đệ tử, đến lúc đó địa vị liền nhất phi trùng thiên, sau đó lại tìm Vương Phi tính sổ.

Đã có ý nghĩ này về sau, Lý Mục cũng bế quan tu luyện.

Lúc này mới cho Vương Phi tạo thành đối phương không tìm chính mình phiền toái ào giấc.

Không biết Lý Mục âm thầm tính toán Vương Phi, giờ phút này đối với bản thân biến hóa, thế nhưng mà mừng rỡ được rất, trải qua ba năm cố gắng, hắn rốt cục đột phá đến linh trần trung kỳ, càng là ngoài ý muốn đã đến tầng thứ sáu!

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: tu chân dễ dàng hội

Ba năm thời gian dài tầng bốn, nhìn như có chút chậm, kì thực bằng không thì. Tu đạo một đường, dài đằng đẵng vô tận đầu, gian khổ vô cùng, mặc dù có hài lòng tư chất, cũng không có khả năng một lần là xong, như trước căn bản thân kiên trì không ngừng.

Nhất là Trúc Cơ về sau cảnh giới, mỗi lần thăng một bước, đều cần đại lượng thời gian, tâm lực, nghị lực cùng cơ duyên.

Về phần lần trước Vương Phi bỏ ra một tháng theo một tầng nhảy đến hai tầng, hoàn toàn trường hợp đặc biệt, đến một lần Vương Phi bản thân cũng

sắp muốn đột phá đến linh trần hai tầng, chỉ là tư chất cái gì chênh lệch, kẹt mà thôi, thứ hai, Vương Phi tại thổ nạp chi tế phụ dùng đại lượng linh tinh, lúc này mới có thể tiến giai rất nhanh, trọng yếu nhất một điểm, theo linh trần một tầng tiến giai đến hai tầng cùng tầng bốn tiến giai đến tầng năm bản chất không giống với.

Người phía trước là không kém nhiều, chỉ cần hơi chút ngưng Tụ Linh khí là được, rồi sau đó người là tu đạo chỉ đồ một cái đường ranh giới.

Theo linh trần sơ kỳ đến trung kỳ, có một cái rõ ràng biến hóa, đó chính là thần thức.

Cái gọi là thần thức, tựu là không cần ánh mắt quan sát, chỉ cần tâm thần cảm ứng, tựu có thể biết chung quanh phát sinh sự tình. Đồi mà nói chi, tựu là ngũ giác tăng cường.

Đương nhiên, đây là đang không có pháp thuật quấy nhiễu dưới tình huống.

Nói cách khác, hiện tại Vương Phi không cần mở to mắt, liền có thể đủ cảm giác phòng luyện đan nội hết thảy.

Đã có thần thức, về sau ra đi làm việc tựu an toàn nhiều hơn.

Nắm thật chặt hai đấm, Vương Phi nhắm mắt lại, điều động linh lực, đem thần thức buông ra.

Vương Phi vừa mới đã có thần thức, vận dụng còn không phải rất trôi chảy, xem xét phạm vi cũng tựu phương viên mười trượng khoảng cách.

Thần thức buông ra xuống, đan trong phòng hết thảy rõ ràng như mắt, trong góc một chỉ Tri Chu phun thật dài sợi tơ, đan xen lưới; nghiêng phía trên, một chỉ loài bò sát toàn (chui vào) lấy Trùng Động, ngoài cửa sổ, thậm chí còn bay qua một chỉ Hồ Điệp...

Ngoại trừ thần thức mở ra, trong ba năm, Vương Phi còn học hội lời Xạ Thuật cùng băng tinh thuật.

Lôi Xạ Thuật, có thể thi triển ra Lôi Hỏa lôi bạo thuật pháp, trên lý luận đã đến linh trần hai tầng liền có thể tu luyện, bất quá bởi vì cần đại lượng linh lực làm hậu thuẫn, tu giả là đã đến linh trần trung kỳ mới tu tập, Vương Phi tự nhiên không ngoại lệ.

Về phần băng tinh thuật, càng thêm thần diệu, có thể tương địch người đóng băng tách rời. Tác dụng đồng đẳng với đóng băng phù, nhưng so đóng băng phù uy lực càng lớn.

Chớ xem thường bộ này thuật pháp, Vương Phi thế nhưng mà hết ngày dài lại đêm thâm địa bỏ ra hơn một tháng, mới miễn cưỡng học hội đấy.

"Cuối năm rồi, cũng nên về nhà."

Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Vương Phi nhìn thấy ngoài cửa sổ xuống núi màu bạc ánh trắng, không khỏi động dung, chính mình đã có ba năm không có về nhà vấn an cha mẹ, không biết trong nhà vừa vận rất tốt, ba năm, tiểu muội lại trôi qua như thế nào? Những cái kia thúc thúc bá bá, hay không còn nhớ rõ chính mình?

Mang theo cái này tơ (tí tí) niệm tưởng, Vương Phi đi vào trước mặt lò đan.

Ba năm, theo thực lực không ngừng nhắc đến thăng, Vương Phi luyện đan kỹ thuật cũng dần dần thành thực, vốn là luyện chế một lò Dung Linh Đan xác xuất thành công bất quá một phần mười, hôm nay đã đến một phần năm.

Không nên xem thường cái này một phần năm, đối với luyện đan, thất bại là chuyện rất bình thường, thất bại suất (*tỉ lệ) là thập phần chí chín, Vương Phi có thể đạt tới trình độ này, là hẳn ba năm qua không ngủ không nghỉ cố gắng có được.

"Hiện tại nên đi ra ngoài lúc sau." Giương mắt nhìn lấy lập lòe ánh sáng màu lam phòng ngự trận, Vương Phi nói nhỏ một câu, chợt quay người, lấy ra linh châu, hai tay pháp quyết véo động, đối với trước người lò đan mãnh liệt quát một tiếng, "Khởi!"

Ông một tiếng, cái kia khẩu lò đan mãnh liệt địa run run, ngay sau đó ầm ầm thoáng một phát, bay lên trời, Vương Phi lúc này đem một nhúm linh lực đánh vào linh châu, cái kia khẩu linh châu lập tức tách ra mảng lớn bạch sắc quang mang, thả ra một cái miệng lớn, đem lò đan hút vào trong đó.

Vương Phi muốn luyện chế thanh Linh Mộc dịch, ngoại trừ trúc tía thảo cùng mình lá cây, còn cần bách niên sữa ong chúa, cái này sữa ong chúa tại trong nhà mình, cho nên chỉ có thể về nhà luyện chế, như thế tựu không thể không tạm thời thu cái này khẩu lò đan rồi.

Đón lấy, Vương Phi lại quét mắt còn lại 50 khẩu linh tinh.

Ba năm qua, Vương Phi chỉ là tại chạy nước rút linh trần trung kỳ thời điểm mấu chốt dừng đi một nửa, dù sao linh tinh quá mức trân quý, không chỉ có có thể dùng để tu luyện, còn có thể khôi phục pháp lực, toàn bộ dùng để tu luyện, đối với thân gia không tính giàu có Vương Phi mà nói, quá mức xa xỉ.

Cũng may Vương Phi hiện tại linh căn tư chất không giống ngày xưa, mặc dù thổ nạp, tiến giai cũng tương đương thuận lợi.

Thu thập một vòng nhi về sau, Vương Phi rời phòng, đi vào cửa sân, khoát tay, đang định đem màn sáng cởi bỏ, đúng lúc này, màn sáng truyền ra bên ngoài đến hai gã đệ tử đối thoại.

"Trận sư huynh, còn một tháng nữa thời gian, không cần gấp gáp như vậy chuẩn bị đi!"

"Người biết cái gì, lần này tu chân dễ dàng hội không giống với ngày xưa, Yến quốc ngũ đại môn phái, tiếp thu đến nước láng giềng huyện tiên quốc giúp đỡ, giao dịch hội lên, không đơn giản có Linh Khí xuất hiện, nghe nói còn có Trúc Cơ đẳng cấp cao công pháp, mê người vô cùng! Nhưng đồng thời, giết người đoạt bảo sự tình, cũng sẽ biết tầng tầng lớp lớp, nếu như cũng không đủ bảo vệ tánh mạng chi pháp, đừng muốn đi chỗ ấy!"

"Trận sư huynh giáo huấn chính là." ...

Thanh âm dần dần từng bước đi đến, một lát tựa biến mất, Vương Phi ánh mắt lưu chuyển, âm thầm suy nghĩ.

Tu chân dễ dàng hội, là Yến quốc ngũ đại môn phái cao tăng tổ chức chuyên vì cấp thấp tu sĩ tiến hành bảo vật trao đổi hội nghị, có thể bù đắp nhau, tất cả nếm cần thiết, thời gian bất định, là ba năm năm một lần.

Mà nói, không có quá quý trọng đồ vật, nhưng mà, lần này Yến quốc năm môn phái, rõ ràng đạt được nước láng giềng huyện tiên quốc giúp đỡ, xuất hiện liền Trúc Cơ kỳ tu sĩ đều chịu trông mà thêm Linh Khí cùng Trúc Cơ công pháp, điểm ấy, Vương Phi cảm giác, cảm thấy rất không thích hợp.

Nước láng giềng huyện tiên quốc, tại toàn bộ Tu Chân giới tuy nhiên miễn cưỡng tính toán trung đẳng, nhưng đối với Yến quốc loại này tam lưu tiểu quốc, cũng là quái vật khổng lồ, bọn hắn rõ ràng thiếu (thiệt thòi) chảy máu bản, đến giúp đỡ Yến quốc Tu Chân giới, tổng cho người cảm giác là ý của Tuy Ông không phải ở rượu (có dụng ý khác).

Bất quá những này không phải Vương Phi cân nhắc sự tình, hẳn đắm chiêu nghĩ kỹ, là như thế nào lấy tới một kiện Linh Khí hoặc là một bộ Trúc Cơ kỳ công pháp.

Tuy nói Vương Phi tạm thời là linh trần trung kỳ tu vi, Trúc Cơ đối với hắn hay vẫn là rất xa xôi, nhưng là lo trước khỏi họa nha, huống chi Vương Phi tính cách thuộc về mưu tính sâu xa cái kia loại. Cho nên, cái này Trúc Cơ công pháp, có thể có được tự nhiên là tốt, không chiếm được, cũng không thể quá cưỡng cầu, mạng nhỏ hay là muốn nhanh đây.

Về phần Linh Khí, lại càng không cần phải nói, Vương Phi thiếu chút nữa không có chảy ra nước miếng, cũng may hắn lập tức trấn định lại.

Linh Khí, so pháp khí cao hơn một cái cấp bậc, mặc dù chỉ là cao hơn một cái cấp bậc, nhưng là uy lực tuyệt vời, mười kiện cực phẩm pháp khí phát ra uy lực, không ngăn cản được một kiện hạ phẩm linh khí. Mặc dù là Trúc Cơ kỳ tu sĩ, có thể có được một kiện Linh Khí, tự tự xưng là địa cực kỳ khủng khiếp rồi.

Nếu như có thể may mắn đạt được một kiện Linh Khí, vậy thì thật sự phát.

Như thế, có tất [nhiên] muốn đi trước đi vài vòng. Đương nhiên, trước đây, Vương Phi được về trước chuyển gia.

Nhiều năm không thấy, Vương Phi trong nội tâm nhưng là muốn được rất ah.

Không nói hai lời, Vương Phi thúc dục linh lực, đối với phía trước màu xanh da trời màn sáng thò tay một điểm, bành một tiếng, tầng kia màn sáng liền phá vỡ đi ra, Vương Phi từ đó đi ra.

Đem lúc trước bố trí phòng ngự trận thu hồi, Vương Phi tiến về trước nhân sự chỗ làm về nhà ghi chép.

Vương Phi đã là đệ tử chánh thức, không thể theo tính muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, mọi thứ đều được làm ghi chép, nhất là cuối năm ra ngoài, càng là cần đạt được nhân sự chỗ đồng ý là bùa mới có thể.

Tại nhân sự chỗ, mục trưởng lão nhìn qua đã đến linh trần sáu tầng Vương Phi, trông mắt thiếu chút nữa trừng đi ra, nhớ rõ ba năm trước đây, Vương Phi mới bắt quá linh trần hai tầng, một cái con tôm nhỏ mà thôi, hôm nay rõ ràng đã đến tầng thứ sáu, trong lúc mơ hồ trở thành đệ tử chánh thức tầng giữa nhân vật.

Mục trưởng lão sơ dĩ nhận ra Vương Phi, chủ yếu hay vẫn là Điều thực ngọc phù, có tọa trấn đệ tử dẫn tiến, người này trưởng lão tự nhiên đối với Vương Phi đặc biệt để bụng.

Chỉ là hắn có chút không rõ, Vương Phi một người không có linh căn đệ tử, làm sao có thể tu vi tiến triển nhanh như vậy? Hắn là hắn sử dụng đại lượng linh tinh, hoặc là nuốt cái gì quý hiếm được liệu?

Đối với mục trưởng lão khiếp sợ biểu lộ, Vương Phi ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ là xòng hắn nói âm thanh tạ liền cảm thăm người thân phù cách Khai Sơn Môn.

Vương Phi sở dĩ dám như thế tùy tiện địa biểu hiện ra ra thực lực của mình, chủ yếu là không lo lắng linh căn bạo lộ sự tình. Tại trong khi tu luyện, Vương Phi tụ linh căn có thể hay không bị người phân biệt đi ra hỏi qua thần bí nhân, kết quả lại làm cho hắn mừng rỡ không thôi.

Thôn phệ linh căn, là một loại hết sức đặc thù linh căn, nếu không là ngọc thạch nguyên nhân, liền hẳn cũng không biết có bức này thứ đồ vật, mà Vương Phi thôn phệ mà đến linh căn bị cắn nuốt linh căn bao khóa, trừ phi tu vi nghịch thiên, nếu không là nhìn không ra đây.

Về phần hắn theo như lời tu vi nghịch thiên, Vương Phi thiếu chút nữa không có thổ huyết, lại để cho đạt tới xuất khiếu thoát thai, mới có cơ hội nhìn xem một hai, nhớ kỹ là nhìn xem, nói cách khác, có thể hay không nhìn ra, còn chưa hẳn!

Cố tăng này bảo đảm, Vương Phi tự nhiên không cần lo lắng. Tu Chân giới thật nhược cường thực, hơi chút cường thế điểm, có thể giảm rất nhiều phiền toái không cần thiết.

Hôm nay tu vi đột phá đến linh trần trung kỳ, Vương Phi cũng có đầy đủ linh lực, thi triển {ngự kiếm thuật}.

Chân đạp phi kiếm, Vương Phi trên đường đi không dám làm nhiều dừng lại, ba năm không thấy cha mẹ, thật sự là lại để cho hân tưởng niệm rất ah!

Ngự kiếm mà đi, tốc độ quả thật so dùng chân lực chạy đi phải nhanh, bất quá linh lực tiêu hao cũng nhiều, dù vậy, vừa không chế {ngự kiếm thuật} Vương Phi, hay vẫn là hưng phấn không thôi, vui vẻ sáng sủa địa Phi Phi ngừng ngừng, nửa ngày sau, Vương Phi xuất hiện tại một bình thôn cửa thôn.

Một bình thôn, là Vương Phi khi còn bé phát triển địa phương, thôn xóm không lớn, mấy trăm người khẩu, bất quá rất ấm áp, thôn trưởng là cái người lương thiện, thôn tên tại dưới sự lãnh đạo của hân, thời gian trôi qua rất không tồi.

Ngày bình thường, một bình thôn không thể nói náo nhiệt, cũng là không vắng lặng, nhất là cái này đã đến cuối năm, từng nhà đều tại vì trừ cừu đón người mới đến làm chuẩn bị, phi thường náo nhiệt.

Bất quá hôm nay tình huống có chút quái dị, trong thôn thập phần yên lặng, trong không khí lộ ra một cổ bi thương.

Từ khi thần thức xuất hiện, ngũ giác tăng cường về sau, Vương Phi cảm ứng năng lực liên tiếp tăng lên, đối với phạm nhân hi nộ ái ố, càng là rõ như lòng bàn tay.

"Trong thôn hân là đã xảy ra ngoài ý muốn sự tình?"

Wương Phi trong đầu hiện lên ý nghĩ này, trong nội tâm rung mình, bước nhanh hướng về trong thôn bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: mãnh thú

Wương Phi đạp mạnh vào thôn tử, bên tai tựa truyền đến trận trận nước nổ nghẹn ngào thanh âm, phóng nhãn vừa nhìn, đã thấy bạch áo khoác huyền thiên, giấy vàng khắp dương, xa xa, một đám người hỗn loạn tại một gia đình trước cửa, che mặt thút thít nỉ non, cực kỳ bi ai không thôi.

"Đây là... Thôn trưởng gia?" Vương Phi nao nao, chột bước nhanh bước đi.

Xem điệu bộ này, tựa hồ là nhà trưởng thôn đã xảy ra chuyện.

Quả nhiên, Vương Phi tới gần nhà trưởng thôn môn, tựa cảm thấy một cổ tử khí lượn lờ khi bọn hân gia môn, xuyên thấu qua thần thức, chỉ thấy một cổ quan tài nằm ở nhà trưởng thôn phòng khách vải trắng che thân, bên trong nằm, đúng là thôn trưởng.

"Tuế nguyệt vội vàng, phạm nhân kinh (trải qua) bất quá thời gian trôi qua, ngắn ngủn mấy chục năm, bất quá qua trong giây lát..."

Wương Phi nhìn qua lẳng lẳng nằm thôn trưởng, trong nội tâm tinh tiết phức tạp, nhân sinh tựa như thế yếu ớt, chạy không khỏi tánh mạng Luân Hồi?

Không, tuyệt không, vận mệnh của mình, phải nắm giữ ở trong tay mình, không cần Thiên Địa khống chế!

Wương Phi quay người, ánh mắt sáng giọng địa nhìn qua trên không trung, tầng kia Phiêu Miểu mây mù, lại một lần nữa kiên định tu đạo chí tâm.

Kế tiếp, Vương Phi chỉ là án lấy lễ tiết, cho thôn trưởng lên trụ hương, liền trở lại nhà mình cửa sân.

Ba năm thời gian, trong nhà lại chưa từng có chỗ cái biến, bài trí như trước, công và sân y nguyên.

Kết.. Một tiếng, Vương Phi đẩy cửa vào. Bên trong ngồi một đạo xinh đẹp lệ thân ảnh.

"Tiểu muội!"

Trông thấy ngồi trong nữ tử, Vương Phi trong nội tâm khẽ động, lăm bắm nói.

Trong phòng thiếu nữ, bỗng nhiên nghe thấy ngoài cửa tiếng vang, vội vàng quay đầu lại, đã thấy Vương Phi đứng tại cửa ra vào, kinh ngạc địa nhìn qua nàng.

"Ca!" Thiếu nữ chần chờ sau một lúc, đôi mi thanh tú khẽ nhếch, vui vẻ nói, không nói hai lời, đứng người lên, giẫm phải mảnh vụn bước đi vào Vương Phi trước mặt, "Ca, ba năm này người đều không có trở về nhà, tiểu muội còn tưởng rằng người quên ta nữa nha!"

Thiếu nữ then thùng địa nhẹ ngữ nói, đôi má bay lên lưỡng bôi ửng đỏ.

"Như thế nào hội." Vương Phi thương tiếc địa vuốt vuốt thiếu nữ mềm mại mái tóc, trong ánh mắt lộ vẻ ân cần, lại nói tiếp, "Ngọc nhi, cha mẹ tại..."

"Oa Nhi!"

Vương Phi lời còn chưa dứt, bỗng trong liên truyền đến một cái thanh âm nhu hòa, lập tức, một đạo có chút gầy yếu thân ảnh, chậm rãi vuốt đi ra khỏi cửa phòng.

"Mẫu thân!"

Nhìn thấy theo trong môn đi ra phụ nữ trung niên, Vương Phi động dung, gấp bước lên phía trước đỡ lấy nàng. Nhìn qua hai mắt đục ngầu mẫu thân, Vương Phi trong nội tâm đắng chát không thôi.

"Mẹ, thứ cho hài nhi bất hiếu, ba năm này chưa từng trở lại nhìn qua liếc, bất quá mẫu thân yên tâm, hài nhi đã đã tìm được chữa cho tốt ngài nhanh mắt được, qua ít ngày, mẹ liền có thể như người bình thường giống nhau."

"Thật sự?" Vương Mẫu nghe được, nếp nhăn pha tạp trên mặt, lộ ra một vòng vui mừng đáng tươi cười, vỗ vỗ Vương Phi bả vai nói, "Mẹ con mắt không có sao, nhiều năm như vậy thói quen, ngược lại là hài nhi cũng không nên vì thế khổ chính mình ah."

"Mẹ..." Vương Phi im lặng.

Bỗng nhiên, hần mọi nơi nhìn quanh một vòng nhi, không phát hiện phụ thân thân ảnh, vì vậy xôn Vương ngọc đạo: "Tiểu muội, cha đâu này?"

"Cha tại phong trúc linh hái mật ong đây này." Nhìn xem người một nhà đoàn tụ cùng một chỗ, Vương ngọc tự nhiên cao hứng, giương mắt nhìn hướng phong trúc linh phương hướng, ôn nhu nói.

"Ân." Vương Phi gật gật đầu, theo linh châu nội lấy ra một quả màu đỏ thẫm đan dược, đưa tới Vương trong tay ngọc, "Ngọc nhi, đây là Thanh Nhan đan, đối với phạm tục nữ tử có rất tốt dưỡng nhan trú nhan hiệu quả, còn có thể kéo dài tuổi thọ."

Nói xong, tại Vương ngọc kinh hi trong ánh mắt, hướng về phong trúc linh bước đi.

Phong trúc linh, danh như ý nghĩa, là nuôi ong chi địa, Vương Phi chỗ một bình thôn, cái khác không ngờ, mật ong nhưng lại chừng nổi tiếng, chính là vì chỗ này phong trúc linh.

Bất quá cái này phong trúc linh có một tia nguy hiểm, một khi xâm nhập, gặp gỡ hung mãnh dã thú, đã có thể không ổn rồi.

Vương Phi tiến đến, thứ nhất là vì bang (giúp) phụ thân hần bề bộn, thứ hai, là vì tiến vào thâm sơn, thu thập bách niên sữa ong chúa.

Phong trúc linh, không có yêu thú, đối với có linh trần trung kỳ Vương Phi, tự nhiên không thành vấn đề.

Ngự kiếm mà đi, đảo mắt liền tới đến phong trúc linh.

Phong trúc linh, không có gì ngoài Vương Phi phụ thân ở chỗ này hái mật ong, còn có những thôn khác tên, nhất là nhanh bước sang năm mới rồi, tất cả mọi người hi vọng chọn thêm điểm mật, bán cái giá tốt, qua tốt năm.

Vương Phi phụ thân Vương Hồng, cũng không ngoại lệ, giờ phút này, hần chính hướng về phong trúc linh ở chỗ sâu trong tiến lên.

Muốn phải lấy được tốt mật ong, phải tiến vào núi rừng sâu bộ, nhất là bách niên phần sữa ong chúa, nếu như may mắn lấy tới mấy bình, đầy đủ lại để cho toàn gia thư thư phục phục vượt qua đã nhiều năm.

Tuy nhiên trong rừng rậm bộ có hung mãnh dã thú, nhưng là trước mấy lần có vài tên thôn tên tiến vào, đều không có đụng phải hung thú, còn ngoài ý muốn đạt được một ít mấy chục năm sữa ong chúa, thoáng cái phát nhanh.

Vương Hồng tự nhiên tâm động, lần này cả gan, một mình một người, tiến về trước trong rừng rậm bộ.

Vương Hồng đẩy ra rậm rạp rừng nhiệt đới, mọi nơi nhìn quanh, tìm trở thành hóa hầu mật ong ổ, tại trong rừng tìm tòi cả buổi về sau, bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng.

Chỉ nghe cách đó không xa, truyền đến ông ông ông chấn minh, Vương Hồng rướn cổ lên xem xét, phát hiện phía trước có một đoàn ong mật, những này ong mật chính giữa, vây quanh một chỉ cực lớn ong chúa.

"Đã tìm được!" Vương Hồng trong nội tâm vui vẻ, xem điệu bộ này, sản xuất sữa ong chúa, như thế nào cũng có vài chục mỗi năm phần, lần này thu hoạch quả thật không nhỏ.

Mang theo một tia hưng phấn, Vương Hồng lục lọi tới gần cái kia chỗ tổ ong. Nhưng ngay tại hán sắp tiếp cận tổ ong chi tế, bên tai bỗng nhiên vang lên một hồi rống rít gào.

Ngay sau đó, một một mình trường hơn một trượng lão hồ, theo dưới một cây đại thụ quần ra, giương miệng lớn dính máu, thấp gầm nhẹ vài tiếng, hướng về Vương Hồng bên này mà đến.

Vương Hồng trong nội tâm một giật mình, chính mình không khỏi quá nát rồi, rõ ràng tốt bụng không bụng địa gặp gỡ thật lớn như thế đã lão hồ!

Vương Hồng vội vàng hướng lui về phía sau đi, dưới chân một dõn, đưa chân khơi mào một căn sắc nhọn chạc cây, hướng về lão hồ dùng sức ném đi.

"Rống ô ——" lão hồ trong mắt bộc phát ra một đạo hồng quang, chợt há mồm phun ra một đạo màu hồng đỏ thẫm hào quang.

Một tiếng ầm vang, Vương Hồng trên mặt đất, nổ tung một mảnh chói mắt hỏa hoa, chợt xuất hiện một mảnh đầm đặc hỏa diễm.

"Ah!" Vương Hồng thần sắc hoảng sợ, ám đạo thâm nghi xui, dưới mắt lão hồ, tựa hồ vẫn có chút đạo hạnh yêu vật, vừa nghĩ tới trong nhà hoạn có nhanh mất thê tử cùng bất quá mười lăm tuổi con gái, Vương Hồng trong lòng đáng chết không thôi.

Hắn không muốn chết, không muốn ở chỗ này chết đi...

Vương Phi chân đạp phi kiếm, đã đi tới phong trúc lĩnh phụ cận, nhìn qua mệnh mông rừng nhiệt đới, Vương Phi nhũ mày trầm tư, một lát sau, hán án lấy trong trí nhớ lộ tuyến, thi triển lúc trước theo ban thường điện có được bước nhẹ bí quyết, bước nhanh hướng trong sơn cốc bước đi.

Phong trúc lĩnh tuy nói không lớn, nhưng muốn theo khu rừng rậm rạp trong tìm người, vẫn tương đối khó khăn, tìm nửa ngày, Vương Phi cũng không có phát hiện phụ thân hán bóng dáng, trong nội tâm khó tránh khỏi có chút lo lắng.

Đúng lúc này, sơn cốc sâu bộ, truyền đến từng đợt tiếng hô.

Vương Phi kinh hãi, một cổ cảm giác không ổn xông tới, chợt nhanh hơn dưới chân bộ pháp, hướng về âm thanh nguyên chỗ tiến đến. Xa xa đấy, Vương Phi liền nhìn thấy một chỉ hoàng màu đen đường vân lão hồ, há mồm phun ra một đoàn hỏa diễm, đối với trong rừng vọt tới.

Trong rừng, một cái bên chắc trung niên nam tử, bị ngọn lửa đoàn đoàn bao vây, mà con cọp kia, nhưng lại từng bước một tới gần, tình thế nguy cấp!

"Vâng thừa phụ thân!"

Tuy nói ba năm không thấy, nhưng là Vương Phi tu vi không thể so sánh nổi, bằng vào một tia khí tức cảm ứng, liền nhận ra bị thể lửa vây quanh trung niên nam tử, đúng là mình kính trọng phụ thân.

Dưới tình thế cấp bách, Vương Phi thúc dục trong cơ thể lớn nhất số lượng có hạn linh lực, đánh vào phong cách cổ xưa trong phi kiếm.

Xoẹt một tiếng, cái kia lưỡi phi kiếm dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, chém về phía trong rừng lão hồ!

... ..

Ô ô, quý cầu cất chứa, cầu đề cử ah!

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: cường đạo cướp thôn

"Đừng... Đừng tới đây!"

Nhìn qua càng ngày càng gần yêu hồ, Vương Hồng liền tiếp lui về phía sau, chính vẻ mặt hoảng sợ chi tế, đột nhiên, một đạo màu vàng sáng hào quang

hiện lên, phù một tiếng, cái con kia hung uy trầm trầm lão hồ trên người, bộc phát ra một mảnh huyết quang, trước một khắc còn uy mãnh không thành dạng yêu hồ, sau một khắc, liền đầu thân chỗ khác biệt, huyết hoa văng khắp nơi.

Sau đó, đạo kia màu vàng sáng hào quang lần nữa lóe lên, hiện ra vốn bộ dáng, dĩ nhiên là một ngưng hình dạng phong cách cổ xưa phi kiếm.

"Ai, là ai!"

Đột nhiên xuất hiện biến cố, Vương Hồng quả thực sợ tới mức không nhẹ, kinh hồn chưa định địa nhìn về phía hoàng mang xuất hiện chỗ, run tiếng uống nói, nhưng mà trả lời hần nhưng lại một cái rất là thanh âm quen thuộc.

"Cha, là ta!"

Theo tiếng nhìn lại, Vương Hồng ngưng ngẩn, bởi vì ở đằng kia trong bụi cỏ, hiện ra một đạo nhân ảnh, không phải người bên ngoài, đúng là con trai độc nhất của hần, Vương Phi.

Trong lòng đại hỉ, nhưng mà một chuyển lão Lệ, nhưng lại không tự giác địa chảy xuống, ba năm rồi, nhà mình Vương trẻ con cuối cùng trở lại rồi.

Nhìn qua phụ thân thi thảo không thành ngôn ngữ bộ dạng, Vương Phi trong nội tâm chưa xót, cái đó còn có ngày thường trầm ổn, thay đổi một bộ thân sắc ấy này, tiến lên dập đầu, cũng đem ba năm kinh nghiệm đơn giản kể ra một phen.

Tuy nói rải rác mấy lời, nhưng Vương Hồng cũng hiểu biết trong đó gian khổ, hần đã từng gặp gỡ qua một gã tiên sư, thoáng biết được tu giả một chuyện, tu đạo chi đồ, hung hiểm vô cùng, nếu không có Vương Phi cố ý muốn đi, hơn nữa thê tử con mắt, Vương Hồng kiên quyết sẽ không đáp ứng.

Bất quá thế sự cạnh đòi, vừa mới nhìn đến Vương Phi thoáng một phát đánh gục hung mãnh yêu thú, Vương Hồng xem như yên tâm.

Đã chính mình hài nhi quyết định sự tình, làm vì phụ thân, tự nhiên muốn ủng hộ mới được là.

Mỉm cười mà vui mừng địa nhìn xem dưới gối Vương Phi, Vương Hồng lộ vẻ thỏa mãn chi ý, đúng lúc này, một hồi ông ông âm thanh đánh gãy suy nghĩ của hần, quay đầu lại vừa nhìn, đã thấy xa xa cự dưới cây, cái kia một ổ ong mật tựa hồ đã bị kinh hãi, xông phi mà ra, hướng về cạnh mình đánh tới.

"Phi, chạy mau, những này ong mật độc được rất!"

Vương Hồng kinh hoàng chi tế, tựa hồ quên Vương Phi năng lực, lộ ra thân là một gã phụ thân xứng đáng bản năng, đem Vương Phi ngăn đón tại sau lưng, rút lên bên cạnh thân một đồng rom rạ, đối với bầy ong đập tới.

Bọn này ong mật tự nhiên không phải tốt sống chung, nhìn thấy mệnh mông bụi cỏ, đội hình mọi nơi tán ra, theo trong khe hẹp thoát ra, tiếp tục công hướng Vương Phi phụ tử.

"Cha, coi chừng!"

Vương Phi ánh mắt phát lạnh, nhảy đến Vương Hồng trước người, đồng thời hai tay pháp quyết véo động, xoẹt xoẹt xoẹt vài tiếng, đầu ngón tay liền tuôn ra năm đóa hỏa diễm.

"Đi!"

Vương Phi khẽ quát một tiếng, năm ngón tay liền đạn, hỏa đoàn lập tức thả ra, quét về phía bay tới quần phong.

Những cái kia ong mật nhìn thấy màu hồng đỏ thắm hỏa diễm, mềm rũ xuống bốc lên nhiệt khí, lập tức bỏ mạng chạy vội, làm chim thú tán.

"Hừ!" Vương Phi ánh mắt lạnh lùng, trên mặt khinh thường, muốn muốn tổn thương thân nhân của mình, bọn này ong mật, chọn sai rồi đối tượng.

Bất quá sau một khắc, hần hai mắt tỏa sáng!

Tại tán ra quần phong xuống, xuất hiện một chỉ cực lớn tổ ong, chính giữa bộ phận là một mảnh màu vàng nhạt sền sệt tương hình dáng dịch vật.

Một cổ nhân nhạt gay mũi cay độc vị, từ đó phát ra.

"Bách niên sữa ong chúa!"

Vương Phi tâm động, cái gọi là đập phá thiết hải vô mịch xứ, được đến toàn bộ không uống phí công phu, đang lo lấy sữa ong chúa, rõ ràng ở chỗ này.

Không nói hai lời, Vương Phi lập tức tiến lên ý định đem chi gõ xuống, sau lưng Vương Hồng lại kéo lại hần, dặn dò một tiếng.

Nhìn qua phụ thân mắt ân cần thần, Vương Phi trong nội tâm tình cảm ấm áp trần trụi, gật gật đầu, thi triển bước nhẹ bí quyết đi vào tổ ong trước.

Những cái kia ong mật bởi vì Vương Phi lúc trước hỏa diễm, sợ tới mức không nhẹ, nhao nhao hướng lui về phía sau đi, thấy thế, Vương Phi khước miệng lộ ra một vòng vui vẻ, lực lượng quả thật là đồ tốt.

Vì vậy, Vương Phi mở ra phi kiếm, gỡ xuống hơn phân nửa sữa ong chúa, cùng hắc phụ phản hồi trong thôn.

Chỉ là ở nửa đường lên, Vương Phi liền cảm thấy tình huống có chút không đúng, một cỗ nhân nhát mùi máu tươi, hướng về phong trúc lĩnh bay tới.

"Cha, trong thôn khác thường biển!" Vương Phi bước chân dừng lại một chút, sắc mặt trầm xuống, đối với bên người Vương Hồng nói.

Từ khi tu vi tăng lên đến nay, Vương Phi ngũ giác tăng cường, đối với nguy hiểm cảm giác càng ngày càng tinh diệu.

Nghe được Vương Phi báo động trước, Vương Hồng tự nhiên tin tưởng không nghi ngờ, lập tức nhắc tới hoàn toàn cảnh giác, hướng về thôn tiến lên, mà Vương Phi thì là không chể phi kiếm, trước một bước vào thôn.

...

"Son Đại Vương, người buông tha nhà của ta ngân ngưng a!"

Một bình cửa thôn, một gã lão phu nhân lôi kéo lấy một gã người vạm vỡ, đau khổ cầu khẩn.

Tại Đại Hãn bên cạnh thân, là hơn mười người cường tráng nam tử, bọn hắc tay cầm dính máu trường đao, hung thần ác sát, một đầu dài lớn lên dây thừng lên, buộc chặt nước cờ tên hay mạo nữ tử.

Xem bọn hắc ăn mặc, hiển nhiên là phụ cận đỉnh núi cường đạo sơn tặc. Tại bên cạnh bọn hắc là một đám tay trái gà không chặt thôn tên, ngẫu có mấy cái thể lực đại muốn liều bên trên một bãi, lại bị sơn tặc trường đao trong tay chém thành trọng thương.

"Đi, chết lão bà tử, cút sang một bên!"

Nghe được lão phu nhân cầu khẩn, người này người vạm vỡ phi thường khó chịu, đẩy ra lão phu nhân, xông nằng nặc nước miếng, hung ác nói.

Bên kia, Vương Phi mẫu thân vuốt hướng một danh khác nam tử bước đi, trong miệng cầu khẩn nói: "Cầu người buông ra Ngọc nhi, buông ra..."

"Cút ngay!"

Đối với một gã gầy yếu phụ nữ, tên nam tử kia lại bất vi sò động, hai chân đạp một cái, lãnh đạm nói.

"Dừng tay!"

Đang ở đó người ý định đẩy ra Vương Mẫu thời điểm, trong lúc đó, một tiếng quát chói tai truyền đến, ngay sau đó, một đạo màu hồng đỏ thẩm độn quang phút chốc xuất hiện ở trước mặt mọi người, từ đó đi ra một gã áo bào xanh nam tử.

Người này, đúng là Vương Phi.

"Vương Phi, là Vương Phi, đan Phong tông đệ tử, Tu tiên giả ah!"

Vương Phi vừa đi ra khỏi đến, những cái kia thôn tên lập tức lên nghị luận, trong mắt tách ra một mảnh thần quang.

Từ khi Vương Phi tiến vào đan Phong tông về sau, mười năm đến cũng nhiều lần trở về nhà, trong thôn thôn tên tự nhiên biết Đạo Vương Phi sự tình, dưới mắt thấy hắc rõ ràng chân đạp cầu vòng quang xuất hiện tại trước mặt, không khỏi động dung, trong nội tâm bay lên một vòng hi vọng.

Khách quan mà nói, những cái kia sơn tặc sắc mặt tại sao lại không dễ nhìn.

"Ca ca!"

Nhìn thấy ca ca của mình, Vương ngọc kích động không thôi, vội vàng hô, nhưng mà bên cạnh thân nam tử trừng mắt dựng lên, Vương ngọc lập tức ngậm miệng lại.

Vương Phi xông Vương ngọc gật gật đầu, cũng không xem những sơn tặc này liếc, mà là chân đạp bước nhẹ bí quyết, thân hình lác lác, đi vào Vương Mẫu bên người, đem chi đỡ lấy.

"Oa Nhi, là người sao?" Vương Mẫu vuốt đem chính mình đỡ lấy nam tử mặt, vui vẻ nói.

Vương Phi vỗ nhẹ nhẹ đạp Vương Mẫu bả vai, an ủi vài tiếng về sau, liền đi tới nơi này dãy núi tặc trước mặt, ánh mắt lập tức biến đổi.

"Người... Người là ai, lại dám quân chúng ta núi sông bang (giúp) sự tình!" Dắt lấy bên người Vương ngọc, người này nhìn như đầu lĩnh nam tử. Nhìn qua toàn thân tản ra trận trận hàn khí Vương Phi, nuốt nuốt nước miếng nói.

"Phóng các nàng!"

Vương Phi đứng thẳng bất động, chỉ là âm thanh lạnh lùng nói.

"Hừ, người tính toán thom bọ vậy sao, lão tử tự không phóng, người có thể... Nại... Làm khó dễ được ta?"

Đầu lĩnh nam tử bắt đầu còn có chút không cho là đúng, nhưng là đem hấn chứng kiến Vương Phi càng ngày càng âm trầm sắc mặt, khóe miệng có chút phát khổ, nói chuyện cũng có chút không nói liền.

Đôi mắt bức này ác đồ, Vương Phi chẳng muốn tới lãng phí thời gian, tay vừa nhấc, một ngum phát ra màu vàng sáng hào quang phi kiếm, lẳng không mà lên.

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: khâu tiên sư

"Đây là... Pháp khí!" Đầu lĩnh đàn ông cũng coi như có chút năng lực, nhận ra vật ấy đại khái lai lịch, trong nội tâm rung mình, dưới mắt bỗng nhiên xuất hiện một gã Tu Chân giả thật sự là ra ngoài ý định, nhưng mà, nếu như không thể hoàn thành nhiệm vụ, tên kia tiên sư sợ là vừa muốn tức giận rồi.

Nhưng mà dưới mắt, muốn theo một gã Tu Chân giả trong tay đem thôn nữ mang về, hiển nhiên là khả năng không lớn.

Ngay tại đầu lĩnh nam tử trước sau do dự chi tế, Vương Phi lại không tốt như vậy tính tình, trở tay vồ, cái kia lưỡi phi kiếm liền vèo một tiếng, bắn về phía đầu lĩnh nam tử cánh tay chỗ.

Phù một tiếng, huyết quang bắn tung toé, đầu lĩnh nam tử hai tay bị ngang cắt đứt, Vương ngọc kinh hô một tiếng, lúc này bị một cái đại thủ kéo qua đi.

Ngay sau đó, là đầu lĩnh nam tử nghĩ tư ở bên trong địa tiếng hô cùng hơn mười người cấp dưới hoảng sợ âm thanh.

"Lão đại, lão đại!" ...

"Rút lui, rút lui..."

Ăn ám khuy (lén bị thiệt thòi), tên kia trung niên nam tử tuy nhiên hết sức căm hận Vương Phi, không biết làm sao thực lực không đủ, vội vàng đối với sau lưng vài tên đồng bạn liên tục quát.

Nhìn thấy lão đại của mình

"Muốn đi, không dễ dàng như vậy."

Vương Phi hừ lạnh một tiếng, bước nhanh đuổi theo, pháp quyết lại véo, đối với phi kiếm một điểm

Bá một tiếng, phi kiếm xoay tròn mấy cái, trực tiếp phóng tới hốt hoảng chạy thực mạng hơn mười người sơn tặc.

"Ah! Ah! Ah!"

Liên tiếp mấy tiếng, vài tên sơn tặc lên tiếng ngã xuống, máu tươi chảy ròng.

Vương Phi cũng không phải là người hiếu sát, theo lý thuyết sẽ không hạ này sát thủ, nhưng mà vừa rồi đầu lĩnh nam tử ý định đồ lên mẹ của mình, lập tức lại để cho hấn giận không kềm được, dưới mắt lại há có thể phóng mặc cho bọn hấn rồi đi?

Nhìn qua không ngừng tới gần phong cách cổ xưa phi kiếm, trung niên nam tử chỉ cảm thấy lưng hàn khí trận trận, cắn răng một cái, theo áo bào nội tay lấy ra biến thành màu đen phù lục, đem hấn ném không trung.

Lập tức, một đạo màu đen hào quang phóng lên trời, bao phủ xuống đến, đưa bọn chúng bao khóa.

Tại hắc quang xuất hiện nháy mắt, xa xa đỉnh núi, xuất hiện một đạo màu đen độn quang, nguy ngập hướng nơi đây chạy đến.

"Khâu tiên sư, nhanh cứu chúng ta ah!"

Khói đen ở bên trong, truyền đến đầu lĩnh sơn tặc mấy người tiếng cầu trợ.

"Khâu tiên sư?" Vương Phi nao nao, thủ hạ lại không dám dừng lại mây may, linh lực nhanh chóng lưu chuyển, thao túng phi kiếm, nhảy vào khói đen trong.

Đón lấy, lại truyền ra mấy cái thống khổ tiếng gào, đồng thời, truyền đến đầu lĩnh nam tử không thể tin thanh âm: "Như thế nào hội, cái này khói đen thế nhưng mà kịch độc cô động mà thành, mặc dù là cực phẩm pháp khí, cũng sẽ biết tan rã, hấn phi kiếm như thế nào hội lợi hại như thế?"

Vương Phi không để ý đến người này kinh hãi thanh âm, tiếp tục điều khiển phi kiếm, hướng về phía khói đen nội vài tên sơn tặc tùy ý chém lung tung, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

"Lớn mật cuồng nhân, lại dám đối với ta thuộc hạ động thủ!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng quát từ xa mà đến gần, lập tức, đạo kia màu đen độn quang hạ xuống tới, hào quang thu liễm, lộ ra bên trong một gã áo đen đạo nhân.

Người này áo đen đạo nhân tướng mạo lạnh lùng, thỉnh thoảng địa tản ra một cỗ âm sát khí, làm cho không khí chung quanh nổi lên trận trận gió lạnh chỉ khí.

"Hừ, nguyên lai là người cái này miệng còn hôi sữa Xú tiểu tử, tự cho là bằng vào một ngục quái dị phi kiếm, có thể phá giải của ta khói đen chi pháp sao?"

Người này áo đen đạo sĩ vừa ra tới, xem xét mắt khói đen trong vô cùng thâm một đám cấp dưới, thanh sắc đều lệ, chợt trở tay vỗ, đám kia khói đen tiêu tán, lộ ra người ở bên trong ảnh.

Chỉ thấy vốn là mười lăm người sơn tặc, bị Vương Phi lần này can thiệp, còn sống bắt quá bốn thành, còn có một hai người thân chịu trọng thương, mà tại bọn họ trung gian, một ngục màu vàng sáng phi kiếm nhỏ giọt máu tươi, không ngừng xoay tròn.

Khâu tiên sư không nói hai lời, pháp quyết biến ảo, trong tay xuất hiện một mảnh khói đen, hướng về kia lười phi kiếm bao phủ mà đi.

Khói đen tràn ngập, lập tức đem màu vàng sáng hào quang che dấu, phi kiếm phát ra ông ông ông chiến minh, tựa hồ đã bị lớn lao uy hiếp.

Nhìn qua lên trước mắt khâu tiên sư, Vương Phi ánh mắt dần dần hàn, người này là là linh trần tám tầng tu vi, cùng Lý Mục đình ngọc tương xứng.

Tâm giết mình quy tâm giết mình, Vương Phi mặt không đổi sắc, đơn tay khẽ vẫy, đem cái kia khẩu phong cách cổ xưa phi kiếm triệu hoán trở lại.

Khâu tiên sư xem kỹ Vương Phi, thấy hấn bắt quả là một gã linh trần sáu tầng tu sĩ, trọn vẹn so với chính mình thấp lưỡng cấp độ, trên mặt lộ ra một vòng khinh thường, ngạo nghễ nói: "Người giết ta thuộc hạ, ta muốn bên cạnh người chỉ nhân đền mạng, bắt quả trước đây, ta trước tiên đem người luyện hóa nói sau."

Vừa mới nói xong, khâu tiên sư sờ tay, sau đó buông ra, lòng bàn tay liền xuất hiện một điểm hắc quang, rồi sau đó hấn khẽ quát một tiếng "Ra ", lập tức điểm này hắc quang bay vút đi ra, một hóa mười, mười hóa trăm, không khí bốn phía, xuất hiện vô số điểm đen.

Điểm đen vừa xuất hiện, Vương Phi liền cảm thấy quanh mình không khí tràn ngập một tầng âm sát khí, trận trận hàn ý, xâm nhập thể xác và tinh thần.

Ma Đạo tu giả! Ý nghĩ này lập tức xuất hiện tại trong óc, Vương Phi mặt sắc ngưng trọng, người trước mắt, cũng không phải là cùng mình đồng loại, mà là có thêm tiếng xấu Ma Đạo chi tu.

Tuy nói Ma Đạo tu giả gần đây vì thế nhân thống hận, bắt quả chính đạo tu sĩ cũng chưa chắc so Ma Đạo tu sĩ tốt đi nơi nào, cho nên song phương là nước giếng không phạm nước sông, dưới mắt Vương Phi rõ ràng gặp một gã Ma Đạo tu sĩ, kinh hãi không thôi.

Nghĩ đến đây, Vương Phi nhú mày, thủ hạ lại không dám dừng lại, mạnh mẽ vỗ, bàn tay xuất hiện một đoàn lòng bài tay lớn nhỏ hỏa diễm, đỏ thắm ánh sáng phát ra rực rỡ, lập tức đem bốn phía âm khí xua đuổi.

"Hỏa Diễm thuật!"

Thấy mình chế tạo ra đến âm khí bị đuổi tản ra, khâu tiên sư mặt sắc mặt ngưng trọng, không dám lười biếng, trong tay xuất hiện một trượng màu đen phù lục.

"Hiện!"

Khâu tiên sư đối với phù lục đánh vào một đạo linh lực, cái kia cái phù lục liền phóng lên trời, bành một tiếng, muốn nổ tung lên, một chỉ đầu lâu theo màu đen trong sương mù thò ra, cờ rộp cờ rộp nhai a lấy.

Tại khâu tiên sư tế ra phù lục thời điểm, Vương Phi cũng không có nhân rồi, bàn tay phải không hỏa diễm, tay trái bắt đầu ngưng tụ ra một đoàn tử kim sắc lôi quang.

Tại đầu lâu xuất hiện chi tế, Vương Phi tay trái bên trong lôi quang cũng ngưng tụ thành hình.

"Tạch...! Tạch...! Tạch...!"

Đầu lâu xuất hiện nháy mắt, há mồm phun ra ba đạo ô quang, ô quang bên trong, là ba căn tủy như mực gai xương.

Nhìn thấy kích xạ mà đến gai xương, Vương Phi cũng không lui lại, trong tay hỏa diễm cùng lôi quang thương lượng mà ra, nghênh tiếp gai xương, đồng thời lần nữa điều khiển phi kiếm, chống lại bên trái một căn khác.

Bành bành bành ba tiếng tiếng nổ, song phương đánh cho ngang tay, cái này lại để cho khâu tiên sư cảm thấy ngoài ý muốn. Trong tay mình khô quý phù thể nhưng mà trung giai phù, thi triển ra pháp thuật tự nhiên không thể khinh thường, mặc dù là linh trận hậu kỳ tu giả cũng muốn tránh lui ba phần, dưới mắt rõ ràng bị một gã linh trận sáu tầng tu sĩ đánh bại!

Đối với mình có thể một kích ngăn cản đối phương Quỷ Thử công kích, Vương Phi cũng là ám cảm giác kinh ngạc, tại khâu tiên sư lấy ra khô quý phù thời điểm, Vương Phi liền biết rõ đó là trung giai phù, biết rõ không có khả năng một kích ngăn cản, vì vậy hấn âm thầm lại điều động theo đan Phong tông ban thưởng điện có được một kiện loại hình phòng ngự pháp khí "Kim quang thuẫn", dùng làm phòng bị chỉ dụng.

Chỉ là trước mắt một màn, lại làm cho hấn âm thầm tắc lưỡi.

Bất quá sau một khắc, Vương Phi liền kịp phản ứng, lần lượt thả ra ba đoàn hỏa diễm, đối với trước người khâu tiên sư một ngón tay điểm đi.

Phân phát á..., hỏa diễm hiện lên xếp thành một hàng, sau đó vậy mà phân hoá ra, tạo thành một mảnh hỏa diễm chi tường.

Chiều này Vương Phi từng cùng trường rằng thú đấu tranh thời điểm đem ra sử dụng qua, ba năm thoáng qua một cái, điều khiển càng thêm thuần thục, những cái kia hỏa diễm, thậm chí có thể hình thành các loại bộ dáng chim thú.

"Chút tài mọn, cho ta nuốt!"

Khâu tiên sư há lên tay áo, đối với khô lâu hạ lệnh, cái kia khô lâu tại sau khi tiếp nhận mệnh lệnh, lập tức tiếng Xi.Xiii.âm thanh một tiếng, mở ra cực lớn miệng hổ, phun ra một ngụm hắc khí, đón lấy lại đem hắc khí hấp thu.

Bên cạnh hỏa diễm, lập tức đào ngũ, nhao nhao hướng về khô lâu trong miệng dừng mảnh lao tới.

.....

Cầu phiếu, cầu cất chứa, cảm ơn Hàaa...!

Quyển thứ nhất đập vào tiên đồ

Bạn đang đọc truyện *Ngô Đạo Tiên Cương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.